STAR WARS

JEDI APPRENTICE

EDIȚIE SPECIALĂ

Jude Watson

DECEPȚII

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE

DECEPŢII

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – Deceptions
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

În calitate de ucenic, Obi-Wan Kenobi este acuzat de moartea unui alt student Jedi. Cu ajutorul Maestrului său, Qui-Gon Jinn, Obi-Wan trebuie să lupte pentru a-şi dovedi nevinovăţia. Dar, chiar dacă nu este găsit vinovat, şi-a câştigat un duşman pe viaţă – tatăl răzbunător al băiatului mort.

Doisprezece ani mai târziu, Obi-Wan este Cavaler Jedi, cu propriul său tânăr ucenic, Anakin Skywalker. Anakin nu ştie nimic despre secretele pe care le ascunde Obi-Wan.

Dar, pe măsură ce trecutul se întoarce pentru a-i ataca, Obi-Wan şi Anakin trebuie să lupte cu adevărul împotriva înşelăciunii – şi să se confrunte cu duşmani noi şi vechi.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Apa era rece şi verde. Lumina se prelingea şi lăsa tipare schimbătoare pe fundul apei. Se formară valuri blânde de la forţa cascadei lovind suprafaţa, mult deasupra. Obi-Wan Kenobi urmărea tunica sclipitoare a prietenei sale Bant, care înota înainte. El purta un tub respirator, dar ea nu. Ca Mon Calamari, putea sta sub apă perioade lungi de timp. Bant înota în bazinul adânc cu graţie şi lejeritate.

Fusese o vreme în care nu-i plăcuse să înoate cu Bant. Pe lângă ea, se simţea neîndemânatic în apă. Nu-i plăcuse că era mai bună decât el la ceva. Dar Maestrul său, Qui-Gon Jinn, îl învăţase că, apreciind abilităţile mai bune ale unui prieten, însemna că îi erai cu adevărat prieten. Odată ce Obi-Wan înţelese asta, aşteptase cu nerăbdare partidele de înot, la fel de mult ca Bant.

Bant se întoarse şi îi zâmbi, cu braţele mişcându-se încet. Era întotdeauna uimitor pentru Obi-Wan că Bant se putea simţi atât de liniştită în bazinul acesta. Aproape că murise aici, înlănţuită pe fund de diabolicul Xanatos. Totuşi, aici alegea întotdeauna să înoate. *Voia să-şi amintească*, îi spusese ea lui Obi-Wan. Ziua în care simţise că-şi pierde viaţa, fusese ziua în care se simţise cel mai aproape de Forţă.

Bant arătă spre suprafaţă şi Obi-Wan aprobă din cap. Ţâşniră în sus, în lumina puternică a soarelui. Ştiau că soarele era artificial, creat de reţeaua vastă de iluminare de deasupra capului lor, dar îi salutau căldura pe pielea lor rece.

Obi-Wan se ridică pe malul ierbos cu faţa spre cascadă. Deşi Bant îşi găsea pacea în acest loc, pentru el nu era la fel.

Aici se luptase pentru viaţa lui Bant cu fostul student Jedi Bruck Chun. Aici îl văzuse pe Bruck căzând şi murind. Nu fusese vina lui că murise Bruck, dar se simţea totuşi responsabil.

— Mulţumesc că ai venit aici, spuse Bant. Ştiu că îţi este greu. O licărire de răutate îi lumină ochii. Poate că te rog să o faci tocmai pentru că ştiu asta.

El o împinse cu un umăr.

— O, acum sunt Padawanul tău?

Privirea lui Bant se întunecă, iar Obi-Wan îşi dădu seama că făcuse o greşeală. Îi amintise de ceea ce veniseră aici ca să uite.

— Îmi pare rău, spuse el încet. Nu am vrut să...

— Nu fi prostuţ. Bant îşi îmbrăţişă genunchii. Trebuie să mă confrunt cu propria mea dezamăgire. Nu ai venit aici ca să-mi vorbeşti despre asta?

Bant sperase să fie acceptată de Maestra Jedi Tahl ca Padawan al ei. Tahl păruse să aibă un interes special pentru Bant, dându-i proiecte şi urmărindu-i progresul. Totuşi, chiar ieri, Tahl plecase într-o misiune şi îi spusese lui Yoda şi Consiliului că decisese să nu ia niciun Padawan.

Obi-Wan ştia că Bant era supărată pe decizia lui Tahl.

— Da, recunoscu Obi-Wan. Ştiu cum e să te simţi respins. Chiar dacă Qui-Gon m-a luat ca Padawan în cele din urmă, mi-a spus *nu* la început, şi asta m-a durut.

— Nu cred că există vreo speranţă ca Tahl să se răzgândească, spuse Bant cu tristeţe.

— Există şi alţi Maeştri, zise blând Obi-Wan. Te-ai descurcat bine ca student. Vei avea Maestrul pe care eşti menită să-l ai.

Bant medită în timp ce se uita la apa verde.

— Da, ştiu că asta este înţelepciunea Jedi. Dar ce faci când simţi că este greşită? Am simţit atât de întens că Tahl este Maestrul potrivit. Ştii ce vreau să spun, Obi-Wan? Nu ai avut acelaşi sentiment despre Qui-Gon?

— Am avut, recunoscu Obi-Wan.

Nu ştia ce să-i spună lui Bant. Studenţii Jedi erau învăţaţi să aibă încredere în sentimentele lor. Erau, de asemenea, instruiţi să fie siguri că acele sentimente erau pure. Asta însemna că sentimentul putea avea, mai degrabă, mai mult de-a face cu ceea ce îţi doreai, decât cu ceea ce trebuia să fie.

Sentimentul trebuia să crească în tine precum ceva care se desprindea dintr-un loc adânc şi plutea spre suprafaţă, unde atingea soarele.

Sentimentul lui Bant era asemănător? Nu putea să-şi dea seama. Nu putea decât să aibă încredere în judecata prietenei sale.

— Atunci, poate că aşa ar trebui să fie, spuse Obi-Wan.

— Totuşi, nu trebuie să aştept să se întâmple, spuse Bant. Ştiu asta.

Obi-Wan întrezări silueta înaltă a Maestrului său, Qui-Gon Jinn, apropiindu-se de-a lungul cărării sinuoase până la piscină. Rămase în aşteptare.

Bant se ridică şi ea.

— Vi l-am furat pe Obi-Wan, îi spuse ea lui Qui-Gon în timp ce el se apropia. Îmi pare rău. Aveam nevoie de sfatul lui.

Qui-Gon îi oferi lui Bant zâmbetul călduros special pe care îl rezerva pentru ea.

— Mă bucur că Obi-Wan te are ca prietenă, Bant. Poţi să-l furi oricând doreşti. Dar, în momentul acesta, Consiliul cere prezenţa lui Obi-Wan.

— Consiliul? întrebă Obi-Wan neliniştit.

Să fii convocat de întregul Consiliu era un eveniment neobişnuit. Obi-Wan ştia din experienţă că nu era niciodată un semn bun. Bant îi aruncă o privire îngrijorată.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Usucă-te, Padawan, şi vino. Ne vor imediat.

Obi-Wan îşi uscă rapid părul şi îşi puse centura utilitară. Îşi dorea să aibă timp să se schimbe într-o tunică nouă.

Nu făcuse nimic rău... în ultima vreme. De ce se simţea brusc ca şi cum ar fi făcut?

Capitolul 2

Obi-Wan şi Qui-Gon stăteau în centrul camerei rotunde a Consiliului. O ploaie constantă bătea în ferestrele care ofereau o vedere panoramică a benzilor de zbor ocupate ale Coruscantului. Qui-Gon remarcase nervozitatea lui Obi-Wan şi era mândru de felul în care stătea Padawanul său, drept şi aparent fără nicio problemă, în faţa privirii scrutătoare a atâtor Maeştri ai Consiliului. Doar Qui-Gon ştia cât de nervos era cu adevărat Obi-Wan. Se mai confruntase cu Consiliul înainte. Padawanul său avea motive să fie îngrijorat. Ştia cât de fermi puteau fi Maeştrii Jedi.

Ca de obicei, Mace Windu deschise discuţia. Arăta mereu grav, dar astăzi Qui-Gon simţi o nelinişte necaracteristică. Sperase că această chemare bruscă însemna că membrii Consiliului deciseseră să-i trimită într-o misiune specială. Dar acum se temea că era ceva în neregulă.

— Nu fi nervos, Obi-Wan, spuse Mace Windu, fixându-l cu o privire atentă. Nu eşti aici pentru a fi mustrat.

Era neobişnuit ca Mace Windu să liniştească pe cineva. Îngrijorarea lui Qui-Gon crescu un pic. Îi aruncă o privire lui Yoda, dar nu-şi putea da seama niciodată la ce se gândea. Îşi întoarse privirea rapidă spre Adi Gallia. Purtarea ei era la fel de maiestuoasă ca întotdeauna, dar ochii îi erau plini de compasiune pentru Obi-Wan.

Mace Windu îşi puse mâinile pe braţele scaunului.

— Am primit o comunicare de la Vox Chun, tatăl lui Bruck Chun.

Obi-Wan tresări. Qui-Gon fu la fel de surprins.

— A fost graţiat recent pentru crimele sale împotriva statului Telos, continuă Mace Windu. Acum doreşte să vină la Templu ca să primească un raport despre moartea fiului său. Are acest drept, iar Consiliul a fost de acord.

Obi-Wan aprobă din cap. Pielea îi deveni palidă.

— Trebuie să vorbesc cu el? întrebă el.

— Trebuie să relatezi detaliile morţii fiului său, da, spuse Mace Windu cu o voce care avea un ton blând atât de rar.

— Să faci acest lucru, ştim că nu este uşor pentru tine, Obi-Wan, spuse Yoda.

— Ajunge aici peste două zile, spuse Mace Windu. Qui-Gon va fi lângă tine. Fie ca Forţa să fie cu tine.

Fură lăsaţi să plece. Qui-Gon şi Obi-Wan se înclinară, se întoarseră, şi ieşiră din cameră. De îndată ce uşa se închise în spate lor, pasul lui Obi-Wan şovăi.

— Chiar trebuie să fac asta? îl întrebă pe Qui-Gon.

— Ştii răspunsul la această întrebare, spuse Qui-Gon. Ştiu că va fi greu. Dar simt că ar putea fi de ajutor, Padawan. Va trebui să vorbeşti despre ceva ce crezi că nu poţi, ceva ascuns adânc în inima ta. Poate că dacă vei vorbi simplu şi onest despre acest lucru, va înceta să-ţi mai bântuie visele.

Obi-Wan îi aruncă o privire uimită.

— Da, ştiu cât de mult încă te frământă, spuse Qui-Gon cu blândeţe. Nu este timpul să-i pui capăt?

Faţa lui Obi-Wan era indecisă. Qui-Gon îi puse o mână pe umăr.

— Găseşte-o pe Bant şi mănâncă ceva. A trecut timpul pentru masa de prânz.

Mâncarea îl înviora întotdeauna pe Obi-Wan întrucâtva. Qui-Gon nu voia ca băiatul să se îngrijoreze prea mult pentru viitorul interviu. Fără îndoială că avea să fie dur, dar Obi-Wan avea dreptatea de partea lui şi îi va supravieţui.

După ce Obi-Wan se îndreptă spre turbolift, Qui-Gon rămase în afara camerei Consiliului. Spera să poată discuta cu Yoda. Decizia lui Tahl de a nu-şi lua Padawan şi dispariţia ei bruscă îl tulburau. Era întotdeauna util să audă ce credea Yoda despre toate astea. Uşa se deschise fără zgomot, iar membrii Consiliului plecară. Yoda îl văzu şi aprobă din cap. Qui-Gon se gândi că Yoda ştia exact de ce aştepta.

— Griji îţi faci, Qui-Gon, spuse Yoda în timp ce se îndrepta spre el, roba legănându-i-se de la mersul său lateral. Dar, nu doar despre Padawanul tău, cred.

— Tahl, spuse Qui-Gon scurt. De ce nu şi-a luat un Padawan? Şi de ce a plecat atât de brusc?

Yoda se aplecă pe toiag.

— Ar trebui să fiu eu cel pe care îl întrebi asta?

Qui-Gon oftă.

— Vrei să spui că ar trebui să o întreb pe Tahl. Am vrut

mai întâi opinia ta.

Yoda dădu din cap.

— Cred că Tahl nu a vrut să o împovăreze pe Bant cu un Maestru orb. Se temea că i-ar fi limitat experienţa.

— Povară! Limite! exclamă Qui-Gon neîncrezător.

Nu putea asocia aceste cuvinte cu Tahl.

— E ridicol!

— Totuşi, Tahl nu crede asta. De timp, ea are nevoie, Qui-Gon. Să o ajuţi cu asta, tu nu poţi. Decizia ei, este. Privirea înţeleaptă a lui Yoda se opri pe Qui-Gon. Şi timpul a fost să părăsească Templul pentru a-şi asuma îndatoriri mai mari. La programul pilot de pe Centax 2, am trimis-o.

Qui-Gon fu surprins. Centax 2 era un satelit al Coruscantului. Transportoarele şi navele de linie andocau deseori acolo pentru a transfera mărfuri şi pasageri către Coruscant pe nave mai mici. Jedii aleseseră Centax 2 pentru a-şi desfăşura noul lor program pilot, condus de Cavalerul Jedi Clee Rhara.

— Este vreo problemă? întrebă Qui-Gon.

— Asta nu ştim, răspunse Yoda, clipind din ochii săi mari. Bănuim doar. Conştient eşti că proiectul nu are sprijinul deplin al Consiliului. O echipă de piloţi de vânătoare Clee Rhara crede că Jedii ar trebui să aibă. De acord, unii sunt. Alţii nu.

Qui-Gon ştia că proiectul era controversat. Consiliul acceptase în cele din urmă operaţiunea, dar numai de probă. Unii dintre studenţii mai înzestraţi, precum prietenul lui Obi-Wan, Garen Muln, fuseseră aleşi pentru program. Erau unii în Consiliu care credeau că Jedii ar trebui să continue să călătorească pe nave consulare sau cu transportoare, sau să împrume nave mici pentru zboruri scurte. Ei credeau că piloţii Jedi ar duce către o flotă Jedi, o operaţiune complexă care le-ar distrage atenţia de la eforturile de menţinere a păcii în galaxie.

— Pe Clee Rhara, o ştii, spuse Yoda. Carismatică, ea este, Adepţi printre tinerii piloţi, ea are. Statutul de Padawan, mulţi îşi întârzie. Acest lucru Consiliul permite, dar neliniştiţi sunt mulţi.

Qui-Gon aprobă din cap. Trecuse printr-o pregătire pe simulatoare cu Clee Rhara. Avea un spirit strălucit şi o voinţă feroce care atrăsese adepţi chiar şi atunci.

— Care este misiunea lui Tahl acolo? întrebă Qui-Gon curios.

— O problemă gravă avem, spuse Yoda. Până acum, Senatul a donat navele de luptă pentru piloţii Jedi. Învechite sau deteriorate, navele sunt. Propriul şantier naval pentru reechipare, Clee Rhara are. Bine, sistemul a funcţionat. Dar defecţiuni mecanice, în ultima vreme, acolo au fost. Una destul de serioasă. Un taxi aerian de pe Coruscant aproape a fost lovit. La bord, un Senator important era.

— Clee Rhara suspectează un sabotaj? întrebă Qui-Gon.

Yoda aprobă din cap.

— Tahl a plecat să investigheze. Unii sunt, în Senat, supăraţi pe Jedi. Şoapte există despre faptul că vom avea un avantaj. Să depistăm aceste şoapte, nu putem. Îngrijorat, Consiliul este. Clee Rhara trebuie să facă programul să funcţioneze sau să îl abandonăm, noi trebuie.

— Înţeleg, spuse Qui-Gon. Deci, dacă Tahl poate descoperi că navele au fost sabotate, programul poate continua.

— Poate. Yoda se îndreptă de spate şi începu să se îndrepte spre turbolift. În Senat sunt câţiva care ne supraveghează. Sperând să ne vedem eşuând, poate. Şi ancheta morţii lui Bruck, ei vor urmări. De asemenea, să nu uităm ar trebui, că Vox Chun a fost odată angajatul cuiva care a complotat pentru a ne distruge.

— Xanatos, spuse Qui-Gon.

Fostul său Padawan era mort. Dar răul pe care îl răspândise, supravieţuise.

Capitolul 3

Qui-Gon decise că cel mai politicos ar fi fost să îl întâlnească pe Vox Chun la platforma de aterizare, atunci când sosea. Obi-Wan ştia că Maestrul său avea dreptate, dar îşi dorea să poată amâna vederea tatălui lui Bruck pentru încă o vreme.

— Uite că vine. Qui-Gon indică un transportor argintiu care se îndrepta spre ei. Privi liniile elegante ale navei. Cum poate cineva care tocmai a ieşit din închisoare să-şi permită o astfel de navă? Poate că Vox încă are prieteni puternici.

Obi-Wan era prea nervos pentru a răspunde. Câteva momente mai târziu, nava se opri, rampa coborî şi uşa de ieşire se deschise. În vârful rampei stătea o siluetă. Obi-Wan icni. Era Bruck. Făcu un pas înapoi şi Qui-Gon îi puse o mână pe braţ.

— Nu, spuse Qui-Gon pe un ton feroce. Nu este el, Obi-Wan. Băiatul seamănă doar cu Bruck.

Băiatul avea o claie de păr alb, la fel ca Bruck. Era îmbrăcat într-o tunică aspră asemănătoare cu cea a unui Jedi. Dar, pe măsură ce cobora, Obi-Wan începu să respire din nou. Văzu că trăsăturile băiatului erau mai moi şi că era cu câţiva ani mai tânăr decât Obi-Wan.

— Un frate, murmură Qui-Gon. Au vrut să ne tulbure. De aceea a ieşit primul.

În spatele băiatului, Vox Chun cobora încet pe rampă, mantia lui de un mov purpuriu răsucindu-i-se în jurul vârfurilor cizmelor. Ultimul pasager îl urmă la un pas sau doi în urmă, iar Obi-Wan îi aruncă o privire, curios. Vox Chun nu spusese că aducea pe cineva cu el şi Jedii presupuseseră că vine singur.

Bărbatul era mai scund decât Obi-Wan. Ar fi putut avea vârsta lui Qui-Gon sau poate mai în vârstă. Era imposibil de spus. Avea o faţă netedă, fără riduri şi părul întunecat tăiat scurt. Purta o jachetă şi pantaloni negri, austeri.

Qui-Gon îşi înclină capul atunci când ce cei trei se apropiară.

— Bun venit la Templul Jedi. Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este Padawanul meu, Obi-Wan Kenobi.

Ochii lui Vox Chun aveau aceeaşi culoare albastră-

îngheţată ca ai lui Bruck. Alunecară peste Obi-Wan ca un strat de gheaţă peste apă. Plecă şi el capul în semn de salut către Qui-Gon.

— Eu sunt Vox Chun şi acesta e fiul meu, Kad Chun. Aceasta este un prieten de familie, Sano Sauro. A venit ca să ne ofere sprijin emoţional.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Sano Sauro. Privirea sa neagră opacă şi maniera severă, inexpresivă, nu dădeau niciun indiciu asupra sentimentelor sale. Obi-Wan nu se putea imagina mergând la el pentru ceva care să implice emoţii.

— Pe aici, spuse Qui-Gon, indicând pasajul spre Templu. Avem băuturi răcoritoare, dacă vreţi...

— Am venit pentru răspunsuri, nu pentru ceai, spuse brusc Vox Chun.

— Bine. Am pregătit o sală de conferinţe...

— Duceţi-mă la locul unde a fost ucis fiul meu.

Qui-Gon înţepeni când auzi cuvintele alese, dar răspunse cu atenţie.

— Puteţi vedea locul unde *a murit* fiul dumneavoastră.

Obi-Wan merse după Kad. Din spate, corpul îndesat al băiatului şi poziţia sa îi aminteau foarte mult de Bruck. Bruck fusese un tiran care îl chinuise pe Obi-Wan în tot timpul petrecut la Templu. Dintr-un motiv oarecare, Obi-Wan ajunsese să-l enerveze. Nu avea nicio amintire plăcută despre băiatul acela.

Cu toate astea, Bruck îşi făcuse la Templu un nucleu de prieteni apropiaţi. Inspirase loialitate. Fusese o parte din el pe care Obi-Wan nu o văzuse. Asta îl chinuia pe Obi-Wan. Trebuia să fi fost ceva bun în Bruck.

Nu vorbiră în turbolift sau în timpul plimbării pe coridoare către Camera celor O Mie de Fântâni. De obicei, vizitatorii erau imediat cuprinşi de un sentiment paşnic atunci când intrau în spaţiul vast, plin de verdeaţă parfumată şi de fântâni ascunse. Aerul mirosea a proaspăt şi era răcoros. Kad se opri pentru un moment, dar Vox îl împinse din spate. Expresia dură a lui Sano Sauro nu se schimbă.

— Să începem, spuse brusc Vox Chun. Cum a murit mai exact fiul meu?

— Templul a fost asediat de un atacant necunoscut, începu Qui-Gon. Ştiam că fiul tău este implicat...

— Nu mă interesează povestea ta, Jedi, îl întrerupse Vox

Chun grosolan. Vreau să cunosc fapte. Se întoarse spre Obi-Wan. Unde te-ai luptat cu el? Cine şi-a scos sabia de lumină mai întâi?

— L-am urmărit până aici din afara Camerei Consiliului, spuse Obi-Wan. Amândoi aveam deja săbiile de lumină activate.

— Vrei să spui că sabia a apărut prin magie în mâna ta? Nu ai scos-o pentru a ataca sau a te apăra? întrebă Vox Chun sarcastic.

— Am scos-o atunci când Xanatos şi Bruck au ieşit prin gura de aerisire din afara Camerei Consiliului, spuse Obi-Wan.

— Bruck avea sabia activată?

— Nu, răspunse Obi-Wan. Se ascundea într-o gură de aerisire, aşteptând să fure...

— Poveşti Jedi, îl întrerupse Vox, dând din mână. Nu sunt relevante pentru întrebarea mea. Deci, îşi activase sabia atunci când a văzut-o pe a ta?

— Da, spuse Obi-Wan. Ne-am luptat, iar Xanatos i-a ordonat să se ducă şi să se asigure că Bant este moartă. El a fugit, iar eu l-am urmărit.

— L-ai atacat din spate?

— Nu, s-a întors şi m-a atacat. Ne-am luptat. Am ajuns aproape de fântână.

— Arată-mi fântâna asta.

Obi-Wan îi conduse pe cărările şerpuite către cascada tunătoare şi bazinul verde intens.

— Cascada nu funcţiona în acel moment, deoarece sistemele Templului erau închise, explică el. Dar era apă în piscină. Am văzut-o pe Bant înlănţuită pe fundul bazinului. Ochii îi erau închişi. Abia dacă mai era vie. Am luptat până pe acel deal, spuse Obi-Wan, arătând spre versantul stâncos. Când am ajuns sus, mi-am dat seama că în câteva secunde aveau să fie reactivate toate sistemele de apă din Templu. Fuseseră închise din cauza unui virus pe care îl plantase Xanatos în sistem. L-am condus pe Bruck pe fundul uscat al cascadei. Planul meu era ca atunci când revenea apa, sabia de lumină a lui Bruck să se scurtcircuiteze. Asta l-ar fi dezarmat, şi atunci aş fi putut să o eliberez pe Bant.

— Şi să-ţi laşi inamicul în viaţă? întrebă Vox Chun. Asta nu pare a defini un războinic Jedi.

— Dimpotrivă, interveni Qui-Gon. Evităm cu orice preţ

moartea. Primul nostru obiectiv este să ne dezarmăm adversarul.

Vox Chun ridică din umeri, de parcă Qui-Gon tocmai spusese vorbe goale.

— Evident, acest plan nu a funcţionat, îi spuse el direct lui Obi-Wan.

— Sabia i s-a scurtcircuitat, spuse Obi-Wan. Era până la genunchi în apă. S-a străduit să se echilibreze în apropie de margine, acolo unde sunt pietrele. A vrut să le ia şi să le arunce în mine. În strădania lui de a lua pietrele, s-a apropiat prea mult de marginea cascadei. Pietrele sunt foarte alunecoase acolo. Obi-Wan se opri. Gâtul i se simţea uscat. L-a împins curentul. Şi-a pierdut echilibrul. Eu am întins mâna... dar era prea târziu. A căzut şi s-a lovit la cap. Am alergat jos. I-am verificat semnele vitale, dar era deja mort. A murit imediat ce s-a lovit, sunt sigur. Nu a... suferit.

— Deci asta este povestea ta, spuse Vox Chun.

— Este adevărul, spuse liniştit Obi-Wan.

— Acum plecăm.

Vox se întoarse să plece. Kad şi Sano Sauro îl urmară. Apoi Sano Sauro se întoarse şi îşi fixă privirea întunecată, opacă, asupra lui Obi-Wan.

— După părerea ta, Bruck Chun intenţiona cu adevărat să o omoare pe Bant? întrebă el încet.

— Xanatos i-a ordonat să o facă, răspunse Obi-Wan.

— Asta nu răspunde la întrebarea mea. A intenţionat Bruck să o omoare pe Bant?

— Cred că da.

— Crezi sau ştii?

— Eu... cred.

— Ce anume ştii? A întreprins vreo acţiune pentru a o ucide pe Bant?

— Nu era nevoie! Era înlănţuită sub apă!

— Un Mon Calamari sub apă nu este ceva atât de neobişnuit.

— Aproape că nu mai avea nicio rezervă de oxigen.

— Ştii asta? Sau este ceva ce crezi?

— Ştiu. Mi-a spus-o ea după ce am salvat-o.

Sauro dădu din cap gânditor.

— De unde ştii că Bruck nu s-ar fi scufundat şi ar fi salvat-

o el însuşi, dacă s-ar fi scurs mai mult timp?

Obi-Wan îl privi fix. De unde putea el să ştie răspunsul la întrebarea asta? Nu credea că Bruck ar fi salvat-o pe Bant. Dar asta era ceea ce credea. Nu ceea ce ştia.

Sauro aşteptă, iar când Obi-Wan nu spuse nimic, zâmbi pentru prima oară. Îl făcu pe Obi-Wan să se cutremure. Se întoarse înapoi spre Vox Chun.

— Sunt gata.

— Mai este un ultim lucru, spuse Qui-Gon. Jedii ar vrea să vă prezinte acest obiect, alături de părerea noastră de rău. Bruck a fost unul dintre noi şi îi deplângem moartea.

Băgă mâna în tunică şi scoase mânerul sabiei de lumină a lui Bruck. Cristalele fuseseră îndepărtate, dar mânerul încă purta marcajele pe care le sculptase Bruck. Qui-Gon se înclină şi i-o prezentă lui Vox Chun.

Vox Chun îl băgă în buzunarul tunicii fără să se uite la el. Apoi se întoarse şi plecă fără să-şi ia rămas-bun. Kad Chun şi Sano Sauro îl urmară.

Cu o privire, Qui-Gon îi spuse lui Obi-Wan că îi va conduce el pe vizitatori afară. Obi-Wan putea rămâne în urmă.

De îndată ce nu se mai vedeau, Obi-Wan se prăbuşi pe iarba moale a malului. Se simţea golit şi ameţit, ca şi cum fusese bolnav de febră.

Spusese adevărul, dar nu îl crezuseră. Încercă să se mângâie cu faptul că cel puţin se terminase.

Totuşi, adânc în interior, se temea că abia începuse.

Capitolul 4

Qui-Gon privi cum transportorul elegant al lui Vox Chun se ridică pe cer. Întâlnirea nu decursese bine. De fapt, nu ar fi putut merge mai rău. Văzuse pe chipul lui Obi-Wan că întâlnirea pe care o avusese cu Vox şi Kad Chun nu a făcut decât să-i sporească sentimentul de vinovăţie. Cu toate astea, vinovăţia trebuie să se estompeze astfel încât întristarea să-i poată lua locul.

Vorbise cu băiatul, dar cuvintele nu-l impresionaseră. Trebuia să-l înveţe viaţa. Timpul. Experienţa. Pe acestea nu i le putea preda ca pe un sfat.

Dar putea face ceva pentru Padawan. Putea să-i distragă atenţia.

Obi-Wan se întorsese în camera sa. Se întinsese pe salteaua de dormit, privind fix în tavan. Qui-Gon se rezemă de rama uşii.

— Ce-ai spune dacă am face o excursie la Centax 2?

Obi-Wan se ridică. Privirea tulburată îi dispăru.

— Chiar? Îl voi putea vedea pe Garen! Şi navele alea de luptă!

— Da, m-am gândit că-ţi va plăcea asta. Tahl investighează unele probleme de acolo. M-am gândit că i-ar putea folosi ajutorul nostru.

Obi-Wan aprobă din cap viguros. Ar face orice pentru Tahl.

— Când plecăm?

— Chiar acum, dacă vrei, spuse Qui-Gon. Adună-ţi echipamentul. Putem lua un taxi aerian până acolo.

Obi-Wan îşi luă trusa de supravieţuire şi se îndreptară spre platforma de aterizare. Acolo, se urcară într-un taxi aerian. A fost un zbor scurt spre atmosfera superioară, unde se afla Centax 2. Satelitul era o lună mică, albăstruie, fără vegetaţie sau apă. Văile sale adânci şi lanţurile muntoase fuseseră nivelate pentru a găzdui platforme uriaşe de aterizare şi diverse clădiri şi hangare de suport tehnic.

Platformele de aterizare erau ocupate de trafic şi taxiul aerian se alătură unei cozi care aştepta să andoceze. În cele din

urmă li se dădu permisiunea să aterizeze. Ieşiră din taxiul aerian, iar Qui-Gon deschise drumul către o pasarelă în mişcare, acoperită, care avea ieşiri spre diferite platforme de aterizare. Ieşiră chiar la capăt, unde pasarela se învârtea pentru a se întoarce. Apoi merseră de-a lungul unei benzi bătute de vânt până la o mică zonă de aterizare privată din depărtare.

Obi-Wan putea vedea cinci nave de luptă aliniate în afara unei cupole tehnice. Pe măsură ce se apropia, văzu două nave de luptă zburând deasupra capului, fiind doar nişte dungi argintii pe cer. Îşi ţinu ochii asupra lor în timp ce plonjau, urlând, spre suprafaţă, apoi cotiră iar în sus. Zburară unul lângă altul în formaţie oglindă, apoi se despărţiră.

— Mi-aş dori să pot învăţa să zbor astfel, spuse Obi-Wan admirativ.

Când cele două nave de luptă aterizară, Obi-Wan recunoscu o siluetă familiară sărind dintr-una dintre cabine. Garen Muln îşi scoase casca şi îşi scutură capul cu păr gros, lung până la umeri. Spre surpriza lui Obi-Wan, Garen nu mai purta părul scurt şi codiţa lungă a unui student senior al Templului. Văzu că şi celuilalt pilot îi crescuse părul, de asemenea.

Privirea foarte bună a lui Garen observă cele două siluete care se apropiau. După doar câteva secunde, îl recunoscu pe Obi-Wan. Cu un strigăt încântat, sări de pe nava de luptă şi fugi spre el.

— Obi-Wan! De ce nu mi-ai spus că vii? E atât de bine să te văd! Garen se adună, dându-şi seama că nu îl salutase pe Maestrul Jedi. Scuză-mă, Qui-Gon Jinn, spuse el plecându-se. Bine aţi venit.

Qui-Gon zâmbi.

— Obi-Wan şi cu mine am decis să vedem cum o mai duci aici, la bază.

— Ne descurcăm grozav. Cu excepţia câtorva belele din ultima vreme, dar Clee Rhara a rezolvat totul.

Qui-Gon ridică o sprânceană, dar nu spuse nimic.

— Aşteaptă până când o vei întâlni, îi spuse Garen lui Obi-Wan cu ochii strălucitori. Este incredibilă. Cel mai bun pilot pe care l-am văzut vreodată. Ne-a învăţat să facem nişte chestii pe care doar le-am visat. Am ajuns atât de departe faţă de cum eram în Templu!

— Nu mai arăţi ca un Jedi, spuse Obi-Wan, observând

salopeta de zbor şi părul lung al lui Garen.

— Încă sunt un Jedi, nu-ţi face griji, spuse Garen, aruncându-i un rânjet.

Chiar atunci, Clee Rhara ieşi din cupola tehnică. Era îmbrăcată în salopetă de zbor, la fel ca Garen. Părul ei portocaliu strălucitor, neîmblânzit, îi flutura în jurul feţei, în vânt. Clee Rhara era mică şi zveltă, abia apropiindu-se de umărul lui Qui-Gon, dar corpul ei bine alcătuit avea doar muşchi vânjoşi. Îl văzu pe Qui-Gon şi pe faţa ei izbucni un zâmbet larg.

— Ce surpriză! strigă ea, grăbindu-se să-i iasă înainte.

— Aş vrea să-l cunoşti pe Padawanul meu, Obi-Wan Kenobi.

Obi-Wan fu examinat de o pereche de ochi intenşi, de aceeaşi culoare ca părul portocaliu vibrant al lui Clee.

— Am auzit lucruri bune despre tine de la Garen, spuse Clee. Bine ai venit. Îi luă de braţe pe Obi-Wan şi Qui-Gon. Haideţi să vă arăt echipamentele. Şi Tahl este aici. Va fi încântată că aţi venit.

Clee le făcu un tur, arătându-le navele de luptă reechipate, sălile de studiu, camerele studenţilor, hangarele şi chiar bucătăriile. Qui-Gon observă cum o urmau cu privirea studenţii Jedi pe Clee în timp ce străbătea terenul. Evident, le inspira multă loialitate. Clee îşi încheie turul la centrul tehnic, unde studenţii primeau experienţă practică despre motoare şi hipermotoare.

Tahl stătea la un birou utilitar, utilizând un computer activat prin voce. Încetă să mai vorbească atunci când intrară ei.

— Nu vei ghici niciodată cine..., începu Clee.

— Qui-Gon.

Tahl îi spuse numele pe un ton plat. Qui-Gon simţi o licărire de reţinere. Tahl nu-l întâmpinase niciodată atât de rece.

Chiar dacă Clee observase maniera lui Tahl, nu dădu niciun semn.

— Iată-ne, toţi trei, împreună din nou! spuse ea veselă.

— Da, spuse Tahl.

Qui-Gon îi aruncă lui Clee o privire. Nu se mai văzuseră de ani de zile, dar vechea lor prietenie le dăduse o legătură care nu avea să slăbească niciodată. Clee înţelese imediat că el voia să vorbească singur cu Tahl.

— Obi-Wan, vrei să vezi navele? întrebă Clee.

— Da! răspunse Obi-Wan imediat.

— Haide, eu şi Garen îţi vom arăta flota, spuse Clee, păşind spre uşă. Apoi ne vom întoarce la masa de seară. Ne vedem acolo, Qui-Gon.

Qui-Gon aşteptă până când plecară ceilalţi. Nu se apropie de Tahl.

— Eşti furioasă că am venit.

Ea se întoarse de la el, astfel încât să nu poată citi expresia de pe chipul ei minunat. Uneori făcea asta pentru ca el să nu aibă niciun avantaj.

— Crezi că am nevoie de ajutor. Crezi că nu mă pot descurca singură cu misiunea.

Qui-Gon era pe punctul de a insista că o astfel de afirmaţie era ridicolă, dar se opri. Nu avea nevoie să vadă chipul lui Tahl ca să realizeze că se simţea vulnerabilă. Actul alegerii unui Padawan o împinsese mult împotriva a ceva aflat adânc în ea, făcând-o să se îndoiască de ea însăşi.

Ştia bine acel sentiment, dar din motive diferite.

— Nu, spuse el. Am venit pentru că lui Obi-Wan i-a fost greu cu Vox Chun. Sunt îngrijorat pentru el. Ştiam că i-ar plăcea să vadă baza. Dacă am putea ajuta şi noi, s-ar putea să-l distragem şi mai mult.

— Ah, zise Tahl batjocoritoare, şi ăsta e singurul motiv pentru care ai venit?

— Am auzit că ai decis să nu iei niciun Padawan…

— Şi te-ai gândit că aş putea avea nevoie de o discuţie din inimă. Tahl îşi întoarse din nou faţa. El îi observă amărăciunea. Vrei să-mi spui cât de reticent ai fost tu să iei un Padawan, cât te-a costat, cât de valoros s-a dovedit a fi, cum trebuie să realizez că, deşi sunt oarbă, am multe de oferit unui ucenic. Crezi că nu ştiu fiecare cuvânt pe care l-ai spune? Aşa că te rog să te abţii. Orice discuţie despre Padawani sau Bant este interzisă. Vorbesc serios, Qui-Gon.

— Bine, spuse el încet. Dar tu, ca o favoare pentru mine şi Obi-Wan, ne laşi să te ajutăm în investigaţia ta?

— Să ştii că o voi face doar pentru Obi-Wan.

— Destul de echitabil. Se apropie şi trase un scaun lângă ea. Ce ai aflat până acum?

— Contactele mele din Senat îmi spun că există zvonuri că

Clee Rhara a sabotat ea însăşi navele, spuse Tahl, trecându-şi mâna peste ochii obosiţi.

— De ce ar face asta? întrebă Qui-Gon, tresărind.

— Pentru a demonstra Senatului că proiectul are nevoie de finanţare şi de nave mai moderne, spuse Tahl.

Indignarea în plină expansiune a lui Clee răsună brusc de pereţii metalici a cupolei tehnice.

— Ce grămadă de nămol uleios! Se îndreptă spre ei, cu mâinile în şolduri. Nu mi-aş pune niciodată piloţii în pericol!

— Am crezut că îi oferi lui Obi-Wan un tur al navelor de luptă, spuse Qui-Gon.

— M-am întors să mă asigur că nu vă ucideţi reciproc, spuse Clee. Îmi amintesc cum obişnuiaţi să vă luptaţi la Templu.

— Acum suntem Cavaleri Jedi, spuse Qui-Gon. Nu ne mai luptăm.

Tahl zâmbi.

— Ne certăm şi apoi eu câştig.

Clee se prăbuşi pe un scaun.

— Ei bine, mă bucur să vă văd pe amândoi. Chiar sunt într-o adevărată mizerie. Dacă nu-mi dau seama cine îmi sabotează flota, sunt sigură că Consiliul va anula întregul program. Nu pot să las să se întâmple asta!

— Povesteşte-mi despre măsurile de securitate, spuse Qui-Gon.

— Navele sunt reechipate la un hangar din apropiere şi toţi lucrătorii au fost supuşi controalelor de securitate ale Senatului. După primul incident, am restricţionat la doi numărul muncitorilor care au grijă de nave. Asta încetineşte lucrurile, dar este mai sigur. Fiecare dintre ei a trecut de cel mai înalt nivel de securitate aprobat de Senat. Am crezut că totul va fi bine. După aceea s-a întâmplat un alt incident.

— Deci, trebuie să fie unul dintre cei doi muncitori, spuse Qui-Gon.

— Sau cineva găseşte un mod de a se strecura într-o zonă foarte restricţionată, spuse Tahl.

Clee se aplecă înainte şi îşi strânse mâinile de frustrare.

— Eu nu pot întări securitatea mai mult decât am făcut-o deja. Măsurile alea de verificare de securitate ale Senatului sunt incredibil de minuţioase.

— Există o altă posibilitate, spuse Qui-Gon. Cineva din

Senat ar putea fi în spatele acestor probleme şi una dintre ele sau ambele autorizaţii de securitate sunt false.

— Nu m-am gândit la asta, zise Tahl. Asta ar explica zvonurile din Senat. Aceeaşi persoană ar putea fi responsabilă pentru ele. Cineva care vrea ca proiectul acesta să eşueze.

— Dar de ce? întrebă Clee. Cine ar obiecta ca o mână de studenţi Jedi ai Templului să înveţe să zboare pe nave de luptă?

— Cineva care se teme că Jedii ar putea să-şi mărească puterea, medită Qui- Gon. Programul este încă la început. Potenţialul său i-ar putea speria.

Comunicatorul lui Qui-Gon semnaliză şi se retrase pentru a răspunde, mergând la câţiva paşi distanţă. Era Yoda.

— Veste nefericită, eu am, spuse Yoda fără preliminarii. A decis Senatul că trebuie să formeze un subcomitet pentru a investiga moartea lui Bruck. Un aliat puternic, ascuns, Vox Chun acolo are. Am descoperit că Sano Sauro procuror este. Se zvoneşte că dornic este să-şi facă un nume. Întoarce-te, Qui-Gon. Trei martori vor fi: tu însuţi, Bant şi Obi-Wan. Mi-e teamă că acest proces îl va afecta pe Padawanul tău.

Inima lui Qui-Gon se amărî.

— Da, spuse el încet. Şi eu mă tem că va fi aşa.

Capitolul 5

Comisia de audieri a Senatului nu pierdu timpul. Îi chemară pe Jedi în camera de anchetă privată chiar a doua zi. Obi-Wan avu un sentiment de teamă în timp ce se îmbrăca în dimineaţa respectivă. Abia putu să-şi mănânce masa de dimineaţă. Fu aproape uşurat când veni timpul să-l întâlnească pe Qui-Gon şi să se îndrepte spre Senat.

— Vor fi cincisprezece Senatori în grup, le explică Qui-Gon lui Bant şi Obi-Wan în timp ce îşi croiau drum prin sălile de culoarea lavandei ale Senatului. Holurile erau pline de Senatori păşind importanţi, cu ajutoare, consoarte şi droizi care se grăbeau în urma lor.

— Eu voi fi chemat primul, le explică Qui-Gon. Apoi Bant. Obi-Wan va fi ultimul. Sano Sauro va încerca să-ţi răsucească cuvintele, aşa că fii sigur că vei spune adevărul la fiecare propoziţie pe care o rosteşti. Jedi au ales să nu folosească niciun reprezentant. Avem adevărul de partea noastră. Ţine minte asta.

Obi-Wan aprobă din cap. Privirea calmă a lui Qui-Gon era liniştitoare.

Zidurile camerei de anchetă erau din oţel transparent, deci Obi-Wan putu vedea că Senatorii se adunaseră deja înăuntru, la o masă lungă. Fusese instalată o platformă. Vox Chun, Kad Chun şi Sano Sauro stăteau deja vizavi de ei.

O masă goală îi aştepta pe Jedi.

— Senatorul Pi T'Egal este şeful comisiei, zise Qui-Gon încet, indicându-l pe Senatorul care stătea în centrul mesei. Asta e bine. Este un prieten al Jedilor.

Uşile din oţel transparent se deschiseră. Qui-Gon, Obi-Wan şi Bant se plecară către Senatori. Apoi îşi ocupară locurile la masa goală.

— Dacă suntem cu toţii aici, putem începe, spuse Pi T'Egal.

Apăsă pe un buton şi pereţii deveniră opaci.

Obi-Wan se aşteptase la asta, dar tot îl făcu să se simtă brusc prins.

Găseşte-ţi centrul calmului. Se strădui să respire, în timp ce Pi T'Egal îşi consultă datapadul şi apăsă câteva butoane. Degetele lui Bant strânseră uşor antebraţul lui Obi-Wan, ca sprijin.

În cele din urmă, Pi T'Egal îşi ridică privirea.

— Acesta nu este un proces penal, spuse el. Este doar o anchetă. Vox şi Kad Chun au cerut o relatare completă a morţii lui Bruck Chun în Templul Jedi. Noi, Senatorii, am fost de acord să decidem dacă moartea a fost una nefericită sau dacă Obi-Wan Kenobi este responsabil, într-o anumită măsură. Dacă decizia noastră este că a fost intenţie sau responsabilitate deliberată, Vox şi Kad Chun pot apoi urmări problema în instanţele penale de pe Coruscant. Înţelege toată lumea?

Toată lumea aprobă din cap. Pi T'Egal se întoarse spre Vox Chun.

— Înţelegi că dacă decidem că nu există nicio responsabilitate a altor persoane pentru moartea fiului tău, nu vei putea duce problema asta mai departe?

— Da, spuse Vox Chun.

— Atunci să începem. Primul martor va fi Cavalerul Jedi Qui-Gon Jinn.

Qui-Gon se ridică şi se duse la un scaun aşezat pe platformă, înclinat astfel încât toţi Senatorii să-l poată vedea clar.

— Vă rugăm să ne informaţi despre evenimentele care au dus la moartea lui Bruck Chun.

Qui-Gon începu cu lejeritate, schiţând rapid problemele pe care Templul le experimentase şi faptul că exista un intrus în incintă.

— Ştiam că Bruck Chun fusese implicat în furturile mărunte, spuse el. A dispărut şi am ştiut, de asemenea, că o persoană mai puternică interfera cu măsurile de securitate. Am presupus că Bruck Chun introdusese clandestin acea persoană în Templu.

— Nu ştiai asta ca pe un fapt, îl întrerupse Sano Sauro.

— Nu, spuse Qui-Gon, privindu-l rece pe avocat. De aceea am folosit cuvântul *presupus*.

— Te rog, continuă, Qui-Gon Jinn, spuse Pi T'Egal.

Qui-Gon sublinie numeroasele cazuri de sabotaj, inclusiv atacul asupra lui Yoda şi sabotarea unui turbolift orizontal în

care fuseseră prinşi o duzină de copii mici şi îngrijitorul lor. Apoi le explică cum descoperiseră că adversarul lor era fostul său Padawan, Xanatos, care era pe atunci şeful uriaşului consorţiu minier, Offworld. Cum i-au prins pe Xanatos şi Bruck în afara Camerei Consiliului Jedi, în timp ce ieşeau printr-o gură de aerisire.

— I-am smuls sabia lui Bruck din mână, spuse Qui-Gon în linişte. Xanatos l-a apucat pe băiat şi i-a ţinut sabia de lumină la gât.

Sano Sauro se ridică imediat.

— Deci Xanatos l-a ameninţat pe băiat? Bruck Chun a fost prizonierul său, nu complicele lui?

— Nu, spuse Qui-Gon. Xanatos nu a simţit loialitate faţă de nimeni. A fost dispus să pună în pericol viaţa lui Bruck pentru a obţine un avantaj.

— Asta este credinţa ta, râse Sano Sauro.

— Da. Pe baza multor întâlniri cu Xanatos, am ajuns să înţeleg cum reacţiona sub presiune, răspunse Qui-Gon. Am fost capabil să-l oblig pe Xanatos să-l împingă pe Bruck deoparte. Bruck a reuşit să-şi recupereze sabia. Xanatos i-a spus să se ducă la Bant şi să se asigure că era moartă.

Pi T'Egal se apleacă înainte.

— A spus aceste cuvinte?

— *Asigură-te că este moartă*, cită Qui-Gon. Exact aceste cuvinte.

— L-ai instruit pe Obi-Wan să-l omoare pe Bruck? întrebă Sano Sauro.

Mâinile lui Qui-Gon apucară braţul scaunului pentru o clipă, fiind singurul semn că insolenţa din vocea lui Sauro îl deranjase.

— Nu. Jedi nu sunt instruiţi să ucidă. Instrucţiunea mea a fost să îl urmărească pe Bruck pentru a-l putea împiedica să o omoare pe Bant. Exact asta a făcut. Deplâng pierderea unei vieţi, dar sunt mândru de acţiunile Padawanului meu.

Qui-Gon îi aruncă lui Obi-Wan o privire caldă.

— Mândru? Sano Sauro se ridică. Mândru că un tânăr student Jedi este mort?

— Mândru că Obi-Wan a încercat din răsputeri să-l salveze, chiar şi după ce Bruck Chun a încercat din toate puterile să-l omoare, spuse Qui-Gon, cu vocea lui puternică.

Mândru că a putut să dea dovadă de compasiune şi milă chiar în timp ce se confrunta cu o mare furie. Aceasta este calea Jedi.

Sano Sauro se aşeză cu un rânjet.

— Ai văzut tu însuţi astă... compasiune, Qui-Gon Jinn?

— Nu. Eu eram angajat într-o luptă cu Xanatos.

— Atunci va trebui să te credem pe cuvânt.

— Nu, spuse Qui-Gon. Va trebui să crezi cuvântul lui Obi-Wan. Eu îl cred.

Sano Sauro flutură din mână.

— Nu mai am întrebări pentru acest martor.

Pi T'Egal se uită la ceilalţi Senatori. Niciunul dintre ei nu avu întrebări.

— Mulţumesc, Qui-Gon Jinn. Acum, să o ascultăm pe Bant.

Qui-Gon se întoarse cu paşi mari la masă, oferindu-i lui Bant o privire de încurajare. Bant înaintă. Pielea ei portocalui-rozalie strălucea, dar ochii îi erau plini de nervozitate. Când se aşeză, Obi-Wan văzu cum se întindea spre interior pentru a se linişti. Bărbia i se ridică şi îşi întoarse faţa hotărâtă către Pi T'Egal.

— Spune-ne ce s-a întâmplat în acea după-amiază, Bant, vorbi Pi T'Egal cu blândeţe, pentru că Bant inspira blândeţe în toată lumea.

— Am fost capturată de Xanatos şi Bruck Chun, spuse Bant cu voce clară, calmă. M-au dus în Camera celor O Mie de Fântâni. Au folosit tunelurile de apă pentru a nu fi văzuţi. Acolo, Xanatos m-a legat de fundul bazinului cascadei. Mi-a spus să mă pregătesc pentru moarte, că Obi-Wan şi Qui-Gon nu mă vor putea salva. Nu l-am crezut. Dar, pe măsură ce timpul trecea, mi-am dat seama că atingeam limita timpului cât puteam sta sub apă. Apoi am trecut dincolo de asta. Ştiam că sunt aproape de moarte. Eram pregătită pentru asta. Şi apoi am simţit prezenţa lui Obi-Wan. Nu l-am putut vedea, dar ştiam că este acolo. Am simţit că Forţa creşte şi asta mi-a dat puterea de a rezista. La scurt timp, am simţit că Obi-Wan mă eliberează şi mă aduce la suprafaţă. M-a târât pe mal. L-am văzut pe Bruck Chun zăcând în apropiere. Era mort, concluzionă Bant cu vocea moale şi plecă capul. Asta e tot ce ştiu.

Nota insolentă din vocea lui Sano Sauro se transformă în mârâitul blând al unui animal mortal.

— Spui că ai fost aproape de limită sub apă. Există vreun

timp prescris pentru un Calamarian ca să rămână fără oxigen?

— Nu, spuse Bant. Variază de la individ la individ.

— Ai leşinat vreodată sub apă, Bant?

— Nu.

— Nu ţi-ai atins niciodată limita?

— Nu, spuse Bant. Decât în ziua aceea.

— Cu toate astea, nu ai leşinat, nu? Câţi ani ai, Bant? întrebă Sano Sauro, schimbând brusc direcţia.

— Am doisprezece ani. Aveam unsprezece ani atunci când s-a întâmplat acest lucru.

— Dacă nu ai mai atins limita până acum şi nu ai atins-o nici în ziua aceea, de unde ştii că ai fost aproape de moarte? întrebă Sano Sauro brusc.

Ea clipi încet.

— Am simţit că moartea este aproape...

— Deci a fost un sentiment.

Muşchii lui Obi-Wan se încordară. Confuzia flutură pe chipul lui Bant. Nu se aşteptase la acest atac.

— Jedii sunt învăţaţi să aibă încredere în sentimentele lor.

— Ah. Şi care era starea ta de spirit?

— Eram într-o stare meditativă, aşteptând moartea, dacă alegea să vină.

— Poţi spune cu siguranţă cât de mult ai fi putut rezista, dacă Kenobi nu te-ar fi salvat?

Bant ezită.

— Adevărul, o avertiză el.

— Nu, nu pot…

Sano Sauro se răsuci şi se întoarse spre Senatori.

— Aşadar, trebuie să avem încredere în sentimentul unei tinere de unsprezece ani că era în pericol de moarte, astfel că orice eforturi de a o elibera au fost justificate. Din acest motiv, un tânăr este mort.

— Dar îmi cunosc abilităţile şi capacităţile, strigă Bant. Sunt sigură că am fost aproape de moarte!

— Nu mai am întrebări, spuse Sano Sauro.

— Cred că este timpul să încheiem pentru astăzi, anunţă Pi T'Egal. Ne vom reîntâlni mâine la aceeaşi oră.

Senatorii se ridicară. Bant se ridică tremurând de pe scaun şi se apropie de Obi-Wan şi Qui-Gon.

— Te-am dezamagit…

— Nu, spuse Qui-Gon hotărât. Ai spus adevărul.

— Este în regulă, Bant, spuse Obi-Wan. Sano Sauro a răsucit totul. Nu are deloc respect pentru Jedi.

— Senatorii au, îi spuse Qui-Gon. Nu-i vor înghiţi interpretările. Nu vă speriaţi de asta.

O conduse uşor spre uşă, accelerând ritmul cu o fracţiune pentru a-i evita pe Vox Chun şi Sano Sauro, care se îndreptau şi ei în aceeaşi direcţie.

Obi-Wan plecă odată cu Kad Chun. Ochii lor se întâlniră. Un val de furie trecu prin Obi-Wan, un val căruia ştia că trebuia să-i reziste. Dar nu putea. O atacaseră pe Bant, iar el nu le putea ierta una ca asta.

Kad îi surprinse furia. Obi-Wan văzu fulgerul de satisfacţie de pe faţa palidă care semăna atât de mult cu cea a lui Bruck.

— Deci nu eşti chiar atât de perfect, nu-i aşa, Obi-Wan Kenobi? întrebă Kad pe un ton de ameninţare moale. Văd ura din ochii tăi.

— Nu te urăsc, Kad, răspunse Obi-Wan, luptându-se să-şi păstreze vocea calmă. Dar acel atac asupra lui Bant... Asta este ideea ta de justiţie?

Mâinile lui Kad se strânseră în pumni.

— Şi uciderea fratelui meu este ideea ta de milă? scuipă el.

Privirile lor se încrucişară. Obi-Wan nu se mai confruntase niciodată cu o astfel de ură şi durere personală înflăcărată. Simţi un şoc.

Voia să fugă, dar rămase pe loc.

Kad îşi smulse, în cele din urmă, privirea. Apoi se întoarse şi se grăbi după tatăl lui.

Capitolul 6

Nu mai putea face nimic pentru Obi-Wan, reflectă Qui-Gon în timp ce urca într-un taxi aerian spre Centax 2. Spusese tot ce trebuia spus. Una dintre cele mai grele sarcini ale unui Maestru era decizia de a face un pas înapoi. Padawanul său trebuia să facă faţă singur sentimentelor sale.

Iar Tahl avea nevoie de ajutorul lui, indiferent dacă îl voia sau nu.

Ateriză pe Centax 2 şi folosi pasarela în mişcare pentru a ajunge la baza Jedi. O găsi pe Tahl în cupola tehnică, verificând specificaţiile navelor spaţiale. Deja îi putea recunoaşte pasul la doar câteva momente după ce intra într-o cameră.

— Am crezut că trebuie să aflu câteva detalii despre motoarele navelor, spuse ea fără alte preliminarii. Împinse aparatul de înregistrare vocală care îi citea cu voce tare specificaţiile şi se întoarse spre el. Cum a fost audierea?

— Greu de spus. Qui-Gon se aşeză lângă ea. A fost foarte greu pentru Bant.

— Bant? De ce?

Tonul lui Tahl era ascuţit. Qui-Gon observă cum sărise instinctiv în apărarea fetei.

— Sano Sauro a torturat-o bine despre cât poate să stea un Mon Calamari sub apă. Bant a fost nevoită să spună că nu poate fi sigură cât de aproape a fost de moarte.

Tahl gemu.

— Şi Bant ar vedea asta ca pe o trădare a lui Obi-Wan.

— Mă tem că da. Sper că Obi-Wan va vorbi cu ea la Templu. Chiar şi în mijlocul propriei sale dureri, se va ocupa şi de Bant. Obi-Wan însuşi nu-şi poate găsi calmul.

Ea oftă.

— Fac atât de multe şi au ajuns atât de departe. Nu putem uita că sunt încă tineri.

— Ştiu că va fi bine până la urmă, spuse Qui-Gon. Dar e greu să stai şi să-l priveşti cum trece prin toate astea. Se uită la Tahl cercetător. Totuşi, este la fel de satisfăcător să poţi să-l sprijini.

Tahl se întoarse şi îşi trecu degetele peste plan. Liniile erau evidenţiate astfel încât degetele ei să poată citi formele şi vocea reportofonului îi spunea ceea ce examina.

— Nu mi-am dat seama că amortizoarele de presiune erau amplasate atât de mult în spate, spuse ea rece.

Evident, chiar şi cel mai blând indiciu că Tahl ar putea beneficia de relaţia Maestru/Padawan avea să fie ignorat. Qui-Gon decise să-i urmeze exemplul. În primul rând pentru că ştia că nu are de ales.

— I-ai intervievat pe cei doi muncitori? întrebă el.

— Nu, eram pe punctul de a o face. Ştiu că este aici un investigator. Am vrut să fie nervoşi. Vrei să vii?

— Dacă nu te deranjează...

— Bineînţeles că mă deranjează, spuse Tahl, ridicându-se lin. Dar de când te opreşte pe tine asta?

Cel puţin exista amuzament în tonul ei. Qui-Gon merse cu ea până la hangarul alăturat, unde se aflau navele de luptă reechipate. Odată ajunşi în hangar, Qui-Gon trebui să se împiedice pe sine să apuce braţul lui Tahl. Podeaua era aglomerată de scule şi stive de piese, mari şi mici. Dar folosindu-şi reflexele extraordinare şi antrenamentul special, Tahl abordă acum un mers alunecat care o ghida pe lângă obstacole.

— Nu mai ai nevoie de TooJay pentru a naviga, văd, remarcă Qui-Gon, referindu-se la vorbăreţul droid personal de orientare al lui Tahl.

Buzele ei se curbară într-un zâmbet.

— Am muncit foarte mult ca să nu mai am nevoie. Dar l-am adus aici oricum. Din păcate, mai am nevoie de el pentru unele lucruri.

— Mecanicii sunt în stânga, o instrui Qui-Gon.

Îi studie în timp ce el şi Tahl se apropiau. Unul era Twi'lek, cu cozile cefalice mari înfăşurate într-o pânză pentru a nu-i sta în cale. Pielea îi era de un albastru deschis. Celălalt mecanic era om, cu corpul scund şi compact, cu părţile laterale ale capului rase astfel încât părul tăiat scurt să-i rămână doar pe centrul capului.

— Ne întrebăm dacă am putea schimba câteva cuvinte cu voi, zise Tahl.

Cei doi mecanici îşi lăsară jos uneltele şi se întoarseră spre

ei.

— Desigur, spuse Twi'lekul un pic nervos. Eu sunt Haly Dura şi acesta este Tarrence Chenati. Ce putem face pentru voi?

— Investigăm defecţiunile mecanice de pe navele de luptă, le explică Qui-Gon.

— Am trecut deja printr-o investigaţie, declară Haly Dura. Am fost acceptaţi.

— Vrem doar să vă punem câteva întrebări, spuse Tahl. Clee Rhara ne-a cerut ajutorul.

— Sunt sigur că am răspuns la toate aceste întrebări, spuse Haly Dura nerăbdător.

— Atunci vei răspunde şi a doua oară, spuse Tahl cu o notă dură pe sub tonul ei calm.

Tarrence Chenati îi aruncă o privire colegului său.

— Sigur că vom coopera. Nu vrem un nor de suspiciuni pe capul nostru. Suntem şi îngrijoraţi, de asemenea. Am revizuit fiecare moment împreună cu Clee Rhara, dar nu putem înţelege cum s-ar fi putut întâmpla.

— Asta este o zonă restricţionată, spuse Haly Dura. Suntem singurii care avem permisiunea să intrăm aici. Asta înseamnă că cineva trebuie să fi intrat după orele noastre de muncă.

Qui-Gon îi studie pe ambii mecanici. Se concentră asupra privirilor şi gesturilor, căutând indicii că vreunul dinte ei ar putea minţi, ştiind că Tahl va căuta indicii vocale.

— Faceţi toate lucrările de reparaţii la navele luptă, corect? întrebă Tahl.

Cei doi aprobară din cap, apoi îşi dădură seama că Tahl nu putea vedea.

— Da, spuseră ei împreună.

— Dar camera de ionizare? întrebă Tahl.

Qui-Gon ştia că ultimul accident avusese loc din cauza unei defecţiuni la camera de ionizare.

— Camera de ionizare nu are nevoie de îmbunătăţiri, declară Haly Dura. Le-am verificat, desigur.

— Cum aţi făcut-o? întrebă Tahl pe un ton plăcut.

— Pe panoul de control. Aici. Haly Dura indică o consolă de computer. Nu a arătat probleme.

— Nava a fost aprobată pentru zborul de a doua zi, spuse Tarrence Chenati. Până atunci, nava a fost aici, în hangar, sub

supraveghere strictă.

— Vă deranjează dacă ne uităm prin jur? întrebă Qui-Gon.

— Vă rog.

Cei doi mecanici îşi continuară munca, sudând convertoare de putere pentru tunurile laser. Qui-Gon şi Tahl se plimbară prin hangar.

— Ai simţit ceva de la cei doi prieteni ai noştri? murmură Qui-Gon.

— Un miros, şopti Tahl înapoi. Era pe Tarrence Chenati, dar nu şi pe Haly Dura. Ar putea să nu fie nimic. Este un miros industrial, totuşi. Am o idee. Să ne întoarcem după ce pleacă.

Nu avură mult de aşteptat. Cei doi muncitori terminară curând ziua de muncă. Clee Rhara le dădu Jedilor toate codurile de securitate, aşa că se strecurară repede înăuntru. Qui-Gon aprinse luminile. Nu cu mult timp în urmă, nu s-ar fi bazat pe simţul mirosului lui Tahl pentru a afla indicii. Acum ştia că era în regulă.

Tahl se aşeză pe o bancă joasă.

— Qui-Gon, adu-mi diferiţi compuşi pe care îi folosesc ei – uleiuri, conductori, solvenţi. Ar trebui să fie pe tot parcursul peretelui estic. Există o unitate de stocare – o ştiu din schema sectorului de reparaţii. Adu-le pe rând.

Qui-Gon era prea curios pentru a se supăra că trebuia să primească ordine. Găsi unitatea de stocare. Totul era bine etichetat. Qui-Gon ştia destule despre motoarele unei nave spaţiale, dar chiar şi el fu surprins să vadă câte tipuri diferite de uleiuri, conductori şi solvenţi erau folosite pentru a ţine funcţională o navă spaţială.

Începu cu uleiurile. Tahl le inspectă cu ochii închişi, concentrându-se. După fiecare adulmecare adâncă, ea scutura din cap. Unii dintre compuşii chimici o făcură să tuşească violent, iar ochii îi lacrimară, dar continuă. Verificaseră unsprezece compuşi chimici diferiţi atunci când Qui-Gon îi aduse ceva numit, pur şi simplu, *conductorul X-112*. Tahl adulmecă adânc şi tuşi furioasă. Se aplecă în spate şi inspiră adânc. Când putu vorbi, îngăimă:

— Ăsta e. Nu e de mirare că încă îi mai simt mirosul.

Qui-Gon introduse produsul în computer pentru a afla la ce era utilizat. Avea o singură funcţie – conductor pentru camera de ionizare.

Tahl plesni cu mâna pe bancă.

— Asta speram. Chenati a minţit. A lucrat la camera de ionizare. Totuşi, au spus că nu ar fi trebuit.

— Şi acolo a fost defecţiunea, spuse Qui-Gon. Să mergem înapoi şi să verificăm din nou acreditările lui Chenati.

După ore frustrante de căutare, Tahl şi Qui-Gon nu găsiseră nimic.

— Totul se verifică, spuse Tahl oftând. Doar pentru că disting un miros pe salopeta tipului nu înseamnă că este un sabotor. Probabil că există o altă explicaţie.

— Verificările sale de securitate sunt impecabile, zise Qui-Gon, privind informaţiile pe care le adunaseră. Dosarul său este incredibil de curat.

— Cu toate astea, nu are familie. Nu s-a căsătorit niciodată şi nu a avut copii, medită Tahl. Şi, în mod clar, a umblat mult prin galaxie.

— Ai putea spune toate aceste lucruri şi despre mine, spuse Qui-Gon.

Buzele lui Tahl se curbară într-un zâmbet.

— Ei bine, chiar ai un caracter suspect.

Era aproape de zori. Piloţii şi Clee Rhara se vor trezi în curând şi îşi vor începe ziua. Astăzi aveau să zboare toţi piloţii de vânătoare.

— Poate că acreditările sale sunt prea bune, spuse Tahl. Mai am o idee.

Degetele ei zburară peste tastele consolei de date.

Qui-Gon se aplecă peste umărul ei ca să se uite.

— Întreprinzi o căutare în registrul decedaţilor?

— Aşteaptă.

Qui-Gon îşi suprimă un căscat în timp ce se uita fix la ecran. În cele din urmă, apăru o listă cu informaţii. Pe măsură ce el o scana, înregistratorul de voce i-o citea lui Tahl. Erau acelaşi informaţii de fundal ca şi ale lui Tarrence Chenati. Aceleaşi autorizaţii de securitate. Aceeaşi scanare retiniană.

Doar că acest Tarrence Chenati murise cu douăzeci de ani în urmă.

Capitolul 7

Obi-Wan se trezi în zori. Auzi paşii moi ai studenţilor Templului care se îndreptau spre locurile lor de meditaţie. Ştia că ar trebui să meargă cu ei. Meditaţia i-ar calma mintea pentru ziua care începea. Dar nu se putea hotărî să se mişte. Nu voia ca ziua aceea să înceapă.

Orele nopţii păruseră să se întindă la nesfârşit. Obi-Wan dorise să-l contacteze pe Qui-Gon, dar nu avea nimic de spus, doar că îi era dor de prezenţa senină a Maestrului său. O căutase pe Bant, dar ea îi spusese că avea să se culce devreme şi că nu voia să vorbească. Tocmai când avea nevoie de prietenii lui, aceştia dispăruseră.

Obi-Wan îşi trecu picioarele peste marginea saltelei de dormit. În cealaltă parte a camerei, comunicatorul său clipea. Se grăbi spre el cu nerăbdare. Poate că se întorsese Qui-Gon şi voia să ia împreună masa de dimineaţă. Audierea nu avea să înceapă decât peste câteva ore. Dacă simţise că noaptea fusese fără sfârşit, dimineaţa aceasta avea să fie şi mai rea.

Auzi bucuros vocea lui Qui-Gon, dar dezamăgirea îl inundă în doar câteva secunde.

— Obi-Wan, sunt încă pe Centax 2. A apărut ceva şi trebuie să rămân. Ar trebui să mă întorc până la audiere.

— Ar trebui?

Obi-Wan nu-şi putu reţine anxietatea din voce.

— Te vei descurca bine, Padawan. Spune adevărul. Asta e tot ce trebuie.

Nu e tot ce îmi trebuie! voia să strige Obi-Wan. Avea nevoie de prezenţa Maestrului său.

Qui-Gon îi simţi consternarea.

— Eu şi Tahl suntem foarte aproape să rezolvăm problemele de aici. Viaţa piloţilor Jedi depinde de noi. Voi încerca să vin, Obi-Wan. Acum trebuie să plec.

Qui-Gon suna grăbit. Obi-Wan îşi luă rămas bun şi opri comunicarea. Se uită la turnurile Coruscantului, apoi deasupra, până la atmosfera superioară unde luna Centax 2 era învăluită în nori. Tahl se dusese acolo singură pentru a rezolva

problemele bazei. Arătase clar că nu primea cu bucurie intervenţia lui Qui-Gon. De ce luase Qui-Gon decizia să o susţină pe Tahl în locul Padawanului său?

Tahl fusese întotdeauna mai importantă, gândi amărât Obi-Wan.

Pe Melida/Daan, ea fusese prima prioritate a lui Qui-Gon. Fusese nerăbdător să o scoată de pe planetă şi să o ferească de pericol, chiar şi cu preţul lăsării Padawanului său în urmă. Evacuarea lui Tahl fusese mai importantă decât un război civil şi o cauză dreaptă.

Îşi sprijini fruntea fierbinte de geamul rece. Ştia că gândurile lui erau meschine. Ştia că vinovăţia pentru moartea lui Bruck îl sfâşia pe dinăuntru.

Bant. Bant l-ar putea ajuta. Avusese întotdeauna un mod clar de a vedea lucrurile, totuşi nu-l făcuse niciodată să se simtă prost pentru gândurile pe care le avea. Se duse la camera ei, dar ea plecase deja. Obi-Wan o căută în camerele de meditaţie şi în sala de mese, unde începeau să se adune studenţii. Nu era nicăieri. Nu o văzuse nimeni în dimineaţa aceea.

Obi-Wan decise să coboare în Camera celor O Mie Fântâni. Poate că acolo şi-ar putea linişti gândurile febrile şi s-ar putea pregăti pentru calvarul care urma. Răceala aerului îl lovi imediat ce ieşi din turbolift. Se opri pentru a asculta curgerea liniştită a fântânilor ascunse, apoi merse pe poteca spre cascadă. Se lăsă pe malul ierbos. Cascada curgea peste stânci şi îi mângâia pielea cu particulele sale reci şi blânde. Se uită la verdele limpede al bazinului, încercând să-şi liniştească mintea...

Era ca un vis. Bant se afla pe fundul bazinului. Ochii îi erau închişi. Pielea ei portocaliu-rozalie era palidă, mai palidă decât o văzuse el vreodată.

Ăsta nu era un vis. Bant avea probleme. Obi-Wan se ridică repede în picioare şi se scufundă în bazin dintr-o singură mişcare fluidă. Ochii lui Bant se deschiseră când îl văzu înotând frenetic spre ea. Îşi scutură încet capul, de parcă i-ar fi spus să plece. Obi-Wan o ignoră. Pur şi simplu, o luă în braţe şi dădu din picioare spre suprafaţă, panica trimiţând o explozie de energie prin muşchii săi. Ajunse la suprafaţă gâfâind după aer. Bant aspiră aer în plămâni şi clătină din cap violent.

— Nu, nu, lasă-mă să mă duc înapoi...

O trase spre mal şi o împinse sus. Bant se împletici pe

iarbă şi se prăbuşi. Se ridică şi el afară şi se aşeză lângă ea, respirând greu.

— Despre ce a fost vorba?

Faţa lui Bant era lipită de iarbă.

— Mi-am... testat... limitele, spus ea fără suflare.

Obi-Wan se ridică.

— Ce ai făcut?

— A spus că nu-mi ştiu limita, spuse ea, aspirând adânc aer. Dacă aş rămâne scufundată aceeaşi perioadă de timp şi aş leşina, atunci am şti că am fost atât de aproape de moarte cum am crezut.

— Plan minunat, spuse Obi-Wan. Te superi să-mi spui cum urma să ieşi la suprafaţă?

— Am setat un cronometru la un semnal care să alerteze securitatea că aveam necazuri, spuse Bant, respirând ceva mai normal. Nu eram în pericol.

— Ce se întâmpla dacă securitatea nu ajungea aici la timp? întrebă Obi-Wan cu voce tremurată. Şi dacă erai deja moartă? Ţi-ai asumat un mare risc, Bant. Cum mi-ai putut face una ca asta?

Ea îşi ridică ochii spre el, uimită.

— O făceam pentru tine!

— Dar dacă ţi s-ar fi întâmplat ceva? Cum m-ai putea lăsa să mă descurc cu încă o moarte?

Obi-Wan ştia că cel mai bun mod de a o convingere pe Bant că planul era o prostie, era să o facă să se înţeleagă că cel mai mare pericol consta în rănirea lui.

— Nu m-am gândit la asta, spuse Bant.

Obi-Wan inspiră adânc pentru a-şi calma vocea.

— Mulţumesc pentru că încerci să ajuţi, Bant. Dar Qui-Gon are dreptate. Nu poţi. Nici el nu poate. Trebuie să trec eu însumi prin toate astea. Promite-mi că nu vei mai face una ca asta.

Încet, Bant aprobă din cap.

— Bine, promit, spuse ea grav.

— Acesta este momentul în care trebuie să fim mai puternici, spuse el. Trebuie să ne încredem în adevăr şi în Forţă.

— Şi Forţa va fi cu noi, spuse Bant.

Capitolul 8

— Qui-Gon a avut dreptate, le spuse Tahl lui Qui-Gon şi lui Clee Rhara. Tarrence Chenati trebuie să aibă sprijinul cuiva puternic din Senat.

— Din Senat? întrebă Clee, cu ochii sclipind. Un Senator face toate astea?

— De ce nu? întrebă Qui-Gon cu blândeţe. Rareori sunt mai buni şi de cele mai multe ori sunt mai răi decât majoritatea fiinţelor.

— Senatul îşi foloseşte propriii spioni, spuse Tahl. Li se spune *fără-nume*. Li se creează o identitate întreagă, cu documente scrise şi acreditări. Când moare un *fără-nume*, identitatea este retrasă. Îşi flutură mâna spre documentele lui Tarrence Chenati. Ca acest tip de identitate. Dacă cineva a avut acces la acele identităţi retrase şi a furat una pentru sabotor?

— Asta are sens, spuse Qui-Gon. Cine ar avea acces?

Tahl se încruntă:

— E greu de spus. Ar putea fi aproape orice Senator de nivel senior, cu contactele şi mita potrivite. Urmărirea ar fi aproape imposibilă.

— Dacă Chenati e doar un sabotor angajat, nu va avea multă loialitate, spuse Qui-Gon. Dacă îl capturăm, s-ar putea să ne spună ce vrem să ştim.

— Schimbul lui Chenati începe în cincisprezece minute, zise Clee Rhara. Nu-l mai vreau lângă navele mele.

— Lasă-ne să ne ocupăm noi de asta, o sfătui Qui-Gon. Mergi la studenţii tăi. Ţine-i pe toţi departe de hangar. Şi încearcă să te îndepărtezi şi de Haly Dura, de asemenea.

Clee Rhara aprobă din cap. Se îndreptă cu paşi mari spre camerele studenţilor. Tahl şi Qui-Gon se întoarseră să plece, dar se auzi un semnal dinspre consola de comandă a sistemului de securitate.

— Este Chenati. A venit mai devreme, spuse Qui-Gon cu blândeţe.

Fără vreun alt cuvânt, Tahl şi Qui-Gon se grăbiră spre hangar. Uşile imense din duroţel erau deja deschise, iar navele

de luptă erau aliniate înăuntru. Qui-Gon îl văzu pe Chenati lucrând la un panou de control de pe partea laterală a uneia dintre navele de luptă.

— Este la cincisprezece metri spre stânga, lucrând pe partea dreaptă a navei de luptă, îi spuse el lui Tahl.

— Să-l flancăm, sugeră ea. Dar nu până în ultima secundă. Nu vrem să-l speriem.

Qui-Gon şi Tahl se îndreptară spre Chenati, care îi văzuse şi le făcu vesel cu mâna. Se întinse spre trusa de scule. Ceva îl alertă pe Qui-Gon chiar înainte ca Chenati să înceapă să se ridice din nou. Era prea prietenos.

— Ştie, spuse Qui-Gon.

Chenati se ridică cu un blaster. Salvele trecură pe lângă ei, de vreme ce Tahl şi Qui-Gon săriseră deja într-o parte. Sabia de lumină a lui Qui-Gon fu activată într-o clipită şi sări pentru a devia focurile de blaster trase spre Tahl.

— Nu mă mai proteja! strigă ea.

Dar cum putea face asta? Simţurile lui Tahl erau extraordinar de bune, dar nici ea nu putea să devieze focul rapid al blasterului dacă nu-l vedea.

Tahl începu să se deplaseze către Chenati cu o mişcare neregulată în zig-zag. Chenati se întoarse, menţinând o serie constantă de focuri de blaster.

Qui-Gon înaintă, ţinându-se între Tahl şi focul blasterului. Ştia că ea asculta foşnetul hainelor şi agitaţia aerului ca să afle în ce direcţie ţintea Chenati. Dar era prea mult zgomot în jur. Dintr-o dată, Chenati intră în carlinga navei de luptă. Parbrizul începu să se închidă. Tahl auzi zgomotul şi începu să alerge. Nava de luptă începu să se mişte direct spre ea.

— Tahl! Chiar înainte! strigă Qui-Gon.

Porni spre ea, dar Tahl apelase deja la Forţă şi făcuse un salt mare spre stânga ei, ferindu-se din calea navei de luptă. Distragerea atenţiei îl costă pe Qui-Gon. Nu putu ajunge la Chenati. Nu putu decât să-l privească cum decola. Tahl îşi dezactivă sabia şi o puse la centură cu o mişcare furioasă.

— Poate că dacă nu ai fi atât de hotărât să mă protejezi, l-ai fi putut captura. Vocea îi era tăioasă şi amară. Poate că dacă nu ar fi nevoie să fiu protejată, lucrurile ar fi altfel.

— Tahl...

— Qui-Gon! Tahl! Clee veni în fugă. L-am văzut pe Chenati

decolând.

Clee se uită la cerul acum gol.

— Fie îl ucideam, fie îl lăsam să plece, spuse Qui-Gon.

— E în regulă, spuse Clee. Cel puţin ştim că navele de luptă sunt acum în siguranţă.

— Va trebui să le verificaţi, zise Tahl. A fost aici pentru câteva minute.

— O vom face. Mulţumesc, prieteni buni, le spuse cu căldură Clee Rhara lui Qui-Gon şi Tahl. Avusese întotdeauna o fire veselă, fiind dornică să vadă partea luminoasă a lucrurilor. Acum vom putea continua programul.

— Dar nu ştim cine este duşmanul tău, îi spuse Tahl.

— Asta mă îngrijorează, este adevărat, spuse Clee. Dar mă bucur că mi-am recuperat baza. Toate aceste suspiciuni erau obositoare.

— Da, neîncrederea necesită mai multă energie cheltuită pentru alte lucruri, remarcă Tahl.

— *Domnule* Tahl! Vocea cântată a droidului personal de orientare al lui Tahl, TooJay, răsună prin hangar. Aţi plecat fără mine în dimineaţa asta! Uitaţi-vă la toate aceste obstacole din hangar. E un tăietor cu fuziune lângă piciorul dumneavoastră stâng.

Tahl închise ochii exasperată. De obicei, agitaţia lui TooJay îl amuza pe Qui-Gon. Dar văzu că Tahl era acum aproape să gata izbucnească. Avusese parte de suficientă protecţie pentru o zi.

— Tahl este bine, TooJay, spuse el repede.

— Qui-Gon Jinn, bună ziua, spuse TooJay. Nu v-am văzut de când am fost reprogramat. Ce noroc pentru mine că mi-au lăsat celulele de memorie intacte.

Qui-Gon se opri. Pentru o clipă, îşi cercetă prietenii şi droidul care vorbea. Îi scăpa ceva. Ce anume spusese TooJay ca să-i declanşeze senzaţia aceea? Mai întâi Tahl şi Clee vorbiseră despre neîncredere. Apoi TooJay menţionase reprogramarea sa... Xanatos plasase un dispozitiv de supraveghere în TooJay. Ei nu ştiuseră că droidul era ocupat cu transmiterea conversaţiilor către duşmanul lor. Ştiau că era un spion în Templu, iar Obi-Wan sugerase că ar fi putut fi Tahl. Dar, chiar dacă avea sens, Qui-Gon avusese întotdeauna încredere în ea.

Xanatos nu reuşise niciodată să aibă încredere în cineva.

Asta era problema lui. De ce ar fi avut încredere în Bruck? Îşi aminti de senzaţia mânerului sabiei lui Bruck, despre calitatea uzată a sculpturii, de mica crestătură pe care o simţise pe mâner. O atinsese, amintindu-şi de băiatul care petrecuse ore lungi sculptând-o.

Totul se conectă atunci şi ştiu cum să întoarcă totul în favoarea lui Obi-Wan. Ura să o părăsească pe Tahl cu lucrurile nerezolvate între ei. Dar acum, Padawanul său avea nevoie de el.

Capitolul 9

Obi-Wan crezuse că era pregătit pentru asta. Revăzuse de atâtea ori în minte tot ceea ce se întâmplase cu Bruck, încât se simţea sigur că putea relata totul fără probleme. Ba chiar spera că Vox şi Kad Chun ar putea fi influenţaţi. Şi-ar putea da seama că adevărul dureros era că Bruck alesese o cale întunecată.

Dar nu se dovedise aşa. Din momentul în care se aşeză în faţa Senatorilor şi încercă să-şi spună povestea, Sano Sauro îl bombardase cu întrebări. Îi răsucise cuvintele. Îl făcuse să se repete şi dacă Obi-Wan făcea cea mai mică schimbare, se năpustea asupra lui. Sano Sauro auzise undeva că Obi-Wan şi Bruck fuseseră rivali. Sau poate că pusese întrebarea, sperând să obţină un răspuns afirmativ.

— Nu ne gândim la rivali la Templu, spuse Obi-Wan. Sunt anumite activităţi la care unii sunt deosebit de buni. Noi onorăm lucrul acesta. Toată lumea are o abilitate specială. Cooperarea este baza Ordinului nostru.

— Nu este adevărat că aţi avut, o dată, o luptă care nu a fost aprobată de profesorii voştri? Că Bruck te-a bătut rău şi a trebuit să-ţi ascunzi rănile?

Obi-Wan îl privi, uimit. De unde ştia Sano Sauro asta? Singurul lucru la care se putea gândi era acela că Bruck îl spusese lui Xanatos şi Xanatos îi spusese lui Vox Chun.

— Bruck nu m-a bătut, spuse el, cu ochii sclipind. Lupta a fost o remiză.

— Aşa zici tu. Sano Sauro zâmbi înfiorător. Dar aţi luptat, nu?

— Bruck a vrut să fie Padawanul lui Qui-Gon Jinn. A încercat să mă împiedice să am eu această onoare, spuse Obi-Wan.

Sano Sauro atacă.

— Aşa că l-ai urât pentru asta.

Obi-Wan trebuia să spună adevărul.

— Da, spuse el cu reticenţă. Pentru o vreme, am făcut-o.

— Aşa că Bruck Chun le-a mărturisit liderilor săi Jedi că aţi luptat, şi tu ai încercat să ascunzi acest fapt.

Obi-Wan se chinui o clipă să vină cu răspunsul corect la acea întrebare. Era adevărat că Bruck, rănit, plecase direct la centrul medical, dar numai pentru a-l băga pe Obi-Wan în necazuri. Obi-Wan îşi tratase singur rănile.

— Este adevărat sau nu? insistă Sano Sauro.

— Este adevărat, spuse Obi-Wan. Dar...

Sano Sauro se răsuci şi se întoarse la masa lui.

— Şi acesta a fost băiatul despre care spui că nu era rivalul tău.

Aruncă o privire către Senatori. Senatorul Bicon Ransa aprobă încet din cap.

— Nu am spus asta, exact, zise Obi-Wan pe un ton scăzut.

— Da, ai încercat foarte mult să nu o faci, răspunse calm Sano Sauro, cu o altă privire elocventă către Senatori. Dar hai să continuăm, înainte să fim şi mai mult prinşi în logica Jedi. E adevărat că ai părăsit odată Ordinul Jedi?

Bant îi aruncă lui Obi-Wan o privire şocată. Obi-Wan era la fel de uimit. Dar de ce ar trebui să fie? Evident, Xanatos îl pompase pe Bruck de informaţii, adunând tot ce putea despre Qui-Gon şi Padawanul său. Iar Xanatos îi spusese lui Vox.

— Da, spuse el cu o voce clară.

— Şi nu ai fost reintrodus în Ordin la momentul morţii lui Bruck?

— Este corect, spuse Obi-Wan.

Obi-Wan se aştepta la mai multe întrebări cu privire la părăsirea Ordinului, dar Pi T'Egal îl întrerupse.

— Este relevant acest lucru pentru moartea lui Bruck Chun, Sano Sauro? întrebă el cu severitate. Să continuăm.

— După cum doriţi, spuse Sano Sauro cu o uşoară plecăciune.

Pi T'Egal se întoarse spre Obi-Wan.

— Te rog să ne spui ce s-a întâmplat în acea zi.

Obi-Wan începu. Încă o dată, descrise planul lui Qui-Gon pentru a-l păcăli pe Xanatos. Urmărirea lui Bruck în Camera celor O Mie de Fântâni. Ameninţarea lui Bruck de a o ucide pe Bant...

Sano Sauro îl întrerupse.

— Cum i-a ameninţat viaţa, mai exact?

— A spus că Bant va muri şi că el nu trebuie să facă nimic. Şi că eu va trebui să văd cum se întâmplă asta.

Amintindu-şi acele cuvinte, Obi-Wan simţi o răceală trecând prin el, aproape la fel de vie ca cea pe care o simţise atunci.

Bant se uită în jos, la mâinile ei încleştate.

— Înţeleg, spuse Sano Sauro pe un ton care indica că el credea că Obi-Wan minţea. Şi de unde ai ştiut că acest lucru era adevărat? Ştiai că Bant murea? Ştiai că Bruck o va lăsa să moară?

— Forţa era foarte întunecată în Bruck, începu să explice Obi-Wan.

— Ah, Forţa! Am aşteptat să apară în mărturie! declară Sano Sauro, ridicând braţele. Faimoasa Forţă, care le spune Jedilor ce să facă!

— Nu ne spune ce să facem, zise Obi-Wan. Ne leagă şi ne conectează...

— Această *comandă* ţi-a spus că un băiat era dispus să omoare, răspunse Sano Sauro dispreţuitor. Ca urmare, tu îl ucizi. Din cauza Forţei tale atotputernice.

— Forţa m-a îndrumat, da, spuse Obi-Wan. Dar Forţa nu îndrumă niciodată la ucidere.

Aruncă o privire asupra Senatorilor. Jedii credeau în sentimente. Aici, la audiere, ei voiau logică şi fapte. Cum ar putea explica faptul că sentimentele i-au spus că Bruck căzuse atât de adânc în vălul răului respândit de Xanatos încât să permită ca un student Jedi să moară în faţa ochilor lui?

Pi T'Egal şi majoritatea Senatorilor păreau să-l asculte atenţi, fără niciun indiciu că erau mişcaţi de sarcasmul lui Sano Sauro. Dar unul dintre Senatori părea nesigur şi Bicon Ransa se aplecă să-i şoptească la ureche.

Bant îl privi alarmată. Ştia că pierde. Obi-Wan simţi cum o transpiraţie bruscă îi udă tunica. Pierduse controlul asupra mărturiei lui. Sano Sauro îi răsucise cuvintele şi îl făcuse să arate ca un prost, sau şi mai rău, ca un mincinos periculos.

— Sano Sauro, trebuie să te avertizez, spuse Pi T'Egal. Legătura Jedilor cu Forţa este bine respectată în Senat.

Sano Sauro aprobă din cap.

— Ştiu asta, domnule Senator. Totuşi, Forţa asta este ceva ce nimeni altcineva nu poate vedea sau simţi. Este ceva pentru care îi credem pe cuvânt pe Jedi.

— Cuvântul Jedilor este, de asemenea, ceva ce respectăm,

zise aspru Senatorul Vi Callen.

— Şi această Forţă este ceva în care putem avea încredere atunci când judecăm o crimă? întrebă Sano Sauro, întorcându-se către Senatori, vocea crescându-i în intensitate în timp ce vorbea. Ceva ce numai Jedii pot simţi, care este folosit în apărarea acestui băiat periculos? El spune că a simţit-o. Trebuie să avem încredere în asta şi să-l exonerăm? Dacă da, atunci ce s-ar alege de legile noastre dacă facem dreptate după ceva ce nu putem vedea, auzi, simţi sau înţelege? Această *Forţă* – ce este ea se fapt? Ce am văzut-o făcând?

Pi T'Egal privi spre fundul camerei.

— Poate că ne va ajuta Qui-Gon Jinn.

Obi-Wan se uită înapoi. Simţi o uşurare la vederea lui Qui-Gon care stătea lângă uşă. Qui-Gon ridică o mână. Mânerul sabiei lui Bruck ţâşni brusc de pe masă şi zbură direct în mâna care îl aştepta.

— Acesta este un lucru pe care îl poate face Forţa, spuse Qui-Gon, înaintând cu paşi mari.

Sano Sauro păli, dar îşi reveni rapid.

— Trucuri, râse el.

Qui-Gon îl ignoră. Întoarse mânerul gol al sabiei lui Bruck, cu o privire concentrată pe faţă. Toată lumea se opri, privindu-l.

— Această întârziere este, de asemenea, o şmecherie, zise Sano Sauro, cu voce stridentă. Să continuăm...

— Cred că pot ajuta cu răspunsul la câteva întrebări, spuse Qui-Gon liniştit.

— Ah, vom auzi acum ce ţi-a spus Forţa, Qui-Gon? întrebă Sano Sauro.

— Nu, vei auzi propriile cuvinte ale lui Bruck Chun, răspunse calm Qui-Gon. Se întoarse spre Senatori. După cum v-am spus, îl ştiam bine pe Xanatos. Nu avea încredere în nimeni, nici chiar în cei aflaţi sub puterea lui. Nu ar fi avut încredere în Bruck. S-ar fi asigurat că băiatul se afla sub controlul său complet atunci când l-a trimis înapoi în Templu să-şi facă treaba. Qui-Gon ridică mânerul sabiei. Ar fi avut acces la toate conversaţiile lui Bruck Chun pentru că plantase un dispozitiv de ascultare în singurul lucru de care un Jedi nu se desparte niciodată.

Gura lui Obi-Wan se deschise. Cum îşi dăduse seama Qui-Gon? Se uită la mânerul sabiei, sperând că Maestrul său avea

dreptate.

Vox şi Kad Chun se priviră, uimiţi. Sano Sauro sări înainte.

— Acest lucru este extrem de incorect! Mânerul acela este proprietatea lui Vox Chun!

— Mânerul acestei săbii este o dovadă, spuse sever Pi T'Egal. Nu aţi ezitat să îl folosiţi în propriul serviciu pentru a câştiga simpatie pentru clientul dumneavoastră.

Qui-Gon apăsă în crestătura de pe mâner şi scoase un mic disc.

— Voi avea nevoie de un reportofon.

Tehnicianul instanţei luă discul şi îl introduse într-un aparat de înregistrare de pe biroul său.

— Să trecem la data şi ora morţii lui Bruck, spuse Pi T'Egal.

Înregistratorul instanţei introduse informaţiile. O clipă mai târziu, Obi-Wan auzi vocea sarcastică a lui Bruck.

Am fost întotdeauna mai bun decât tine. Acum sunt şi mai puternic.

Totul îi reveni imediat în memorie. Cum a trebuit să lupte pentru a se elibera de furia sa, modul în care îl influenţaseră vorbele lui Bruck, cum ştia că Bruck încerca să-l enerveze... Dacă şi-ar fi pus cu adevărat furia deoparte şi ar fi luptat cu dreptate şi calm? Sano Sauro avusese dreptate în legătură cu un lucru: Bruck fusese rivalul său. Fusese o animozitate profunda între ei. Nu reuşise să treacă de ea. Nici chiar şi pe pantă aceea stâncoasă. Fusese o vreme când fusese nerăbdător să se întoarcă la Jedi. Dorul acela fusese ca un fel de febră în el. Îşi spusese lui însuşi că luptase fără mânie în acea zi doar pentru a se convinge pe el însuşi şi pe Qui-Gon că era cu adevărat un Jedi?

Acum se auzea doar sunetul luptei, respiraţia lor sacadată, alunecarea picioarelor, bâzâitul ciocnirii săbiilor de lumină. Apoi vocea lui Bruck din nou, sâsâind, plină de venin.

Nu arată prea bine, nu-i aşa?

Umerii lui Kad Chun se smuciră.

Obi-Wan îşi auzi vocea pe reportofon, strigând numele lui Bant. Semăna cu vocea lui, dar, de asemenea, cu vocea cuiva aproape scăpat de sub control, plin de disperare. Bant îşi puse faţa în mâini.

Şi apoi vocea lui Bruck cântă, triumfătoare şi crudă.

Aşa este, Obi-Wan. Bant moare. Eu nu va mai trebui să fac nimic. Te voi face doar să o vezi murind. Am fi eliberat-o dacă am fi obţinut comoara. Dar va mai muri o persoană pentru tine. Chiar în faţa ochilor tăi.

Pi T'Egal făcu un gest de oprire către înregistratorul instanţei. Acesta opri aparatul.

— Nu cred că trebuie să supunem familia la mai multe detalii, spuse Pi T'Egal. Senatorii vor asculta restul în privat, vor discuta şi vor pronunţa o hotărâre.

Un paravan coborî din tavan, ascunzându-i pe Senatori.

Obi-Wan şi Qui-Gon nu auzeau nimic. Vox şi Kad Chun stătură cu spatele la ei în timp ce discutau cu Sano Sauro.

— Se va termina în curând, spuse Qui-Gon încet.

— Dar cum se va sfârşi? întrebă Obi-Wan.

— Ai răbdare, răspunse Qui-Gon.

Minutele trecură, dar Senatorii reapărură, în cele din urmă. Pi T'Egal se uită la Obi-Wan, apoi la Vox şi Kad Chun.

— Moartea unei fiinţe tinere este întotdeauna tragică, spuse el. Nevoia de a da vina pe cineva este de înţeles. Uneori, este justificată. Dar nu credem că este cazul aici. Decizia noastră este că Obi-Wan Kenobi este exonerat de orice responsabilitate în legătură cu moartea lui Bruck Chun.

Capitolul 10

Obi-Wan închise ochii pentru o clipă. Recunoştinţa trecu prin el, încălzindu-i pielea rece. Se simţea de parcă sângele îi fusese îngheţat şi acum reuşea, în cele din urmă, să-l facă se mişte din nou prin vene.

Vox Chun vorbi cu Sano Sauro, dar vocea lui fu suficient de ridicată pentru a se auzi în toată camera.

— Trebuia să fi ştiut că nu trebuie să-mi caut dreptatea aici. Încă o dată, Senatul se înclină în faţa Jedilor!

— Nu există niciun motiv de celebrare sau felicitare, le spuse Qui-Gon blând lui Bant şi Obi-Wan. Ne bucurăm că se face dreptate. Dar am pierdut un Jedi.

Obi-Wan îşi strânse buzele şi aprobă din cap. Acum, că trecuse uşurarea, îşi dădu seama că vinovăţia nu dispăruse. Crezuse că verdictul va înlătura sentimentul de ruşine pe care îl simţea. Dar nu se simţea diferit. Povara pe care o purta încă era în el.

— Să ne întoarcem la Templu, spuse Qui-Gon în timp ce Senatorii ieşeau din cameră. Vino, Obi-Wan.

— Într-o clipă.

Obi-Wan simţi brusc nevoia să fie singur. Tot ce-şi dorise zilele trecute era ca Maestrul şi prietenii săi să-i fie alături. Cu toate astea, acum nu mai suporta să fie cu ei. Bant începu să spună ceva, dar Qui-Gon îi făcu semn să tacă.

— Vă vom aştepta la intrarea în Senat, spuse el.

Obi-Wan nu putu decât să dea din cap, amorţit. Simţi că Qui-Gon şi ceilalţi plecaseră. Masa unde stătuse Sano Sauro şi cei doi Chun era goală. Se întrebă ce simţea despre asta.

Nu prea mai simţea nimic despre nimeni.

— Trebuie să fii uşurat, vorbi Kad Chun în spatele lui.

Obi-Wan se întoarse. Băiatul stătea pe culoar, cu pumnii strânşi şi ochii aprinşi.

— Sano Sauro aproape că te-a determinat să spui adevărul, zise Kad Chun. L-ai urât pe fratele meu. Tot antrenament tău nobil de Jedi te-a făcut să dai greş. Te-ai bucurat să-l vezi murind.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu…

Kad ţâşni înainte în mod neaşteptat. Lovi cu pumnul strâns. Lovitura îl atinse pe Obi-Wan pe partea laterală a capului, lângă obraz. Se clătină înapoi. Kad lovi din nou, dar de data asta Obi-Wan reuşi să se ferească, lovitura atingându-i urechea.

— L-ai omorât, mormăi Kad. Singura onoare pe care o avea familia noastră. Ai ucis-o.

— Nu am...

Obi-Wan se feri din nou şi se răsuci. Încercă să prindă braţele lui Kad Chun. Cu o împingere care îl trimise pe Obi-Wan zburând înapoi în masă, Kad Chun sări înainte. Se eschivă în spatele mesei lungi unde stătuseră Senatorii astfel încât să fie acum între el şi Obi-Wan.

— Kad, nu voiam să moară fratele tău, spuse Obi-Wan cu respiraţia sacadată. I-ai auzit propriile cuvinte, ai auzit ce a fost dispus să facă!

— Era furios! Te batjocorea. Şi ce dacă? ţipă Kad. Nu înseamnă că ar fi făcut-o!

Obi-Wan clătină din cap neputincios. Kad îşi venerase fratele. Era clar. Nu putea suporta să audă adevărul despre Bruck. Nu-l cunoscuse niciodată.

— Ar fi făcut-o, Kad, spus Obi-Wan. Sunt sigur de asta.

— Cui îi pasă ce crezi tu!

Kad sări brusc pe masa Senatorilor. Ţinea în mână toiagul greu din lemn şi metal pe care îl folosise Vivendi Allum. Era o armă formidabilă. Cu puterea lui Kad, ar fi putut să-l doboare pe Obi-Wan fără probleme. Obi-Wan ştia că putea tăia toiagul în bucăţi cu sabia sa de lumină. Ar fi durat doar câteva momente. Kad era puternic, dar nu era antrenat. Obi-Wan îl putea dezarma într-o clipă.

Dar nu-şi va scoate sabia împotriva fratelui lui Bruck.

Kad alergă spre el, cu faţa încordată de furie. Obi-Wan îl privi venind cu o detaşare ciudată. Era ca şi cum ar fi fost un vis. Nu făcu nicio mişcare pentru a se eschiva. Văzu muşchii braţelor lui Kad contractându-se atunci când ridică toiagul, pregătindu-se el însuşi pentru lovitură. Obi-Wan tot nu se mişcă. Văzu toiagul coborându-i spre craniu... În ultima secundă, Kad îşi răsuci încheietura. Toiagul lovi masa, rupând-o în două. Kad îl lăsă să

cadă. Se uită fix la podea, gâfâind. Apoi îşi ridică privirea spre Obi-Wan.

— Nu te voi ierta niciodată, Obi-Wan Kenobi, vorbi el tăios. În ochii mei, vei fi întotdeauna un ucigaş.

Lovi toiagul trimiţându-l într-o parte şi merse pe culoar, spre uşă.

Obi-Wan rămase îngheţat, cuvintele lui Kad răsunându-i în creier.

Vei fi întotdeauna un ucigaş.

Indiferent câte meditaţii făcuse, oricât ar fi multe discuţii purtase cu Qui-Gon, nu îl ajutaseră cu nimic. Nu-şi putea şterge vinovăţia şi ruşinea din adâncul sufletului.

Ştia că Kad văzuse în inima lui.

Şi în proprii săi ochii, era un ucigaş, de asemenea.

Doisprezece ani mai târziu

Capitolul 11

Obi-Wan se mişcă repede pe cărare, de-a lungul lacului. O adiere proaspătă se mişcă pe pielea lui şi şopti printre ramurile de deasupra capului. Chiar şi după toţi aceşti ani, trebuia să-şi amintească lui însuşi că briza era cauzată de ventilatoarele de răcire ascunse, umbrele neregulate pe solul pădurii fiind create de o serie de panouri de iluminare care imitau răsăritul şi apusul soarelui.

Paşii lui încetiniră când auzi strigătele şi râsetele studenţilor Jedi de pe plajă, de-a lungul lacului. Deşi primise mesaj că el şi Anakin trebuiau să se prezinte la Yoda, îşi dori câteva secunde de întârziere. Anakin avusese atât de puţine ocazii să se joace. Ura să-l întrerupă.

Tocmai plecau de la un antrenament fizic intens, când Obi-Wan văzuse studenţii din anul lui Anakin îndreptându-se spre lac. Văzuse dorinţa din ochii lui Anakin când studenţii se scufundaseră în apa rece.

— Du-te, îi spusese Obi-Wan. Ia-ţi puţin timp liber.

Anakin îl privise nesigur, dar Obi-Wan îl trimise mai departe. Îl îngrijora şi îl nedumerea pe Obi-Wan cât timp petrecea singur Padawanul său. Anakin îi spusese că avusese prieteni buni pe Tatooine, în special un băiat uman numit Kitster. Era deja la Templu de trei ani, dar nu-şi făcuse niciun prieten apropiat, deşi era foarte plăcut şi cu siguranţă se înţelegea cu ceilalţi copii.

Obi-Wan încercase să-i vorbească despre asta, dar băiatul nu făcea decât să se închidă. Ochii îi devineau opaci şi colţurile gurii se îndreptau într-o linie subţire. Părea să fie foarte departe. Obi-Wan nu ştia cum să ajungă la el în astfel de momente, dar erau rare şi treceau la fel de repede ca o ploaie rapidă. Când se întâlniseră, Anakin fusese un băiat de nouă ani, cu inima caldă, cu o fire deschisă. Acum avea doisprezece ani şi jumătate şi se schimbase. Devenise un băiat care îşi ascundea inima.

Obi-Wan încercase să-i arate lui Anakin că prieteniile pe care le va lega la Templu ar fi durat toată viaţa. Prietenii lui Obi-Wan din clasa sa – Garen, Reeft şi Bant – rătăceau acum prin

galaxie. Nu îi vedea foarte des. Dar acea legătură profundă era încă acolo. Voia acelaşi lucru şi pentru Anakin.

Qui-Gon murise de trei ani şi jumătate. Uneori părea să se fi întâmplat acum o viaţă de om, dar de cele mai multe ori părea să se fi întâmplat ieri. Mai ales atunci când avea nevoie de sfatul Maestrului său. Întotdeauna se gândea la Qui-Gon ca la Maestrul său. Qui-Gon îi fusese smuls prea devreme, iar Obi-Wan încă îi simţea prezenţa lângă el. Ştia chiar ceea ce va spune Qui-Gon în acel moment.

Nu vei putea să găseşti prieteni pentru Padawanul tău, Obi-Wan. Poţi doar să-i arăţi prin propriile tale acţiuni cât de importante sunt conexiunile pentru tine.

Qui-Gon făcuse asta. Obi-Wan încă întâlnea fiinţe în toată galaxia care veneau şi vorbeau cu reverenţă, sau cu bucurie, sau cu umor, despre profunda lor prietenie cu Maestrul său. Obi-Wan nu-şi dăduse seama niciodată câte legături încheiase Qui-Gon cu cele mai improbabile fiinţe.

Zâmbind, Obi-Wan se opri în spatele unui paravan de copaci. Nu putea rezista să nu se bucure că-l vedea pe Anakin distrându-se cu alţi copii. Privi, cu zâmbetul încă pe faţă, grupul fericit care se stropea cu apă. Zâmbetul îi dispăru încet când îşi observă că Anakin nu era acolo. Cu un oftat, Obi-Wan se întoarse. Se grăbi spre cel mai apropiat turbolift. Ştia unde era Anakin. Băiatul se retrăgea uneori în camera sa.

Obi-Wan coborî la etajul lui Anakin şi se îndreptă repede spre camera băiatului. Când ajunse acolo, jumătatea inferioară a unui droid de protocol se roti singură, ieşind pe uşă. Fu urmată o clipă mai târziu de un droid astromec ponosit, care se rostogoli şi apoi se izbi de perete.

Obi-Wan se opri. După cum era de aşteptat, o fracţiune de secundă mai târziu, Anakin năvăli pe uşă şi se lovi de Obi-Wan.

— Pe toate stelele, am crezut că am reuşit de data asta, strigă el, desprinzându-se de Obi-Wan şi ghemuindu-se lângă droid.

— Am crezut că vrei să înoţi, spuse Obi-Wan.

Chipul lui Anakin se blocă din nou.

— Am avut treabă de făcut, mormăi el.

Obi-Wan se ghemui lângă el.

— Asta nu înseamnă treabă, Anakin. Este un hobby. Şi dacă îl foloseşti pentru a păstra distanţa dintre tine şi semenii

tăi elevi, nu este unul care să ajute.

Anakin ridică privirea, cu ochii din nou strălucitori.

— Dar repar lucruri, Maestre! Uite, aproape că l-am pregătit pe droidul ăsta astromec să fie gata de muncă.

— Abilităţile de mecanic sunt valoroase, spuse Obi-Wan. Dar nu la asta mă refeream şi tu ştii asta.

— Nu mă vor, spuse Anakin categoric. Se duse şi ridică picioarele droidului de protocol sub un braţ. Nu sunt ca ei.

Obi-Wan nu putea să-l contrazică. Anakin era unic. Nu exista îndoială în privinţa asta. Era un student excepţional, mult mai bine acordat cu Forţa decât alţii de vârsta lui. Ajunsese târziu la Templu. Nu era că ceilalţi studenţi nu îl plăceau, ci doar că nu ştiau cum să-l înţeleagă.

Când s-a întamplat? se întrebă din nou Obi-Wan. De ce s-a întâmplat? Fusese pierderea mamei lui, urmată atât de repede de moartea lui Qui-Gon? Obi-Wan nu îi putea înlocui pe acei oameni din inima lui Anakin şi nici nu dorea. Sperase că, odată cu antrenamentul Jedi şi cu propria lor relaţie, Anakin avea să-şi găsească liniştea. Dar nu se întâmpase aşa.

— Yoda ne-a solicitat prezenţa, îi zise el lui Anakin, rostogolind droidul astromec înapoi în camera lui Anakin.

Anakin ridică privirea, entuziasmat:

— O misiune?

— Nu cred, spuse cu atenţie Obi-Wan.

Cu doar două săptămâni în urmă, Yoda şi Mace Windu îşi exprimaseră îndoiala că Anakin era pregătit pentru misiune. Îi lipsea disciplina, spuseseră ei. Obi-Wan nu era de acord. Nu era atât o lipsă de disciplină cea care îl determina pe Anakin să încalce regulile şi să-şi trimită droizii în goană pe coridoarele Templului. Era parţial plictiseală, gândi el. Indiferent ce îl învăţa pe Anakin, băiatul reuşea imediat. Avea nevoie de mai multe provocări. Unde Yoda şi Mace Windu vedeau o lipsă de disciplină, Obi-Wan vedea o nelinişte emoţională care nu putea fi vindecată prin studiu intens sau încercări fizice.

— Îndreaptă-ţi tunica, îl avertiză el. Şi spală-ţi unsoarea de pe mâini.

Anakin se grăbi să se conformeze, alergând la chiuveta din colţ. Camera lui era aglomerată cu unelte şi piese de droizi. Piesele unui droid sondă erau împrăştiate pe salteaua lui de dormit. O pereche de picioare pentru un droid biped stătea într-

un colţ. Obi-Wan ştia că Anakin găsise toate aceste lucruri strecurându-se din Templu şi tranzacţionând pe înfloritoarea piaţă neagră a Coruscantului. Prefera să închidă ochii. Până acum, o făcuseră şi Yoda şi Mace Windu. Dar asta nu ajuta reputaţia pe care o avea Anakin în Consiliu.

Anakin se spălă şi se grăbi să ţină pasul cu Obi-Wan. Putea să-şi dea seama că bâiatul era plin de întrebări, dar, în mod cu totul necaracteristic, nu îi puse niciuna. Obi-Wan nu ar fi putut să răspundă nici dacă le-ar fi pus.

Yoda îi aştepta într-o cameră de meditaţie, loc pe care îl prefera acum pentru întâlniri. Obi-Wan ştia că Yoda îl întâlnise adesea pe Qui-Gon pe banca lui preferată din Camera celor O Mie de Fântâni. Yoda nu mai stătea niciodată acolo. Era singurul semn vizibil că Yoda încă era într-un doliu profund pentru pierderea prietenului său.

— O cerere Consiliul are pentru amândoi, anunţă Yoda fără preliminarii.

Anakin nu-şi putu reţine entuziasmul:

— O misiune?

Yoda clipi din ochi gri-albaştri şi nu răspunse. Îl studie pe Anakin pentru o clipă. Obi-Wan era deseori fermecat de entuziasmul lui Anakin, dar asta părea să-l îngrijoreze pe Yoda.

— Nu este o misiune, spuse Yoda. Dar o călătorie, trebuie să faceţi. Să vă deplasaţi la o navă spaţială numită BioCruiser, noi vă solicităm, casa permanentă pentru un grup de fiinţe adunate din mai multe lumi ale galaxiei. Din lumi distruse, cei de pe navă au venit – planete care au devenit toxice sau au fost devastate de boli sau sfâşiate de bande criminale sau de război civil. Pe alte lumi, ei nu aterizează. Galaxia, ei o străbat.

— Vreţi să spuneţi că locuiesc la bordul unei nave? Ochii lui Anakin se măriră. Ce norocoşi.

— Cum reuşesc asta? întrebă Obi-Wan. Cum se descurcă cu mâncarea şi cu aprovizionarea?

— Propria mâncare, ei şi-o cresc, răspunse Yoda. Autosustenabili, ei sunt. Dar pentru combustibil şi pentru aprovizionări ocazionale, ei se opresc. La următorul punct de andocare, vă veţi întâlni. Plângeri Senatul a primit de la familiile celor aflaţi la bord. Yoda îşi strânse robele în jurul lui. Că cei dragi sunt forţaţi sau spălaţi pe creier, ei se tem.

— Cine conduce acest grup? întrebă Obi-Wan.

— Uni este numele pe care îl are, răspunse Yoda. Despre el nu putem găsi deloc informaţii. De acord, Uni a fost cu o inspecţie Jedi pentru a calma grijile Senatului. Pericol pentru voi, nu anticipăm. Doar câteva zile, acest lucru ar trebui să necesite.

Obi-Wan aprobă din cap şi îşi păstră scepticismul pentru el. Mai auzise aceste cuvinte înainte şi fusese cufundat în pericol şi dezastre.

— Deci, trebuie să călătorim departe, spre o navă unde lumea ar putea fi ţinută ostatică, spuse Anakin cu viclenie. Pentru mine sună sigur ca o misiune.

— Doar o cerere, îl corectă Yoda.

Spunându-le că le va oferi în curând alte detalii despre întâlnire, Yoda îi lăsă să plece. Anakin era tăcut când plecară. De îndată ce trecură de colţ, se întoarse spre Obi-Wan, cu un rânjit încântat pe chip.

— Prima mea misiune!

— Cerere, spuse Obi-Wan cu severitate.

Dar îl văzu pe Anakin scuturând din cap şi rostind tăcut cuvântul *misiune*, cu un zâmbet.

Capitolul 12

Următoarea oprire de combustibil programată pentru BioCruiser era pe planeta Hilo. Yoda aranjase ca un transportor să-i ducă pe Obi-Wan şi Anakin la platforma de aterizare.

Obi-Wan se ridică în picioare, căutând informaţii de ultim moment despre Hilo pe datapadul său. Privirea lui Anakin rămase fixată pe cerul Coruscantului; exclama din când în când despre câte o navă care se apropia pe benzile spaţiale aglomerate.

— Maestre, uită-te la nava aceea! striga el brusc. Ai mai văzut vreodată o astfel de frumuseţe?

Obi-Wan ridică privirea. O navă spaţială elegantă negocia strâns benzile de circulaţie, căutându-şi o poziţie bună.

— Nava vreunui diplomat sau Senator, cel mai probabil, spuse el, remarcând decoraţiile cromate ale navei negre.

Privi cum pilotul iscusit găsi spaţiu să se strecoare pe culoarul aglomerat, apoi făcu o întoarcere bruscă pentru a veni spre ei. Spre surpriza lui Obi-Wan, frumoasa navă ateriză pe platforma Jedi.

— Poate că acesta este transportorul nostru! strigă Anakin.

Rampa coborî şi o siluetă familiară păşi spre ei.

— Garen!

Obi-Wan era încântat să-şi vadă prietenul. Trecuseră câţiva ani de când Garen nu mai fusese la Templu. Se grăbi spre el, iar cei doi prieteni se bătură cu braţe pe spate într-o îmbrăţişare acerbă.

— Asta e o surpriză, spuse Obi-Wan privind rapid înfăţişarea prietenului său. Era uşurat să vadă că Garen părea la fel de sănătos şi bine ca oricând. Părul încă îl purta lung şi liber, fluturând pe lângă guler şi privirea îi era la fel de deschisă şi de caldă cum şi-o amintea Obi-Wan. Ştia că Garen se confruntase cu o misiune dificilă pe Inelul Exterior, deşi nu ştia detaliile.

— Pari mai în vârstă, zise Garen. Dar mai înţelept? Trebuie să sper asta.

Ochii îi dansau. Obi-Wan rânji.

— Nu te-ai schimbat deloc.

— Mi-a părut rău să aud despre Qui-Gon, spuse Garen cu starea de spirit schimbându-i-se brusc. Aş fi venit, dar...

— Este în regulă, prietene. A fost o mare pierdere pentru Jedi.

— Şi pentru tine.

— Da. A fost şi prietenul meu şi Maestrul meu, spuse Obi-Wan. Nu le vorbise despre Qui-Gon multor oameni. Încă găsea că era prea dureros, chiar şi după tot acest timp. Dar permite-mi să ţi-l prezint pe Padawanul meu.

— Cât de ciudat este să te aud spunând asta, zise Garen zâmbind. Acum suntem suficient de mari pentru a avea proprii Padawani. Cine s-ar fi gândit?

Anakin stătuse în spate, studiind nava cu ochi avizi. Când văzu privirea primitoare a lui Obi-Wan, se grăbi să se apropie.

— Asta este nava ta?

— Anakin, zise mustrător Obi-Wan. Acesta este bunul meu prieten, Cavalerul Jedi Garen Muln. Garen, acesta este Anakin Skywalker.

— Sunt onorat să te cunosc în cele din urmă, spuse Garen. Nu, asta nu este nava mea. Este o navă spaţială regală din sistemul Bimin Trei, împrumutată Jedilor pentru o vreme.

— Ştiam că vei ajunge cumva pe o navă spaţială, spuse Obi-Wan.

Garen dădu din cap cu regret. Obi-Wan ştia că fusese foarte dezamăgit când Jedii deciseseră să pună capăt programului spaţial de luptă. Dar Garen devenise Padawanul lui Clee Rhara şi se distinsese în misiuni prin toată galaxia.

— S-a dovedit a fi cel mai bine, spuse Garen. Cred că, în cele din urmă, Consiliul a avut dreptate să se opună programului cu piloţi de vânătoare. O flotă de nave de luptă ne-ar fi adus numai necazuri.

— Vrei să spui că Jedii au avut odată un program cu piloţi pentru nave de luptă? întrebă Anakin, uimit de această veste.

— Da, Anakin, cu mult timp în urmă, pe vremea când eram, cu Obi-Wan, doar puţin mai în vârstă decât tine, spuse Garen, râzând.

— Şi l-au anulat?

Chipul lui Anakin arăta clar ceea ce gândea el despre acea decizie.

— A fost mai bine, spuse Garen. Dar trebuie să recunosc că a fost distractiv atât cât a durat.

Anakin se uită la navă.

— Cât de repede zboară?

— Cât de repede vrei, răspunse Garen. Se uită la Anakin cu interes. De ce îţi place să zbori repede, Anakin?

Privirea visătoare şi închisă reveni pe chipul lui Anakin.

— Pentru că pot să uit de mine, spuse el cu ochii pe navă.

Garen îi aruncă o privire lui Obi-Wan. Ridică o sprânceană. Nu era un răspuns Jedi. Obi-Wan se încruntă, tulburat de asta. Încă mai erau părţi din Anakin la care nu putea ajunge.

Nu. Vei ajunge la ele. Yoda şi Mace Windu greşesc. Qui-Gon avea dreptate. Anakin nu este prea bătrân pentru a învăţa.

Garen puse mâna pe umărul lui Anakin.

— Lasă-mă să-ţi arăt nava.

— Aşteptăm transportorul nostru către Hilo, spuse Anakin, dezamăgit. Nu cred că Maestrul meu mi-o va permite.

— O, cred că o va face, zise Garen. Eu sunt cel care vă va duce la Hilo.

Anakin păru uluit de norocul său. Un rânjet încântat îi lumină faţa şi alergă înainte pe rampă. Garen ridică trusa de supravieţuire a lui Obi-Wan.

— Pare foarte tânăr, observă el.

Obi-Wan oftă.

— Îmbătrâneşte în fiecare zi.

Ieşiră din hiperspaţiu într-o goană de stele. Obi-Wan ştia că era momentul preferat al lui Anakin. Privi faţa băiatului, plină de interes în timp ce Garen pilota nava către atmosfera lui Hilo.

Garen fluieră.

— Iat-o.

Cea mai mare navă pe care o văzuse Obi-Wan vreodată, se mări şi mai mult în faţa lor. Păreau a fi mai multe nave sudate împreună, alcătuite din diferite metale şi nituri şi elemente de fixare, astfel încât argintiul strălucitor lăsa locul unui verde mat, apoi unui negru sclipitor. Se deplasa pe o orbită joasă şi leneşă în jurul planetei.

— Ar trebui să aterizăm pe Hilo ca să luaţi o navă de transport înapoi spre nava aceea, spuse Garen. Se pare că nu le permit străinilor să andocheze în nava lor.

— Nu am mai văzut niciodată aşa ceva, spuse Anakin. Se

ridică de pe scaunul său pentru a se apropia de fereastra cabinei. Rânji şi aruncă o privirea răutăcioasă înapoi la Obi-Wan. Pare ceva ce aş fi construit eu.

Obi-Wan trebuia să fie de acord. Avea un aspect ciudat, ponosit, ca unele dintre construcţiile practice ale lui Anakin. Platforma de debarcare se profila în faţă, un cargobot uşor fiind parcat într-o parte. Pe măsură ce se apropiau, Obi-Wan putea vedea că erau descărcate provizii. Garen ateriză perfect, ca de obicei. Îi ajută pe Anakin şi Obi-Wan să-şi adune bagajele şi îi conduse în jos pe rampă. Obi-Wan şi Garen schimbară o privire de prietenie şi de adio, una pe care o schimbaseră de multe ori de-a lungul anilor.

— Fie ca Forţa să fie cu tine, spuse Garen. Te pot transporta înapoi dacă ai nevoie de mine. Voi mai rămâne ceva vreme în acest sector.

— Fie ca Forţa să fie cu tine, îi spuse Obi-Wan.

Garen se întoarse şi urcă pe rampă. Nu se întoarse pentru un rămas bun final. Nu o făcea niciodată. Numai Obi-Wan ştia că vechiul său prieten ura despărţirile.

— Sunteţi echipa de inspecţie Jedi?

Tonul era concis, ca şi cum discutau afaceri. Obi-Wan se întoarse să vadă un om înalt, chel, într-un costum unisex de un albastru pal.

— Eu sunt Obi-Wan Kenobi şi el este Anakin Skywalker, răspunse Obi-Wan.

— Eu sunt Nort Fandi, spuse bărbatul. Eu sunt pilotul cargobotului. Suntem programaţi să plecăm. Urcaţi la bordul navei. Noi nu zăbovim pe alte lumi.

În tonul lui Nort Fandi nu era nicio urmă de prietenie sau de curtoazie. Obi-Wan şi Anakin urcară în navă şi îşi găsiră scaune. În doar câteva minute, li se alăturară Nort Fandi şi doi membri ai echipajului. În câteva secunde, se îndreptau deja spre BioCruiser.

— Ne vei duce direct la Uni? îl întrebă Obi-Wan pe Nort Fandi.

Acesta nu se întoarse.

— Nu. Vi se vor da instrucţiuni.

Nu mai spuse niciun cuvânt. În timp ce se apropiau de BioCruiser, se deschiseră uşile navei principale şi Obi-Wan văzu zona de aterizare. Nort Fandi strecură cargobotul înăuntru, apoi

opri motoarele.

O femeie scundă, cu aceeaşi costum unisex albastru pal, aştepta în timp ce coborau pe rampă.

— Sunt Deleta, spuse ea. Trebuie să vă conduc la cabinele voastre.

— Ne vom întâlni cu Uni după aceea? întrebă Obi-Wan.

Deleta îi conduse către un grup de turbolifturi.

— Vă va contacta el în scurt timp.

Obi-Wan nu simţi nicio teamă sau anxietate în numeroasele fiinţe pe lângă care trecură în drum spre dormitorul lor. Erau fiinţe de prin toată galaxia, unii purtând aceleaşi haine de culoare albastru pal, unii tunici, alţii purtând pălării sau încălţăminte de pe lumile lor de origine. Păreau ocupaţi şi calmi, şi nu putu găsi nicio dovadă de control al minţii. Privirile lor erau clare şi concentrate când îi priveau pe Obi-Wan şi Anakin cu o curiozitate vie.

Cabinele Jedilor erau mici şi spartane, dar cu o mică bibliotecă comună, o cabină pentru duş şi chiar cu un răcitor mic cu sucuri şi gustări proaspete.

— Mesele vă vor fi aduse aici, spuse Deleta. Nu rătăciţi singuri prin navă. Dacă doriţi un tur, vă va fi aranjat unul în curând.

— Cum îl putem contacta pe Uni? întrebă Obi-Wan.

— Vă va contacta în scurt timp, răspunse Deleta senină şi plecă.

* * *

— Deci, ce crezi că înseamnă *în scurt timp* pe crucişătorul ăsta? mormăi Anakin. Se întinse pe coate pe canapeaua de dormit, cu o expresie plictisită. Un an? Mai mult?

— Au trecut două zile, spuse Obi-Wan. Fiecare misiune îşi are propria ei desfăşurare.

Repeta cuvintele automat. Ca şi Anakin, şi el se simţea frustrat. Orice cereri suplimentare pe care le făcuse pentru a vorbi cu Uni sau chiar pentru a face un tur al navei, fuseseră întâmpinate cu acelaşi *Veţi fi contactat în scurt timp*. Când el şi Anakin se aventuraseră singuri, fuseseră escortaţi politicos şi ferm înapoi în cabinele lor şi li se spusese că... *vor fi contactaţi în curând*.

La început, Obi-Wan fu reticent în a insista asupra problemei. Erau oaspeţii BioCruiserului şi nu îi plăcuse niciodată să înceapă o misiune prin a fi insistent. Dar avea limitele sale şi acum şi le atinsese. Obi-Wan apăsă butonul de pe consola de mesaje încorporată în perete. Ca întotdeauna, îi răspunse o voce plăcută şi neutră.

— Pot să vă fiu de folos?

— Aş vrea să las un mesaj pentru Uni, spuse Obi-Wan.

— Vă va contacta în scurt timp...

— Bine. Vă rog să-l informaţi că dacă nu se va întâlni cu noi în zece minute voi chema înapoi nava mea de transport şi toată puterea deplină a Senatului va fi dezlănţuită împotriva BioCruiserului.

Obi-Wan nu aşteptă un răspuns, ci întrerupse conexiunea.

Anakin stătea acum drept.

— Chiar vei face asta?

— Jedii nu ameninţă, spuse Obi-Wan. Informează.

Se aşeză calm, dar cu ochii aţintiţi pe cronometru. Se putea întâmpla orice. Ar fi putut fi încuiaţi în cabinele lor. Sau Uni ar fi putut decide să-i debarce pe cea mai apropiată planetă. În exact opt minute, uşa se deschise cu un sâsâit. Deleta stătea acolo cu aceeaşi expresie neutră pe faţă.

— Uni vă va vedea acum.

Obi-Wan şi Anakin o urmară printr-un labirint de coridoare până la un turbolift singuratic. Îi duse la un nivel superior al navei şi ieşiră într-un hol pustiu. Deleta intră pe o uşă din capătul îndepărtat al coridorului.

Pătrunseră într-o cameră rotundă, care avea pe margini scaune joase şi baghete luminoase încastrate. Pereţii, podelele şi mobilierul erau de un albastru pal. Deleta plecă, uşile închizându-se şuierând în spatele ei.

— Crezi că asta este cabina privată a lui Uni? întrebă Anakin pe un ton încet.

— Cel mai probabil, răspunse Obi-Wan.

Uşile se deschiseră în spatele lui. Obi-Wan văzu intrând un om înalt, zvelt. Părul îi era tuns scurt şi era alb ca o lună. Ochii îi erau limpezi şi foarte albaştri.

— Eu sunt Uni, spuse el.

Dar Obi-Wan ştiu imediat că era Kad Chun.

Capitolul 13

Obi-Wan se simţea de parcă i s-ar fi strâns gâtul. Picioarele i se fixară în podea sau altfel ar fi putut jura că avea să se clătine.

— Kad Chun, rosti el numele, amorţit.

Kad păru la fel de surprins. Se adună cu un efort vizibil.

— Obi-Wan Kenobi. Acum sunt Uni.

Kad merse până când ajunse aproape de Obi-Wan, mai aproape decât i-ar fi plăcut acestuia. Ochii lui palizi pâlpâiră în timp ce înregistra semnele de maturitate de pe chipul lui Obi-Wan. Obi-Wan îşi aminti de faţa băiatului, arzând de ură într-o sală de audieri din Senat.

— Deci, pe tine te-au trimis.

— Da.

— Presupun că nu ştiau cine sunt.

— Nu.

— Kad Chun nu mai există.

Curiozitatea lui Obi-Wan îi depăşi prudenţa.

— Cum ai ajuns să fii aici?

Kad se întoarse şi începu să se plimbe prin cameră. Nu îi aruncă lui Anakin nicio privire, dar băiatul îl urmărea încontinuu.

— După audiere, tatăl meu şi cu mine ne-am întors pe Telos. Am dus o viaţă liniştită, recuperându-ne după dubla noastră tragedie – pierderea fiului şi a fratelui nostru şi incapacitatea Senatului de a-l aduce pe ucigaş în faţa justiţiei.

Obi-Wan înţepeni, dar Uni nu îl privi, ci doar se plimbă mai departe, ridicând câte un obiect ici şi colo, studiindu-l şi punându-l înapoi jos.

— S-au întâmplat multe lucruri bune pe Telos. Înţeleg că ai fost acolo la început. A fost format un nou guvern şi a început recuperarea resurselor noastre naturale. Dar, odată cu trecerea anilor, a devenit clar că acea corupţie care a distrus instituţiile şi guvernul nostru, pătrunsese mai adânc decât îşi imaginaseră oamenii buni de pe Telos. Interesele speciale au primat din nou. Telos a început un declin abrupt. Corporaţiile deţineau resursele noastre naturale şi le-au jefuit.

— Îmi pare rău să aud asta, spuse Obi-Wan.

— M-am trezit într-o poziţie de conducere, continuă Kad. Am adunat adepţi. Ştiam că este prea târziu pentru a salva Telos. Ne pierdeam timpul. Nu am fi putut lupta niciodată cu acest tip de putere. Pentru a salva ultimele exemple de responsabilitate şi onoare rămase pe Telos, a trebuit să luăm tot ce am avut mai bun printre noi. Ceea ce am şi făcut. Am urcat pe o navă, luând plantele şi mineralele cu noi. Am călătorit prin galaxie. Nu am căutat altă lume. Nu am avut nevoie de una. În timp ce călătoream, am văzut că Telos nu era unic. Atât de multe lumi din galaxie sunt corupte. Cele mai nobile fiinţe protestează şi sunt copleşite. Le-am întâmpinat la bord. Nava noastră de bază a început să crească. Avem cei mai străluciţi oameni de ştiinţă, cei mai mari inovatori, profesori, poeţi, muzicieni, medici. Cu toţii credem că, având în vedere starea galaxiei, singura alegere pentru cei mai buni dintre noi este să ne decuplăm complet de ea. După ce galaxia se va distruge, noi vom fi sămânţa pentru o nouă comunitate.

Kad se întoarse în cele din urmă. Ochii de un albastru pal îi ardeau de dorinţă.

— Aşa că, vezi că nimeni de aici nu este ţinut împotriva voinţei sale. Pot pleca oricând vor la următorul nostru port de andocare. Lucrăm la un combustibil regenerabil ca să-l putem produce pe navă, dar nu am reuşit să rezolvăm problema. Aşa că încă trebuie să ne oprim ocazional. Sperăm ca într-o zi să fim complet autosustenabili. Nu va mai trebui niciodată să avem contact cu vreo altă lume. Până atunci, trebuie să ne ocupăm de solicitările obositoare ale Senatul. Consider că este degradant pentru inteligenţa tuturor celor care trăiesc la bordul acestei nave. Cu toate acestea, vom coopera.

— Ne veţi permite accesul pe toată nava?

Kad aprobă din cap.

— Voi organiza un tur pentru a vă putea face o imagine de ansamblu. După aceea, sunteţi liberi să umblaţi singuri.

— Putem vorbi cu oricare dintre adepţii tăi?

Kad se încruntă.

— Eu nu folosesc cuvântul adepţi.

— Aceste fiinţe sunt aici din cauza filozofiei tale?

— O filozofie pe care au adoptat-o ca fiind a lor. Kad ridică o sprânceană. Şi ce zici de Jedi? Cât de diferiţi suntem noi de

voi? Totuşi, Senatul nu are trimişi care să vă investigheze, din câte observ eu.

— Suntem foarte diferiţi. Noi ducem vieţi de contemplare, dar şi de angajare, spuse Obi-Wan pe tonul calm pe care îl adopta atunci când era iritat. Nu ne izolăm şi abandonăm galaxia.

— Da, încă mai credeţi că puteţi face bine, spuse Kad nepăsător. Toată lumea de pe această navă a simţit aşa la un moment dat.

Obi-Wan simţi că dezangajarea era o filozofie bună de adoptat în acel moment. Ştia că nu avea niciun rost să se certe cu Kad şi ştia că nepăsarea lui era studiată. Îl incita pe Obi-Wan. Fără îndoială că ştia că şi calmul lui Obi-Wan era o mască.

— Îmi pare rău că tu consideri că acest proces este degradant, spuse Obi-Wan cu grijă. Dar sunt sigur că trebuie să realizezi că există în întreaga galaxie membri ai familiilor care trebuie să facă faţă dispariţiei bruşte a celor dragi. Comunicaţiile au fost rare.

— Asta pentru că nimeni nu ne înţelege viziunea, spuse Kad nerăbdător. Toată lumea este adultă şi capabilă să ia propriile decizii. Acum, sugerez ca împreună cu companionul tău, să mergeţi pe punte, unde am aranjat ca unul dintre noi să vă facă un tur al navei. Luaţi turboliftul până la nivelul patru şi vă va întâlni cineva acolo.

Uşile se deschiseră din nou. Un bătrân fragil intră încet în cameră. Scalpul îi strălucea în lumină şi ochii afundaţi în orbite îi erau şterşi. Lui Obi-Wan îi trebuiră câteva secunde ca să şi-l amintească pe Vox Chun. Era uimit de cât de mult îmbătrânise. Privirea anostă a lui Vox Chun se aprinse brusc de furie. Era evident că ura lui faţă de Obi-Wan nu se diminuase odată cu trecerea anilor.

— Tată, echipa Jedi se îndreaptă spre punte pentru a face turul navei, spuse Kad repede.

Obi-Wan văzu că voia să împiedice orice izbucnire. Cavalerul Jedi dădu din cap spre Vox Chun, care nu îi întoarse salutul. Îşi păstră privirea arzătoare asupra lui Obi-Wan în timp ce el şi Anakin traversau camera şi ieşeau pe uşă. Uşile se închiseră în spatele lor. Anakin ridică ochii spre el.

— De ce te urăsc?

— E o istorie veche, spuse Obi-Wan. Misiunile pot lăsa

nemulţumiri în urmă. Nu cred că asta va afecta prezentul.

Anakin aprobă din cap, dar Obi-Wan îşi dădu seama că nu era mulţumit; el credea că vechile nemulţumiri vor afecta această misiune. Problema era că la fel credea şi Obi-Wan. Nu era prima dată când Obi-Wan găsea că este incomod să aibă un Padawan atât de înţelept.

Capitolul 14

Anakin mergea alături de Obi-Wan, gândindu-se la titlul de Elev Padawan. Asta însemna că trebuia să înveţe, nu? Cum putea să înveţe când nu avea niciodată povestea completă? Yoda era plin de ghicitori. Mace Windu vorbea folosind aluzii şi indicii. Chiar şi Maestrul său evita de cele mai multe ori discuţiile despre trecut, cu excepţia celor referitoare la afecţiunea sau respectul pentru fostul său Maestru.

Uneori, lui Anakin i se părea că toată lumea din Templu vorbea altfel limbă decât cea pe care o ştia el. În astfel de momente, îi era dor claritatea caldă a mamei sale. Dar amintirile despre Shmi aduceau cu ele o durere atât de profundă încât nu dispărea niciodată.

— Cel puţin vom face un tur al navei, remarcă Obi-Wan în timp ce aşteptau turboliftul. Ai vrut să o explorezi.

— Dar vom avea un ghid, spuse Anakin. Probabil că nu ne vor arăta totul. Nu ai prefera să explorezi singur?

— Uneori este de ajutor să vezi ce doreşte adversarul tău să vezi, spuse Obi-Wan, păşind în turbolift. Ne poate indica ceea ce încearcă să ascundă.

Anakin stătea liniştit în timp ce nivelurile apăreau pe ecran. Era încă deranjat, mai întâi de faptul că fusese ignorat la întâlnirea dintre Obi-Wan şi Uni, apoi de faptul că Obi-Wan nu îi spunea adevărul. Simţise o mânie întunecată atât dinspre Vox, cât şi dinspre Uni, omul pe care Obi-Wan îl numise Kad. Cei doi aveau mai mult decât o simplă nemulţumire împotriva Maestrului său. De ce nu avea Obi-Wan suficientă încredere în el pentru a-i spune adevărul?

Uşile turboliftului se deschiseră şi Anakin avu o altă surpriză. Obi-Wan izbucni într-un zâmbet larg la vederea femeii zvelte care îi aştepta.

— Andra? întrebă el.

Femeia fu la fel de surprinsă şi de încântată.

— Obi-Wan Kenobi!

Obi-Wan şi femeia făcură un pas înainte. Andra îi apucă mâna lui Obi-Wan.

— Nu te-am uitat niciodată.

— Ce surpriză să te văd aici, zise Obi-Wan. Am crezut că ajunseseşi deja să conduci Telosul.

Chipul Andrei se întunecă.

— Telosul pentru care am luptat a dispărut. Viaţa mea este acum aici.

— Da, Kad mi-a spus cum s-a deteriorat situaţia.

— Acum îi spunem Uni. Da, am învins Offworld, dar au apărut alte concerne la fel de puternice. Mi-am văzut frumoasa planetă deteriorându-se pentru a doua oară. Nu mai puteam face nimic. Furia şi frustrarea mea s-au transformat într-o durere profundă. Parcă eram într-un loc întunecat, fără nicio ieşire. Apoi l-am întâlnit pe Uni. Andra clătină din cap, parcă pentru a scăpa de amintirile întunecate. Uni mi-a dat un motiv să trăiesc. Se uită la Anakin şi zâmbi. Şi el cine este?

— Acesta este Padawanul meu, Anakin Skywalker.

Andra dădu din cap într-un salut călduros. Anakin o plăcu imediat. Simţea un fel de căldură şi acceptare dinspre ea care îi aminteau de Shmi.

— Deci, acum ai propriul tău Padawan, spuse ea, zâmbind în continuare în timp ce arunca o privire către Obi-Wan. Lui Qui-Gon trebuie să-i fie dor de tine.

Privirea strălucitoare a lui Obi-Wan se estompă.

— Andra, Qui-Gon a murit. Trei acum ani.

Zâmbetul ei dispăru şi tristeţea îi umplu ochii.

— Nu ştiam. Îmi pare rau. Galaxia este mai mică fără el.

— Da, spuse Obi-Wan. Exact aşa simt şi eu. Dar cum rămâne cu Den? Încă te mai enervează?

— Mă tem că da, spuse Andra jalnic. M-am căsătorit cu el.

Obi-Wan râse. Den şi Andra erau o pereche ciudată, dar Qui-Gon văzuse câtă dragoste profundă era între ei.

— Este şi el la bordul BioCruiserului, de asemenea?

— Desigur. S-a opus la început. Dar a ajuns să vadă adevărul învăţăturilor lui Uni. Andra se opri. Tu trebuie să fii Jediul venit să ne inspecteze. Eu sunt cea care trebuie să vă conducă într-un tur al navei.

— Nu pot cere un ghid mai bun, spuse Obi-Wan.

Anakin se grăbi înainte când Andra se întoarse să meargă pe coridor cu ei.

— De unde vă cunoaşteţi? întrebă el.

Mai bine să o întrebe pe Andra decât pe Obi-Wan. Aşa ar afla toată povestea.

— Obi-Wan şi Qui-Gon ne-au ajutat atunci când lumea noastră era pe moarte, îi explică Andra. O corporaţie minieră numită Offworld cumpărase în secret spaţiile parcului nostru naţional şi începuseră să le exploateze. Pe atunci, eu făceam parte din rezistanţă...

— O rezistenţa formată dintr-o singură femeie, spuse admirativ Obi-Wan.

— Adevărat, nu aveam mulţi adepţi în acel moment, spuse Andra jalnic. Doar un hoţ şi un jucător lipsit de etică şi plin de farmec. A devenit soţul meu, Den. În ciuda faptului că eram în afara legii, Obi-Wan şi Qui-Gon au avut încredere în noi. Au expus Offworld, iar oamenii au controlat din nou spaţiile noastre sacre. Sau cel puţin aşa am crezut. În cele din urmă, am pierdut bătălia. Andra se opri în mijlocul punţii circulare. Dar nu voi uita niciodată ce au făcut pentru noi.

— Şi ce ai făcut tu pentru noi, sublinie Obi-Wan. Ne-ai salvat de la execuţie.

— Execuţie? întrebă Anakin, privind cu ochii mari la Obi-Wan.

— Xanatos a fost un duşman teribil, spuse Andra încet.

— Xanatos? întrebă Anakin.

— O poveste pentru altă dată, spuse cu fermitate Obi-Wan.

Andra dădu din cap, înţelegând că Obi-Wan dorea să schimbe subiectul. Făcu semn către muncitorii ocupaţi care îi înconjurau şi spre consolele de control.

— După cum puteţi vedea, puntea noastră este mult mai complicată decât pe majoritatea navelor spaţiale. BioCruiser este făcută din componente diferite, unele dintre ele fiind concepute iniţial să funcţioneze diferit de altele. De aici este coordonat totul. Savanţii noştri au descoperit deja o serie de inovaţii tehnologice. Dimensiunea şi complexitatea navei sunt fără precedent.

— Aveţi vreun sistem de apărare? întrebă Obi-Wan.

Andra dădu din cap:

— Cel mai performant. Avem un tezaur valoros la bord. Fiecare dintre noi ne-am adus la bord toate bunurile, atunci când ne-am alăturat. Toţi aceşti bani îi folosim pentru cercetare

şi dezvoltare. În cele din urmă, vrem să fim o navă pe deplin autosustenabilă, de parcă am fi o planetă plutitoare.

— Majoritatea planetelor nu sunt pe deplin autosustenabile, sublinie Obi-Wan. Depind de comerţul şi de schimburile de informaţii.

— Când îţi deschizi uşile către galaxie, inviţi corupţia să te copleşească, spuse Andra clătinând din cap. Am văzut-o întâmplându-se pe Telos. Am vorbit cu mulţi de la bord care au văzut-o întâmplându-se în propriile lor lumi. Bandele criminale devin mai puternice în galaxie, cu fiecare zi. Din ce în ce mai multe corporaţii gigantice înghit resursele naturale. Pur şi simplu trec la următoarea planetă gata de exploatare. Cred că Uni are dreptate. Asta, concluzionă Andra, întinzându-şi braţele pentru a arăta nava, este cea mai mare speranţă a noastră. Acum, hai să continuăm. Avem multe de văzut.

Anakin nu văzuse niciodată o navă atât de fascinantă. Era plină cu fiinţe din toată galaxia şi părea să existe o mulţime de treburi de făcut. Majoritatea fiinţelor lucrau cel puţin o parte din zi, fie în centrele tehnologice, în laboratoarele ştiinţifice sau în serviciile industriale. Erau toate tipuri de restaurante şi cafene, cu mâncare din multe lumi. Erau săli de jocuri, şi biblioteci, şi săli de muzică. O zonă întreagă din BioCruiser era dedicată Centrului de Colecţie, unde erau păstrate plante şi animale din multe lumi. Anakin nu-şi putea imagina că ar fi putut să se plictisească vreodată. Nu era sigur ce părere avea despre filozofia lui Uni, dar credea că traiul la bordul navei ar fi fost remarcabil.

Turul dură câteva ore. Andra îi părăsi la cabinele lor.

— Sper că îi veţi putea spune Senatului că nu dorim răul nimănui. Toţi de la bord sunt aici din proprie voinţă, îi spuse ea lui Obi-Wan.

— Sper şi eu la fel, răspunse politicos Obi-Wan.

Andra îşi înclină capul.

— Ah. Uitasem cât de diplomatici pot fi Jedii.

— Ne păstrăm ideile până când putem vorbi clar, spuse Obi-Wan. Ne-a plăcut turul, Andra. Mulţumesc.

— Îi voi spune lui Den că eşti la bord. Sunt sigur că o să vrea să te vadă.

Cu o ultumă fluturare prietenoasă din mână, Andra plecă. Anakin se întoarse imediat spre Obi-Wan.

— Cine este Xanatos?

Întrebarea păru să-l surprindă pe Obi-Wan. Dar Anakin simţise ceva atunci când Andra menţionase numele. Simţise ceva de la Obi-Wan, ceva despre care voia să afle mai multe.

— Nu acum, spuse Obi-Wan.

— Pe scurt? întrebă Anakin, descurajat. Tot aud cuvântul acesta. De ce nu-mi spui acum? Există vreun motiv pentru care nu pot şti?

Se simţea, din nou, frustrat. Era greu să pătrunzi dincolo de reticenţa lui Obi-Wan. Cavalerul Jedi îl studie o clipă.

— Nu, spuse el în cele din urmă. Nu este niciun motiv pentru care să nu poţi şti. Xanatos a fost ucenicul lui Qui-Gon. S-a întors spre partea întunecată. A folosit Forţa pentru a-şi construi propria puterea. A fost şeful Corporaţiei Miniere Offworld şi a distrus lumi întregi. Viaţa nu însemna nimic pentru el.

— Mai trăieşte? întrebă Anakin.

— A murit pe Telos, răspunse Obi-Wan. A preferat să-şi ia propria viaţă, mai degrabă, decât să se predarea lui Qui-Gon. Îl studie pe Anakin pentru un moment. Acum, hai să ne spălăm şi apoi să ieşim la cină.

Anakin intră în cabina lui. Simţea un zumzet în cap, de parcă gândurile îi erau atât de numeroase şi de confuze încât nu le putea procesa. Nu putea să accepte ceea ce îi spusese Obi-Wan. Nu putea să-şi închipuie că s-ar putea întâmpla aşa ceva. Cum putea un Jedi să se întoarcă spre partea întunecată? Cum putea un Padawan să-şi trădeze Maestrul? Dacă nu ar fi auzit povestea de la Obi-Wan, ar fi refuzat să creadă.

În cele din urmă, Obi-Wan îi împărtăşise ceva real. Au fost vremuri, mai ales la începuturi, când Anakin pusese la îndoială motivele lui Obi-Wan de a-l lua Padawan. Ştia că o făcuse pentru că fusese dorinţa lui Qui-Gon. Era el o povară pentru Obi-Wan? Doar o promisiune făcută unui prieten pe moarte? Mai mult decât orice, Anakin tânjea să aibă genul de legătură cu Obi-Wan pe care Maestrul său o avusese cu Qui-Gon.

Erau momente când această apropiere părea a fi foarte departe în viitor.

Capitolul 15

Singur în cabină, Obi-Wan se stropi cu apă rece pe faţă. Când îşi ridică privirea şi se uită în mica oglindă de deasupra chiuvetei, fu aproape surprins să-şi vadă faţa matură. Se întorsese în copilărie de două ori pe ziua de astăzi. Îl făcea să se simtă zguduit şi tulburat, de parcă ar fi fost din nou acel băiat de treisprezece ani.

Vederea Andrei îi făcuse plăcere. Îi evocase amintiri bune. Misiunea de pe Telos fusese perfidă, dar Obi-Wan şi-o amintea ca pe un moment în care el şi Qui-Gon începuseră să-şi reconstruiască legăturile rupte după ce îi părăsise pe Jedi şi pe Maestrul său pentru scurt timp. Lucraseră împreună în vechiul lor ritm şi pentru prima dată de când plecase Obi-Wan, Qui-Gon îl primise cu adevărat înapoi. Îl făcuse pe Obi-Wan să simtă că legătura lor era puternică şi devenea şi mai puternică. Aşa cum se şi întâmplase.

Dar Kad... Uni, se corectă Obi-Wan. Acea confruntare fusese mai puţin plăcută. Îşi aminti ura din ochii lui Kad, sunetul mesei care se rupea când o lovise cu toiagul, ştiind că băiatul acela voia să-l omoare. Şi cum aşteptase lovitura, fără să se apere, simţind că, într-un fel, dacă lovitura venea, ar fi fost, în cele din urmă, împăcat cu moartea lui Bruck. Şi-ar fi plătit datoria.

Nu-i spusese niciodată lui Qui-Gon despre acel moment. Nu era felul în care ar fi trebuit să gândească sau să simtă un Jedi. Ar fi trebuit să se simtă împăcat cu rezultatul luptei sale cu Bruck. Dar, gândi Obi-Wan, privind fix, sumbru, la reflecţia sa matură, doisprezece ani mai târziu tot nu avea pace.

Îşi întoarse mintea înapoi în prezent. Băgase de seamă admiraţia Padawanului său pentru funcţionarea BioCruiserului. Erau multe de admirat. Dar Obi-Wan era deranjat de filosofia lui Uni. În mintea sa, BioCruiserul era organizat ca o adunare de idealişti dezamăgiţi. Filozofia retragerii a lui Uni se baza pe furie şi dezamăgire amărâtă. Nu îi plăcuse schimbarea din Andra. Şi-o amintea ca pe un apărător acerb al planetei sale. Oare o prinsese Uni într-un moment atât de nefavorabil din viaţa ei,

încât îi accesase amărăciunea şi simţul inutilităţii?

Obi-Wan mai fusese în misiuni care păreau fără speranţă la început. Văzuse criminali câştigând, desigur. Văzuse războiul civil sfâşiind lumile. Dar văzuse şi fiinţe care se uneau în lupta pentru planeta lor şi reuşeau împotriva unor cote imposibile.

Filosofia lui Uni nu îl impresionase. Uni era un cinic care se ascundea în spatele unui voal de idealism. De asemenea, era deranjat de ideea că toţi cei care i se alăturaseră pe BioCruiser îşi donaseră averea trezoreriei comune. Andra spusese asta ca pe un fapt divers, dar Obi-Wan se întrebase cine controla acele sume atât de mari şi cine avea acces la ele. Kad? Tatăl lui? Tot nu avea încredere în Vox Chun. În ciuda presupusei sale reabilitări, Obi-Wan nu uitase de rolul pe care îl avusese în jefuirea Telosului. Era surprins că Andra putuse uita asta. Părea să-şi fi lăsat scepticismul ei sănătos înapoi, pe planeta natală.

Încă adâncit în gânduri, Obi-Wan îl luă pe Anakin şi sugeră să meargă la o cafenea din apropiere pentru masa de seară. Dorea să aibă şansa de a-i observa pe locuitorii BioCruiserului atunci când erau relaxaţi şi în largul lor.

Anakin fu repede absorbit de mâncarea sa, care era proaspătă şi delicioasă. Mâncarea însemna tot mai puţin pentru Obi-Wan pe măsură ce îmbătrânea.

Ajunsese să înţeleagă ce Maestru bun fusese Qui-Gon, în toate modurile, mici şi mari. Qui-Gon îl tratase ca pe un Jedi, dar nu uitase niciodată că era un băiat în creştere. Dacă nu l-ar fi avut pe Qui-Gon ca exemplu, Obi-Wan s-ar fi întrebat dacă ar fi fost la fel de sensibil faţă de Anakin, aşa cum încerca să fie.

Obi-Wan mâncă metodic. Arunca priviri dezinvolte prin camera aglomerată, dar era atent şi acordat la fiecare gest. Urmărea cu atenţie modul în care interacţionau diverşii meseni unul cu celălalt. Dintr-o dată, un bărbat înalt se lăsă pe un scaun vizavi de el, un zâmbet larg încreţindu-i faţa aspră.

— Deci. Care sunt cotele? rânji el la Obi-Wan. Îmi pare bine să te revăd, prietene. Dacă mi-ar fi spus cineva că vei ajunge pe găleata asta plină de rugină, nu aş fi acceptat niciodată pariul. Den rânji amabil spre Anakin. Bună, puştiule. Am auzit că-ţi plac navele mari.

— Îmi plac majoritatea navelor, spuse Anakin, cu gura plină.

— Mie nu. Prefer să am picioarele pe pământ.

— Deci, ce faci aici? întrebă Obi-Wan, punând deoparte farfuria goală.

Den arăta doar puţin mai în vârstă decât arătase cu toţi acei ani în urmă. Părul lui nisipos încă era zbârlit ca al unui băieţel şi ridurile de expresie din jurul ochilor îi erau doar cu puţin mai adânci.

Expresia plăcută din ochii lui Den nu şovăi.

— Scap de ororile corupţiei şi de degradarea mediului. Dar tu?

— Vă investighez, zise Obi-Wan.

Uitase de ritmurile ciudate ale discursurilor lui Den, felul în care părea să nu trateze serios subiectul. Îşi aminti cum Qui-Gon îl acceptase pe Den imediat şi fusese amuzat de el. Lui Obi-Wan îi luase ceva mai mult timp pentru a se obişnui cu faptul că puneau bază pe un hoţ pentru a-i ajuta într-o misiune importantă.

— Da, mi-a spus Andra, spuse Den. Ce-ar fi să vă conduc la cabinele voastre?

Obi-Wan aprobă din cap. Anakin combină cele trei îmbucături rămase în farfurie într-una singură şi o înghesui imediat în gură. Încă mestecând, îi urmă pe Obi-Wan şi Den afară din cafenea.

— Spune-mi ce simţi cu adevărat, îi spuse Obi-Wan încet lui Den în timp ce mergeau pe coridor.

Den oftă.

— M-am alăturat doar pentru că nu voiam să o pierd pe Andra.

— Ah, spuse Obi-Wan.

Den îi confirma ceea ce bănuise deja. Nu şi-l putea imagina pe independentul Den acceptând ideea altcuiva despre cum să-şi trăiască viaţa.

— Chestia ironică este că eu am fost cel care a făcut-o să meargă la prelegerea lui Uni, continuă Den. Era într-o stare proastă, Obi-Wan. Trebuie să înţelegi că erau mulţi care simţeau la fel. Telos murea şi nu-l putea salva nimeni. Uni le-a oferit o speranţă. Andra a fost unul dintre primii organizatori al BioCruiserului. Den se strâmbă. A avut din nou o cauză pentru care să lupte.

— Ai încercat să o convingi să nu mai plece?

— Desigur. I-am spus că ar trebui să rămânem şi să

luptăm pentru Telos. Sau să emigrăm într-o altă lume, nu să respingem galaxia şi să devenim nomazi nebuni. Bineînţeles, a fost de acord cu tot ce am spus. Glumesc! Când a fost Andra vreodată de acord cu mine? întrebă Den morocănos. Nu am avut de ales. M-am prefăcut că înghit toate ideile astea ciudate şi am venit la bord. Ceva nu mi-a mirosit bine şi încă nu îmi miroase. Ascultă, poate că m-am cuminţit de dragul Andrei, dar antenele de infractor nu dispar niciodată. E ceva în neregulă cu operaţiunea asta.

— Spune-mi, îl îndemnă Obi-Wan.

Den făcu un semn vesel către un grup de pe coridor.

— Lucrurile, pur şi simplu, nu par a fi în regulă. Nu sunt sigur de Uni, dar Vox cu siguranţă îmi face antenele să tremure. A reuşit să convingă pe toată lumea de pe Telos că nu avusese nimic de-a face cu predarea spaţiilor noastre sacre lui Offworld, deşi era în buzunarul lui Xanatos. Este retras pe BioCruiser, rămâne în camerele alea de lux ale sale. Dar, de două ori, l-am văzut având o conversaţie destul de intensă cu un muncitor de la tehnic, pe nume Kern.

— De ce este asta suspect? întrebă Obi-Wan.

— Vox crede că este mai bun decât noi ceilalţi, spuse Den cu ochii îngustaţi. De ce şi-ar pierde timpul vorbind cu un simplu muncitor de la tehnic? Den se bătu pe nas. Îţi spun. Nu-mi miroase cum trebuie.

— Altceva? întrebă Obi-Wan.

— Ori de câte ori andocăm pentru combustibil şi provizii, este întotdeauna o planetă industrializată, spuse Den. De ce? Şi de ce face parte Vox întotdeauna din grupul care aterizează pe planetă?

— Nu a fost pe Hilo, sublinie Obi-Wan.

— Da. Am observat asta. Cred că nu a vrut să se întoarcă cu echipa Jedi. Poate a crezut că ar fi părut suspect dacă ar fi coborât. Cine ştie?

Den se bătu din nou pe nas şi îşi încreţi faţa de parcă mirosise ceva urât.

Se opriră în faţa cabinelor lor. Ochii lui Anakin erau aţintiţi pe Den. Obi-Wan vedea că băiatul îl asculta cu atenţie.

— Nu ştiu, Den, spuse Obi-Wan. Nu prea ai prea multe chestii pe care să le investigăm.

— Ştiaţi că unul dintre motivele pentru care am oprit la

Hilo a fost ca să facem o reparaţie care nu trebuia făcută? întrebă Den. S-a dovedit a fi o defecţiune de citire. Componenta în sine a fost în regulă.

— Asta se întâmplă...

— ...câteodată, ştiu. Dar ghici cine se ocupă de citirea sistemelor? Kern.

Obi-Wan dădu din cap, dar încă nu era convins. Simţi că Den căuta orice ar fi putut dovedi că operaţiunea BioCruiser era coruptă. Dorinţa de a-şi avea soţia înapoi ar fi putut să-i deformeze percepţiile.

— Acum, că eşti aici, şansele mele de a-i da de capăt tocmai s-au îmbunătăţit cu o mie la sută, spuse Den, dându-i o palmă lui Obi-Wan pe spate. Dormi cum trebuie. Vei avea nevoie.

Den le făcu vesel cu mâna şi plecă în grabă. Obi-Wan oftă.

— Nu ai încredere în el? întrebă Anakin.

— Nu este asta, zise Obi-Wan. Nu sunt sigur că am încredere în percepţiile lui.

— Dar gândeşte ca un Jedi, sublinie Anakin. Are încredere în sentimentele sale. Nu ar trebui să onorăm asta? În plus, nu avem nicio altă cale de urmat în acest moment.

Uneori, Anakin îi amintea lui Obi-Wan de Qui-Gon. Avea acelaşi amestec de logică şi emoţie pe care Obi-Wan se străduia atât de tare să le menţină în echilibru.

— Am încredere în propriile mele sentimente, murmură în cele din urmă Obi-Wan. Nu în ale lui Den.

Capitolul 16

Obi-Wan şi Anakin abia îşi terminaseră masa de dimineaţă când Den veni în cabina lui Obi-Wan.

— Am găsit o modalitate de a intra în fişierele BioCruiserului, anunţă Den.

— Am crezut că ai renunţat să mai fii infractor, spuse Obi-Wan.

Den ridică din umeri.

— M-am plictisit. A trecut mult timp de când nu am mai avut şansa de a-mi încerca puterile. Ochii îi sclipiră. Nu vrei să vezi trecutul lui Kern?

— Dacă Senatul va afla că Jedii au intrat ilegal în înregistrările confidenţiale ale BioCruiserului, asta ar compromite ancheta, zise Obi-Wan încruntat. Nu cred...

Den flutură un mănunchi de fişiere de date.

— Prea târziu! Am tipărit fişierele de informaţii pentru voi.

— Grozav! se entuziasmă Anakin. Acum putem începe.

Den rânji.

— Îmi place stilul tău, puştiule.

Cu un oftat, Obi-Wan luă fişierele de date. Aruncă repede o privire peste informaţii, absorbindu-le. Apoi i le întinse lui Anakin.

— Vezi problema? îl întrebă Den pe Obi-Wan.

Acesta aprobă din cap.

— Nu înţeleg, spuse Anakin. Totul mi se pare în ordine. Are autorizaţie de securitate la nivel înalt. De la Senat, chiar. Nu sunt atât de greu de obţinut?

— Da, spuse Obi-Wan. Foarte greu. De aceea există o problemă.

— De ce ar avea nevoie de o acreditări de securitate de înalt nivel, de la Senat, un simplu muncitor de la tehnic precum Kern? întrebă Den.

— Este ciudat, dar nu neapărat semnificativ, spuse Obi-Wan. Probabil că asta înseamnă doar că a lucrat cu materiale sensibile la un moment dat. Toată lumea are un trecut.

Den se prăbuşi pe un scaun din apropiere.

— Dacă ai de gând să crezi că tot ce aduc este inutil, nu vom ajunge nicăieri.

— Relaxează-te, Den. Nu am spus că nu vom cerceta. Făcându-i un semn lui Anakin, Obi-Wan se ridică. De altfel, în dimineaţa asta aş dori o versiune ceva mai completă a turului. Crezi că ne poţi duce la centrul tehnic?

Den li-l indică pe Kern, cu un semn din cap, atunci când intrară în centrul tehnic. Era cu zece ani mai în vârstă decât Obi-Wan, cu părul deschis la culoare, tăiat scurt, şi cu ochii apropiaţi unul de celălalt.

— Acesta este centrul nostru de informaţii, începu Den. Aşa cum vă puteţi imagina, avem multe console cu informaţii. Fiecare aspect din navă este monitorizat, de la controlul pagubelor, până la modul în care cresc plantele noastre în sere.

— O operaţiune complexă, observă Obi-Wan.

Îi aruncă o privire lui Anakin. Îşi informase deja Padawanul despre ce trebuia să facă. În timp ce Den continua să vorbească şi Obi-Wan murmura admirativ comentarii sau întrebări, Anakin se îndepărtă de ei. Examina o consolă de citire. Când ştiu că Kern se uita la el, îşi ridică ochii şi îl privi.

— Nu am mai văzut niciodată o consolă ca aceasta, spuse el.

— Este o navă mare.

Kern se întoarse, plictisit de perspectiva de a conversa cu un băiat.

— Monitoarele de citire captează cu adevărat fiecare lucru care ar putea merge prost? întrebă Anakin.

— Da.

— Există citiri separate pentru fiecare componentă a motorului?

— Da.

— Chiar şi pentru amortizoarele de tracţiune? spuse Anakin pe un ton înalt.

Avea abilitatea de a părea mai tânăr decât era.

— Da, zise Kern, cu voce exasperată. Pleacă, copile Jedi, sunt ocupat.

— Să presupunem că se supraîncălzeşte nucleul de putere, dar nu există nicio citire de urgenţă pe convertoare, iar conductele hipermotorului arată că viteza superluminică este constantă. Citirea ar lua în considerare o defecţiune de conector

de câmp hidrostatic?

Kern se răsuci pe scaun.

— Ştii multe pentru un copil.

— Ştii răspunsul? întrebă Anakin.

— Aş verifica citirea pentru conectorul de câmp hidrostatic, dar mai întâi aş investiga admisia de aer a turbinei de acţionare, zise Kern. Avem două motoare subluminice din clasa Dyne şi, uneori, clapetele acelea pot înţepeni dacă se înfundă conductele de combustibil. E bine, copile?

— Bine, spuse vesel Anakin.

I se alătură lui Obi-Wan şi Den, care încheiau turul. De îndată ce ieşiră afară, îi repetă conversaţia lui Obi-Wan.

— Îţi spun, este o problemă cu tipul ăsta, zise Den. Lucrătorii tehnici de la cititoare sunt total separaţi de experţii în motoare. Nu ştiu nimic despre motoarele subluminice. Ei doar trimit informaţiile către mecanicii.

— Ar fi putut să lucreze la motoare mai înainte, sublinie Obi-Wan.

— Dar nu spune asta în documentul cu datele lui, respinse Den argumentul.

Obi-Wan se încruntă.

— Ştiu. Să ne întoarcem la cabina mea.

În anumite momente, Obi-Wan simţea lipsa lui Tahl. Când fusese cu Qui-Gon, se putuse baza întotdeauna pe Tahl pentru a efectua o căutare amănunţită, folosind toate contactele pe care le avea. Apăreau inevitabil indicii care îi duceau către pasul următor. Şi o făcea repede. Nu-l cunoştea pe Tnani Ikon, Cavalerul Jedi care se ocupa acum de căutările în computer de la Templu. Dar Obi-Wan îl apelă şi îi spuse repede că aveau nevoie de cercetări amănunţite despre Kern, trimiţându-i lui Tnani toate informaţiile pe care le aveau deja. Ceru să aibă prioritate ridicată, dar nu putea fi niciodată sigur ce alte misiuni Jedi mai erau în desfăşurare. Obi-Wan întrerupse comunicarea, dar nu îşi puse deoparte comunicatorul.

— Ce este? întrebă Anakin.

— Am o idee. Obi-Wan îl contactă din nou pe Tnani. Cât timp faci căutarea, poţi investiga şi orice alţi Kern care au murit în ultimii douăzeci de ani?

Impasibilul Cavaler Jedi nu îi puse întrebări lui Obi-Wan.

— O voi face.

Obi-Wan întrerupse din nou comunicarea. Den îl privi zeflemitor.

— Despre ce a fost vorba? Sigur, tipul e urât, dar nu arată a fi mort, zise Den.

— Încă mă gândesc la acea autorizaţie de securitate, spuse Obi-Wan, băgând comunicatorul înapoi în centura utilitară. Îmi amintesc că Qui-Gon mi-a spus că există nişte agenţi secreţi cărora li se spune *fără-nume*, care sunt folosiţi de Senat. Folosesc identităţi fabricate care sunt retrase atunci când mor. Cu excepţia faptului că Qui-Gon ştia de mai multe cazuri în care, dacă cineva avea destui bani sau influenţă, putea cumpăra o astfel de identitate retrasă. Obi-Wan ridică din umeri. Poate că are şi Kern o identitate cumpărată. Merită să verificăm.

— Ştiam că am nevoie de tine! spuse Den, bătându-l pe spate pe Obi-Wan.

— Dar dacă Kern are o identitate cumpărată, asta înseamnă că cineva puternic a vrut ca el să se infiltreze pe nava asta, spuse Anakin. Cine ar putea fi? Şi de ce?

— Asta, spuse Obi-Wan, s-ar putea dovedi a fi cea mai importantă întrebare.

Capitolul 17

Den trebuia să se întoarcă la slujba lui – *M-au pus să cresc legume, îţi vine să crezi asta?* – aşa că, în timp ce aştepta să răspundă Tnani, Obi-Wan îi sugeră lui Anakin să întreţină conversaţii unii dintre rezidenţii BioCruiserului. Au vorbit cu cât de multe fiinţe au putut – un bibliotecar, un lucrător tehnic, un profesor, un fost conducător al planetei sale, care acum era administrator la bordul navei. Fiecare dintre ei vorbiră numai de bine despre Uni şi despre viaţa lor la bordul navei. Fiecare dintre ei îşi privea decizia de a-şi părăsi lumea ca pe un fel de mântuire.

— Ce crezi? îl întrebă Obi-Wan pe Anakin în timp ce mergeau spre cafeneau din apropiere pentru masa de prânz. Ţi se par spălaţi pe creier?

Era întotdeauna curios de percepţiile lui Anakin. Adesea, era surprins să descopere că erau mai ascuţite decât ale lui. Anakin vedea lucrurile intuitiv, în timp ce Obi-Wan ştia că avea tendinţa de a supraanaliza.

— Nu sunt spălaţi pe creier, spuse Anakin. Doar trişti, cumva.

— Trişti?

— Ei bine, s-au dat bătuţi. Asta este întotdeauna trist, nu-i aşa? Şi părăsirea familiei şi prietenii lăsaţi în urmă te întristează, de asemenea. O ascund. Dar este acolo. Este acolo, în visele lor. Unde altundeva ar putea fi?

Intrigat, Obi-Wan medită asupra cuvintelor lui Anakin. El nu le-ar fi formulat la fel sau poate chiar nu ar fi avut aceleaşi gânduri, dar Anakin pusese degetul pe rană. Singura problemă era că nu puteau duce Senatului acuzaţia de *instituire a tristeţii*. Nu găsiseră cu adevărat nicio dovadă împotriva lui Uni.

Un grup de ofiţeri de securitate apăru brusc de după un colţ. Obi-Wan îi urmări curios la început. Apoi, interveni instinctul lui. Ofiţerii veneau după Jedi.

Ofiţerii erau înarmaţi cu blastere (încă în tocuri) şi electro-jabbere (în mâini). Anakin simţi tulburarea în Forţă o clipă mai târziu decât Obi-Wan. Se încordă şi aruncă o privire către

Maestrul său, nesigur ce să facă. Obi-Wan nu voia să lupte cu securitatea de la bordul navei. Asta trebuia să fie o anchetă paşnică, nimic mai mult.

Ofiţerul principal de securitate făcu un semn cu electro-jabberul.

— Trebuie să veniţi cu noi.

— Din ordinul cui? întrebă Obi-Wan.

— Al lui Uni. Acum, mişcă-te.

Ofiţerul îşi ridică electro-jabberul şi se îndreptă spre Anakin. Obi-Wan văzu că voia să-l folosească. O astfel de lovitură ar fi paralizat braţul sau piciorul lui Anakin pentru un timp. Ofiţerul de securitate nu avu nici măcar şansa de a clipi. Sabia lui Obi-Wan fu activată şi în mişcare înainte ca electro-jabberul să se deplaseze chiar şi cu câţiva centimetri. Sabia tăie imediat arma în două. Ofiţerul se prăbuşi în genunchi din forţa loviturii. Era nevătămat, dar ameţit. Ceilalţi ofiţeri de securitate săriră imediat înainte. Anakin se îndepărtase deja de primul ofiţer şi îşi scosese propria sabie. Era doar o sabie de antrenament împrumutată de la Templu, dar chiar şi cu puterea sa redusă, tot fu eficientă.

— Fără să le facem rău, doar îi dezarmăm, avu Obi-Wan şansa să murmure înainte să sară înapoi pentru a evita un ofiţer de securitate care încerca să-l atace din stânga.

Obi-Wan se întoarse, cu sabia de lumină fiind o ceaţă de căldură şi energie şi transformă electro-jabberul într-o grămadă fumegândă pe podea.

Sabia de antrenament a lui Anakin se învârti şi se roti înainte să zboare în sus electro-jabberul celui de-al treilea ofiţer, arma căzând la podea în două grămezi topite. Obi-Wan şi Anakin avansară pentru a se apăra împotriva ultimilor doi ofiţeri, care se împleticiră înapoi, deranjaţi de spectacolul de pricepere al celor doi Jedi. Unul aruncă electro-jabberul şi îşi căută blasterul. Obi-Wan despică electro-jabberul celuilalt ofiţer în două şi aduse lama sabiei aproape de chipul ultimului ofiţer.

— Chiar vrei să scoţi arma aia? întrebă el.

Ochii ofiţerului de securitate şovăiră. Îşi linse buzele.

— N-nu.

— Vom veni cu voi de bună voie, spuse Obi-Wan, uitându-se la fiecare ofiţer pe rând. Înţelegeţi?

Primul ofiţer se ridică.

— Suntem bine pregătiţi, îi spuse el lui Obi-Wan. Pur şi simplu nu ne-am mai întâlnit cu Jedi până acum. Dacă ne veţi urma...

Obi-Wan îşi dezactivă sabia şi îi făcu semn lui Anakin să facă la fel. Ofiţerii de securitate formară o gardă precautăîn jurul lor. Primul ofiţerul merse spre turbolift.

— Despre ce crezi că este vorba? murmură Anakin.

— Habar n-am, răspunse Obi-Wan. Fie am încălcat ceva reguli, fie Uni a decis că s-a săturat de investigaţii.

Urcară la nivelul superior şi fură îndrumaţi către apartamentul lui Uni. Uşile se deschiseră. Ofiţerii de securitate se aliniară lângă peretele din spate. Vox şi Uni stăteau în mijlocul camerei, aşteptându-i. Obi-Wan vedea că Vox tremura de furie.

— Ca-ntotdeauna, vedem că nu putem avea încredere în Jedi, zise Vox. V-am invitat să ne vizitaţi casa şi ne-aţi trădat. Fişierele confidenţiale au fost sparte!

Den, gândi Obi-Wan disperat. Ar fi trebuit să-şi amintească că Den nu fusese cel mai performant hoţ, chiar şi atunci când asta fusese profesia sa.

— Ne acuzaţi? întrebă Obi-Wan.

— Sigur că vă acuz! aproape că ţipă Vox.

— Nu am intrat în dosarele voastre, spuse sincer Obi-Wan.

— Poţi să-mi spui că nu ai fost implicat? râse Vox. Flutură o mână. Nu contează. Fiul meu şi cu mine ştim bine cum răsuceşte Ordinul Jedi adevărul...

— Nu o facem! izbucni Anakin. Jedii nu mint.

Vox îi aruncă lui Anakin o privire dispreţuitoare.

— Ce ştii tu, băiete? Ţi-a spus Maestrul tău cum a ucis un alt student Jedi şi apoi a minţit despre asta? Ah, am bănuit că nu.

— Asta nu este adevărat, se răsti Anakin înapoi.

— Nu trecutul este în discuţie aici, spuse Uni, punând o mână pe braţul tatălui său. Vorbim despre prezent. Ne-ai încălcat încrederea, Obi-Wan Kenobi. Vă cerem să chemaţi nava, să vă ia de aici. Până atunci, sunteţi restricţionaţi în cabina voastră.

Uni vorbea mai calm decât tatăl său, dar Obi-Wan putea vedea furia turbată din ochii lui. Observă şi un sentiment de triumf, ca şi cum Uni se aşteptase ca Obi-Wan să greşească. Era

bucuros să aibă o scuză pentru a-l alunga pe Jedi de pe nava sa. Lucrurile încă erau de natură personală între ei.

— Suntem aici în numele Senatului, încercă Obi-Wan. Dacă ne ordoni să plecăm înainte de finalizarea investigaţiei, va urma o una ceva mai completă. Senatul nu va fi amabil în privinţa asta, mai ales că nu aveţi nicio dovadă că am fost implicaţi.

Un licăr de îngrijorare trecu pe faţa lui Uni, dar Vox făcu un semn cu mâna, de parcă ar fi alungat o insectă plictisitoare.

— Nu ne îngrijorează asta, spuse Vox. Senatul nu ne sperie.

— Contactaţi-vă nava de transport chiar acum, spuse Uni. Nu le permitem străinilor să andocheze pe nava noastră, dar vom face o excepţie. Apoi, trebuie să vă confiscăm comunicatorul.

Obi-Wan îşi luă în considerare opţiunile. Puteau rezista. Să scape din camera aceea era uşor. Nu erau ameninţaţi nici de ofiţerii de securitate din cameră, deşi, fără îndoială, Uni şi Vox se simţeau confortabil din prezenţa lor. Dar unde ar merge? Se puteau ascunde pe navă. Den i-ar ajuta. Dar ce ar realiza cu asta? Nu văzuse nicio dovadă că fiinţele de la bordul BioCruiserului erau maltratate. Nu exista niciun motiv convingător pentru a-i sfida pe Uni şi Vox în acest moment. Triumful voalat din privirea lui Uni ardea acum plin de viaţă. Îl încolţise pe Obi-Wan şi ştia asta.

Obi-Wan întinse mâna şi activă comunicatorul. Introduse frecvenţa lui Garen.

— Am terminat aici, spuse el. Avem nevoie să vii să ne iei.

Îi dădu lui Garen coordonatele pe care i le dăduse Uni.

— A fost rapid. Aveţi noroc. Sunt prin apropiere, în sistemul Tentrix. Pot fi acolo într-o oră, răspunse Garen.

Întrerupse comunicarea. Uni dădu din cap satisfăcut şi întinse mâna. Obi-Wan îi dădu comunicatorul. Apoi se întoarse spre Anakin. După o încuviinţare din partea lui Obi-Wan, Anakin îşi puse comunicatorul în mâna lui Uni.

— Vi se vor returna înainte de plecare, spuse Uni.

— Spre deosebire de voi, noi nu suntem hoţi, râse Vox.

— Ofiţerii de securitate vă vor însoţi înapoi în cabinele voastre, spuse Uni. Nu ne vom mai vedea, Obi-Wan Kenobi. Zâmbi pentru prima dată. Trebuie să recunosc că mă bucur de

asta.

Capitolul 18

Obi-Wan ceru ca lui Anakin să i se permită să rămână în cabina sa. După o secundă de ezitare, primul ofiţer de securitate fu de acord. Uşa se închise şuierând şi rămaseră singuri.

— Chiar trebuie să plecăm? întrebă Anakin.

— Avem o oră, spuse Obi-Wan. Ar trebui să putem găsi ceva în tot acest timp. Mi-aş dori ca Uni să nu ne fi luat comunicatoarele. Trebuie să aflăm veşti de la Tnani despre verificarea trecutului lui Kern.

— Dar ce putem face dacă suntem încuiaţi aici? întrebă Anakin.

— Nu ne-au luat săbiile de lumină, sublinie Obi-Wan. Cred că ştiau că nu vom renunţa la ele de bună voie. Putem ieşi dacă va fi nevoie. Dar nu cred că va trebui să ne tăiem o cale de ieşire.

Anakin rânji:

— Den?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Sunt sigur că va fi cu noi. Acum, care sunt concluziile tale despre întâlnire?

Anakin se aşeză pe un scaun şi îşi focusă concentrarea.

— Lui Vox i-a fost frică, spuse el în cele din urmă.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Bun.

— Este greu să separi frica de furie, continuă Anakin încet. Totuşi am simţit frica propulsându-i furia.

— Nu ştim dacă poate identifica faptul că am căutat informaţii despre Kern, spuse Obi-Wan. Trebuie să presupun că Den a fost suficient de inteligent pentru a-şi acoperi urmele. Dar ştie că am căutat în fişierele cu documente. A fost suficient ca să-l enerveze. Ăsta-i un semn bun. Den avea dreptate. Ceva nu e în regulă aici. Altceva?

— Atunci când ar fi trebuit să fie nervos, nu a fost, spuse Anakin. Majoritatea fiinţelor aflate în situaţia sa s-ar fi îngrijorat de reacţia Senatului la alungarea a doi Jedi de pe navă. La urma urmei, nu au avut nicio dovadă că am fost implicaţi în furt. Uni a

părut îngrijorat. Dar a părut a fi cea mai mică dintre probleme pentru Vox.

— Foarte bine, Padawan, îl felicită Obi-Wan. Nu puteam cere o expunere mai profundă a situaţiei.

Anakin îi aruncă o privire în lateral.

— Dacă sunt atât de perspicace, de ce nu ai încredere în mine?

Surprins de întrebarea directă, Obi-Wan se aşeză vizavi de Anakin. Amintirile îl năpădiră. Şi Qui-Gon păstrase secrete. Obi-Wan înţelese acum precauţia Maestrului său. Dar îşi aminti cum decizia lui Qui-Gon de a-i împărtăşi trecutul le aprofundase legătura. Era ceea ce îşi dorea pentru el şi Anakin.

Era timpul să-i povestească Padawanului său despre Bruck. Nu se grăbi, explicând sabotajul Templului, istoria sa cu Bruck şi agonia de a vedea cum moare un băiat pe care îl cunoscuse. Îi vorbi despre audiere, dar nu îi spuse lui Anakin de vina pe care o simţise. Anakin nu trebuia să ştie toate detalile.

Anakin clătină din cap, neîncrezător, când Obi-Wan termină.

— Cum te-ar putea suspecta?

Privirea lui Obi-Wan se întunecă.

— Eu şi Bruck nu ne-am înţeles niciodată. După moartea lui m-am întrebat dacă am fost cel mai bun Jedi care aş fi putut fi. În loc să-i întâlnesc furia cu a mea, aş fi putut să i-o absorb fără să mă plâng? Aş fi putut să încerc să înţeleg sursa ei? Ar fi schimbat asta cursul vieţii lui Bruck? Privirea lui Obi-Wan se linişti şi se uită la Anakin cu atenţia sa obişnuită. Vezi de ce îţi vorbesc Maeştrii Jedi de la Templu despre furie şi frică, Anakin. Au văzut cu toţii ce poate face. La fel ca mine.

— Şi eu am văzut, spuse din proprie iniţiativă Anakin. Am fost sclav, îţi aminteşti şi fiul unei sclave? Nu am crescut în Templu, înconjurat de fântâni şi pace şi blândeţe. Cred că ştiu mai bine decât oricine ce poate face frica şi furia.

Vocea lui Anakin sună brusc mai aspru.

Obi-Wan se opri, lăsând tonul să plutească între ei.

— Nu am uitat asta, Anakin, spuse el încet. Nici tu nu ar trebui să o uiţi. Face parte din ceea ce te modelează. Dar dacă acea amintire te face întotdeauna să te înfurii, trebuie să găseşti o modalitate de a gândi diferit.

Se auzi o uşoară bătaie în uşă.

— Sunteţi acolo? întrebă Den încet.

Obi-Wan merse repede spre uşă.

— Am fost închişi. Ne poţi scoate afară?

Den chicoti.

— Muşcă un dinko[1]? Urlă un howlrunner[2]? Bea un night-crawler[3]...

— Bine, Den, spuse Obi-Wan prin uşă. Dar mai întâi avem nevoie de un comunicator. Trebuie să iau legătura cu Templul.

— Nicio problemă, murmură Den. Mă întorc înainte să observi că am plecat. Să nu dispăreţi nicăieri.

Îi auziră paşii retrăgându-se.

— Să revenim la Vox Chun, spuse Obi-Wan. Dacă am simţit amândoi că a fost ciudat că nu era nervos în legătură cu reacţia Senatului, ar trebui să ne întrebăm de ce.

— Nu ştiu, mărturisi Anakin.

— Există două răspunsuri posibile, spuse Obi-Wan gânditor. Unul, faptul că Vox are un aliat puternic în Senat, care va înăbuşi orice dificultăţi pentru BioCruiser. Sau al doilea – şi asta este mult mai deranjant – faptul că Vox este aliatul unei organizaţii care este chiar mai puternică decât Senatul. Obi-Wan se ridică şi începu să se plimbe prin cameră. Galaxia s-a schimbat. Este plină de organizaţii criminale. Unele dintre ele sunt extrem de puternice. Cum Senatul este preocupat de dezbateri, au făcut prea puţin pentru a controla acest lucru. Nici chiar Cancelarul Palpatine nu are puterea să oprească dezvoltarea lor.

— Dacă a doua presupunere este adevărată, crezi că organizaţia asta puternică este interesată de BioCruiser? întrebă Anakin.

— Ei bine, au un tezaur foarte mare, medită Obi-Wan. Dar atacarea unei nave atât de mari pune probleme de logistică. Nu ar vrea să distrugă nava – ar pierde tezaurul. Ar putea fi un alt motiv, unul pe care încă nu îl ştim.

Auziră o serie de bipuri la uşă şi aceasta se deschise. Den

---

[1] Dinko – reptilian hoitar, mic, extrem de vicios şi tenace. Cunoscut şi pentru că emană un miros insuportabil şi pentru muşcătura uşor toxică care poate paraliza o creatură de dimensiunea unui om.

[2] Howlrunner (Incom Corporation I-7 Howlrunner) – navă de luptă, de atac, cu rază scurtă de acţiune.

[3] Night-crawler – creatură din legendele Wookiee. Aceştia credeau că trăia la poalele pădurilor înalte şi că beau sângele şi spiritul prăzilor lor.

sări repede înăuntru şi uşa şuieră în spatele lui. Îi aruncă lui Obi-Wan un comunicator.

— Vezi? Pot întotdeauna să te scot de necazuri, se bucură el.

— Tu ne-ai băgat în necazuri, sublinie Obi-Wan. Vox şi Uni şi-au dat seama că a intrat cineva în fişierele lor.

— Omoară-mă acum! spuse Den, cu mâna pe inimă. Am făcut tot ce am putut. Nimeni nu e perfect.

Obi-Wan îl apelă pe Tnani la Templu. O clipă mai târziu vocea lui se auzi prin comunicator.

— Obi-Wan, am încercat să te apelez. A răspuns cineva, dar nu a folosit frecvenţa codificată.

— Comunicatorul meu a fost confiscat, îi explică Obi-Wan. Ce ai aflat?

— Acreditarea pentru Kern trece de verificări pe toate canalele normale, spuse Tnani. Dar o săpătură puţin mai adâncă îmi spune că Kern este de fapt o identitate fabricată. Această fiinţă numită Kern a murit acum opt ani. Iată ce e ciudat – era un agent al Senatului.

— Un *fără-nume*, spuse Obi-Wan.

— Da, acesta este termenul. Acele nume sunt retrase, dar cineva l-a înviat pe acesta.

— Mulţumesc, Tnani. Obi-Wan se întoarse spre ceilalţi. Dacă Kern este în legătură cu Vox, trebuie să planifice ceva. Şi dacă bănuiesc faptul că suntem aproape să-i expunem, ar putea să se grăbească să facă ceea ce au de gând.

— Chiar acum are loc o Adunare Generală în marea sală, două nivele în jos, le spuse Den. Toată lumea este obligată să participe, cu excepţia unui număr redus de personal. Camerele lui Vox sunt goale. Ridică micul dispozitiv pe care îl folosise pentru a ocoli sistemul de securitate al uşii. Putem să intrăm.

Anakin sări în sus.

— Ce mai aşteptăm?

Nu întâlniră pe nimeni în timp ce se grăbeau spre camerele lui Vox. Dură doar trei secunde ca să intre înăuntru. Vox avea camere somptuoase, confortabile, de două ori mai mari decât ale lui Uni. Obi-Wan, Anakin şi Den căutară prin camere şi verificară holodosarele lui Vox. Nu găsiră nimic suspect.

— Ei bine, este de înţeles că nu ar lăsa la suprafaţă nimic

incriminator, spuse Den, privind prin cameră. Să vedem. Fiinţele ascund de obicei lucrurile după cum le este natura. Vox este vanitos, leneş – niciodată nu l-am văzut oferindu-se voluntar pentru a ajuta vreun suflet de pe nava asta – şi fragil. Den merse spre canapeaua de dormit a lui Vox şi se întinse pe ea. Vezi? Totul este chiar aici, aşa că nu trebuie să se ridice. Comunicator, monitor, lumină, oglindă – v-am spus că este vanitos... Den se întoarse pentru a examina butoanele de pe o consolă. De ce sunt atât de multe butoane pe chestia asta?

Apăsă un buton şi se deschiseră uşile dulapului. Un altul, şi se aprinse lumina de deasupra chiuvetei. Apăsă butoanele, şi pârghiile, şi cadranele, activând diferite uşi şi comenzi de iluminat. Apăsă un buton şi bubui brusc o muzică puternică. Anakin îşi acoperi urechile.

— Mă bucur să văd că faci totul pe tăcute, strigă Obi-Wan pe deasupra muzicii în timp ce Den cădea de pe canapea în încercarea de a opri muzica.

Muzica se opri brusc. Tăcerea fu completă. Den rămase pe podea.

— Den?

— Ei bine, ucide-mă acum. Ce este ăsta? Un alt panou de control.

Den întinse un braţ şi apăsă un buton chiar sub tăblia canapelei, unde cineva care stătea culcat ar fi putut ajunge cu uşurinţă. Tăblia groasă a suportului canapelei alunecă într-o parte, lovindu-l pe Den în cap. Dezvălui un sertar secret ascuns în mod inteligent pe fundul canapelei.

— Au! se plânse Den, frecându-şi fruntea.

Obi-Wan se repezi înainte.

— Ce este?

Den îşi întinse gâtul pentru a vedea în compartiment. Scoase un fluierat încet.

— Cineva nu şi-a predat propria avere în trezoreria navei, asta-i sigur, spuse el. Uită-te la toate cristalele astea de vertex. Se pot schimba prin toată galaxia. Den ridică mâinile făcute cupe, arătându-le valuta. Îţi poţi imagina ce faţă va face dacă v-a vedea că i-au dispărut toate astea?

Den încercă o aproximare a feţei lungi şi subţiri a lui Vox, adăugând o expresie de groază.

— Pune-le înapoi, îi spuse Obi-Wan cu severitate.

— Glumeşti, nu? întrebă Den cu speranţă în glas.

— Pot să-ţi reamintesc faptul că nu mai eşti hoţ? sublinie Obi-Wan.

Den oftă şi lăsă vertexul să-i curgă printre degete înapoi în sertar.

— Să încercăm următorul buton. De data aceasta mă voi ţine la distanţă.

De data asta, Den sări pe canapea pentru siguranţă. Apăsă butonul următor şi un alt compartiment ascuns alunecă afară.

Obi-Wan se repezi înainte.

— E şi un holoproiector. Acum ajungem la miezul problemei.

Obi-Wan activă rapid dispozitivul, accesând directorul de fişiere.

— Să vedem, murmură Obi-Wan. Iată un itinerar al opririlor pe care le va face BioCruiser în următoarele şase luni.

— E ciudat, spuse Den. Nu credeam că sunt planificate opriri în avans. Navigăm până când avem o problemă, apoi găsim cea mai apropiată planetă. Sau cel puţin aşa ar trebui să credem.

— Iată un plan de evacuare a navei. Obi-Wan accesă fişierul. Pare a fi ceva de rutină. Dar de ce ar fi Vox atât de interesat de procedurile de siguranţă?

— Habar n-am. Am făcut parte din comisia iniţială care a elaborat planul. Nu a venit niciodată la întâlniri. Ce este asta? Den arătă către o pictogramă din partea de jos a planului. Obi-Wan o atinse şi deschise un alt dosar. Era intitulat *Cercul rupt*, dar era gol.

— Ar putea fi codificat, spuse Den. Holodosarele pot părea necompletate dacă nu ştii parola. Să nu vă faceţi griji, prieteni. Nu am întâlnit niciodată vreun cod pe care nu l-am putut sparge. Am nevoie doar de puţin timp. Se uită la un cronometru de pe masa lui Vox. Ar fi bine să ne întoarcem. Şedinţa s-a încheiat. Dar să luăm ăsta înainte să plecăm.

Den întinse mâna şi luă mica unitate holoproiector. Îl îndesă în cămaşă.

— Dar Vox va observa că lipseşte, spuse Anakin.

— Şi ce dacă? rânji Den. Până când îşi dă seama, voi doi o să fiţi la jumătatea drumului către Coruscant.

Porniră spre uşă când Obi-Wan observă o lumină intermitentă pe panoul de control principal al lui Vox.

— Ce-i asta?

Den merse acolo ca să o examineze.

— E o navă care se apropie de cala de andocare. Ar putea fi a voastră?

— Dacă este, ar fi bine să ne întoarcem în cabina noastră, spuse Anakin... chiar când se auziră paşi în faţa uşii.

Capitolul 19

Obi-Wan le făcu semn să se retragă spre dulap. Prefera să evite confruntarea. Era imperativ să ia holoproiectorul pentru ca Den să poată sparge codul fişierului respectiv. Se strecurară în uriaşul dulap al lui Vox, înghesuindu-se printre multele lui tunici şi haine fine. Obi-Wan lăsă uşa deschisă o fracţiune minusculă.

Vox intră în cameră. Se duse imediat la canapeaua de dormit. Accesă sertarul ascuns cu cristale de vertex. Obi-Wan îl auzi pe Den scoţând un geamăt înăbuşit în timp ce Vox îl goli într-o pungă cu şnur. Vox îşi băgă punga în interiorul tunicii. Se uită o clipă prin cameră, admirând camerele confortabile. Apoi ieşi în grabă, uşa închizându-se în spate lui. Ieşiră din dulap.

— Dacă îşi ia tot vertexul, se întâmplă ceva, spuse Den.

— Ne poţi duce la cala de andocare pentru a-l întâlni pe Garen fără să fim văzuţi? întrebă Obi-Wan. Un alt Jedi ar putea să ne fie util.

— Bea sângele un night-crawler? rânji Den.

Den cunoştea toate coridoarele nefolosite ale navei, pe unde erau mutate mâncarea şi proviziile dintr-o zonă în alta. Reuşi să-i ducă la cala de andocare fără să fie văzuţi. Zăboviră lângă conductele de evacuare. Nava elegantă a lui Garen aterizase şi o verifica împreună cu tehnicienii BioCruiser.

— Dacă nu ştiu că am dispărut, vor afla curând, spuse Obi-Wan. Trebuie să-i atragem atenţia lui Garen.

Anakin se concentră spre interior. Atrase Forţa din toate elemente din jurul lui. O trimise spre Garen şi îl văzu pe tânărul înalt ridicând privirea. Ochii i se plimbară prin cala de andocare şi apoi se focusară pe locul unde se ascundeau ei.

— Ştie că suntem aici, spuse Anakin.

Den îl privi nedumerit.

— Cum ai făcut asta? Scutură din cap. Chiar este prea târziu pentru a deveni Jedi? Aş putea folosi unele dintre abilităţile astea. Ca să nu mai vorbim de săbii.

— Da, este prea târziu, spuse Obi-Wan, cu ochii pe Garen.

Garen vorbea acum într-un mod prietenos cu un muncitor tehnic BioCruiser, gesticulând spre hangarul uriaş. Obi-Wan ştia

că vechiul lui prieten complimenta nava şi designul ei. Muncitorul aprobă din cap, făcând semn spre spaţiu şi plecă. Garen începu să se plimbe dezinvolt prin hangar, părând să-i admire designul.

Se apropie şi zăbovi lângă ei.

— Care este problema?

Obi-Wan vorbi cu voce joasă.

— Lucrurile s-au schimbat. Avem nevoie să te furişezi şi să vii cu noi.

— Aş fi fericit.

Garen se uită în jur la muncitori. Erau ocupaţi la consolă, aşa că se topi repede în umbra conductelor de evacuare. Obi-Wan îi explică rapid situaţia.

— Trebuie să investigăm înainte de a părăsi nava, ce anume face Vox Chun, zise el în încheiere. Am senzaţia că oamenii de la bordul navei ar putea fi în pericol.

Garen aprobă din cap, grav.

— Am un loc în care ne putem adăposti până când sparg codul ăsta, le spuse Den. Nu e departe.

Se strecurară înapoi pe unde veniseră. Când ajunseră pe coridorul utilitar pe care îl folosiseră înainte, Den sări brusc înapoi şi le făcu semn să facă la fel.

— Este Kern, şopti el. De ce se îndreaptă spre cala de andocare?

Se ascunseră în umbrele coloanelor care susţineau cala. Kern trecu pe lângă ei, arătând hărţuit. Garen se încruntă.

— Cine este?

— Credem că ar putea fi în legătură cu Vox, îi spuse Obi-Wan. Nu avem încă dovezi.

Garen aprobă din cap, dar expresia lui încă părea gânditoare.

— Arată… familiar.

— Haide, îi îndemnă Den.

Den îi conduse printr-un labirint de coridoare utilitare până la sera unde creşteau florile şi legumele native de pe Telos. La vederea florilor violete înflorite, Obi-Wan îşi aminti brusc de o plimbare cu un speeder peste câmpurile şi munţii din sălbăticia Telosiană, cu atâţia ani în urmă. Luptaseră din greu pentru a salva planeta. Cu toate astea, frumuseţile sale naturale ajunseseră să fie distruse. Offworld fusese cea care începuse

procesul, sub paravanul companiei Unify. Alte interese puternice le luaseră locul... Amintirile îl copleşiră pe Obi-Wan.

— *Cercul Rupt*, îi spuse el Den. Ce s-a întâmplat cu Offworld după ce a fost dat afară de la Telos?

— Presupun că au continuat să distrugă restul galaxiei, spuse Den. Am auzit că s-au reorganizat sub un alt nume. Nu li s-a mai permis să opereze pe Telos.

— Xanatos avea o cicatrice pe obraz, spuse Obi-Wan. Şi-o făcuse el însuşi apăsând pe piele inelul topit al tatălui său. Inelul fusese rupt de sabia lui Qui-Gon. Era un cerc rupt.

— Crezi că *Cercul Rupt* este Offworld? întrebă Garen.

— Are sens, spuse Obi-Wan. Vox era, în secret, în cârdăşie cu Xanatos şi Offworld. Dacă nu a rupt niciodată acele legături? Şi Offworld era obişnuită să înfiinţeze alte companii care să-i ascundă implicarea.

— Deci Vox nu ar fi încetat niciodată să lucreze pentru ei! zise Den emoţionat. Lasă-mă să mă ocup de fişierul codificat.

Den instală rapid holoproiectorul. Folosi codul *Offworld*, fără vreun efect.

— Încearcă UniFy, sugeră Obi-Wan.

Den tastă cuvântul.

— Am intrat, spuse el satisfăcut.

Ceilalţi se apucară să citească fişierul.

— Avem dreptate, spuse Obi-Wan. Acestea sunt înregistrările unei corporaţii de exploatări miniere.

Faţa lui Anakin căzu.

— Dar asta este doar o listă de operaţiuni planetare. Nu ne ajută prea mult.

Obi-Wan schimbă o privire cu Den.

— Dacă nu cumva…

Den dădu din cap cu un aer sumbru. Apelă fişierul care enumera opririle programate ale BioCruiserului.

— Fiecare dintre opririle făcute de BioCruiser a fost la o planetă vizată de Offworld pentru dezvoltare, remarcă Obi-Wan. Vox Chun face parte întotdeauna din echipa care debarcă.

— Şi nu face nimic bun, sunt sigur. Mită sau intimidare, cine ştie, spuse Den. Şi uite ce succes a avut. BioCruiser ajunge la o planetă, iar câteva săptămâni mai târziu aceasta permite dezvoltarea de către Offworld. Este un sistem frumos. Kern se află în sala cu echipamentele de citire. Declanşează nevoia de

combustibil sau de reparaţii. Nu o face suficient de des pentru a nu provoca suspiciuni. Noi orbităm deasupra planetei, iar Vox coboară să facă treaba murdară a lui Offworld. Nu e de mirare că sertarul său secret era umplut cristale de vertex. Probabil că le foloseşte pentru mită.

— Crezi că Uni ştie? întrebă Anakin.

— Nu este nicio modalitate de a şti, spuse Den. Nu cred, totuşi. S-ar putea să nu fiu de acord cu Uni, dar nu cred că este un escroc, la fel ca tatăl său.

— Nici eu nu cred, fu de acord Obi-Wan.

— Dar de ce se îndrepta Kern tocmai acum către cala de andocare? se miră Den. Plănuieşte să părăsească nava?

Obi-Wan se aplecă din nou în faţă şi studie lista planetelor unde Offworld avea operaţiuni miniere.

— De ce sistem suntem acum aproape, Garen? întrebă el.

— Tentrix, răspunse Garen. Este la câteva ore distanţă.

— Acesta trebuie să fie TRX. Este singurul sistem care este codificat.

Obi-Wan accesă numele şi apăru un fişier nou. Încă o dată, se aplecară cu toţii înainte ca să-l studieze. După un moment, Den scoase o expiraţie lungă.

— Omoară-mă acum, icni el. Nu-mi vine să cred asta. Lasă-mă să mă uit din nou la planurile alea de evacuare.

Den activă dosarul. Îl studie cu atenţie pentru câteva minute lungi.

— Este diferit de planul oficial, spuse el în cele din urmă. Planul oficial are o serie în cascadă de coduri de urgenţă, astfel încât să nu intre nimeni în panică. Am avea nevoie de organizare şi control pentru a debarca atâtea fiinţe. Planul ăsta cere imediat un Cod Cinci. Asta înseamnă că nava se destramă şi evacuarea trebuie începută imediat. Şi codul este instituit în camera cu citiri tehnice – nu pe punte.

— Kern, spuse Anakin.

— Este inteligent, zise Obi-Wan. Se va institui un Cod Cinci fals. Se va trimite un semnal de primejdie fals. Şi cine îi va răspunde?

— Navele Offworld, spuse Garen posomorât.

— Potrivit planului *Cercul Rupt*, vor fi evacuate toate fiinţele, continuă Obi-Wan. Droizii Offworld vor urca la bordul navei şi vor rămâne aici – numai că nu vor ajuta la efortul de

salvare, ci vor fura tezaurul. Apoi Offworld va face să explodeze BioCruiserul. Niciunul dintre adepţii lui Uni nu îşi va da seama că nava a fost distrusă intenţionat. Offworld vor arăta ca nişte eroi şi nimeni nu va şti că au furat întregul tezaur.

— Cum va distruge Offworld nava? întrebă Anakin.

— Trebuie să fie deja setată să explodeze, spuse Den, cu faţa albă. A fost deja sabotată.

— Ştim că Kern cunoaşte bine motorul unei nave spaţiale, spuse Anakin.

— Kern! izbucni Garen. Ştiu unde l-am mai văzut. Numele lui era Tarrence Chenati. El a sabotat navele de luptă Jedi acum doisprezece ani. A dispărut fără urmă.

— Şi i s-a dat o identitate nouă, spuse Obi-Wan. Ciudat că în ambele dăţi Vox a fost prin preajmă, nu-i aşa?

— Crezi că a fost în spatele sabotajului navelor de luptă? întrebă Garen, cu faţa sumbră.

— Este o mare coincidenţă dacă nu ar fi aşa, sublinie Obi-Wan. Vox a vrut să-i discrediteze pe Jedi şi să ne distragă atenţia... Se încruntă. Asta îmi aminteşte de ceva ce mi-a spus Qui-Gon atunci când sabotase Xanatos Templul. Cheile pentru a distruge ceva sunt *perturbare, demoralizare şi distragere a atenţiei*. Schimbă o privire cu Garen. Vox a vrut să câştige la audierea aceea. Cu siguranţă a reuşit să ne distragă şi să ne perturbe. Cred că am rezolvat misterul persoanei care era în spatele sabotajului navelor voastre de luptă.

— Putem reveni la prezent? întrebă Den. Ăă, urăsc îţi reamintesc, dar nava asta s-ar putea să explodeze.

— Trebuie să mergem să-l vedem pe Kad chiar acum, spuse Obi-Wan. Trebuie să audă toate aceste informaţii. Den, încearcă să-l găseşti pe Kern.

— Crezi că ne va asculta Kad? întrebă Anakin cu îndoială în glas. Eşti cel mai mare duşman al său.

— Nu contează, spuse Obi-Wan. Trebuie să încercăm.

Capitolul 20

Faţa lui Kad era palidă. Era atât de furios încât abia mai putea vorbi.

— Cum îndrăzneşti să-l acuzi pe tatăl meu de asta?

— Avem fişierele holografice, spuse Obi-Wan. Şi tatăl tău are o pungă plină cu vertex. Dacă te-ai uita doar...

Vox Chun stătuse impasibil în timpul denunţului Jedilor. Acum, se ridică şi arătă cu un deget tremurând spre ei.

— Mincinoşi şi hoţi! Nu s-a schimbat nimic, fiule.

— Eşti atât de hotărât să-mi distrugi familia? îl întrebă Kad pe Obi-Wan răguşit. Ne urăşti atât de mult?

— Nu ura mă aduce aici, spuse Obi-Wan cu seriozitate. Este dreptatea şi siguranţa celor pe care i-ai adus la bordul BioCruiserului. În orice moment, s-ar putea ca navele Offworld să ne înconjoare.

— Presupun că acesta este pilotul tău, spuse Kad, indicându-l pe Garen. V-am ordonat să părăsiţi nava mea. Mi-aţi stricat pacea pentru ultima oară. Plecaţi!

Strigă ultimul cuvânt, cu faţa palidă brusc înroşită. Chiar atunci prinse viaţă sistemul de anunţuri de pe consola lui Kad.

— Atenţie, atenţie, spuse o voce. Suntem înconjuraţi de nave care susţin că au primit un apel de primejdie. Nu putem depista originea apelului. Vă rugăm să ne sfătuiţi.

Kad îşi mişcă capul cu încetinitorul, de parcă ar fi fost dureros pentru el. În cele din urmă, privi în ochii tatălui său.

— Tu ai făcut asta? scârţâit el.

Vox nu răspunse.

— Răspunde-mi! strigă el cu vocea brusc plină de forţă.

Vox făcu un pas spre fiul său.

— Poţi veni cu mine. Vor avea grijă de amândoi, au promis...

— Nu! Kad şi-a acoperit urechile ca un copil pentru o clipă, apoi îşi lăsă jos mâinile. M-ai trădat, mi-ai trădat cauza...

— Cauza ta, îl corectă Vox supărat. Am avut de ales în problema asta? Sunt un om bătrân.

— Evident, te-ai asigurat că propriul tău cuib este în puf,

spuse Kad cu dispreţ. Nu ţi-am dat tot ce ţi-ai dorit? Cele mai bune camere de pe navă, dreptul de a vizita alte lumi? Ai avut o viaţă bună aici. Nu aveai nevoie de bani. Este lăcomia ta chiar atât de mare?

— Nu vreau bani, răspunse Vox, trăgând pelerina fină în jurul lui. Este vorba despre putere. Ai dreptate în privinţa unui singur lucru cu filozofia asta a ta, fiule. Galaxia se schimbă. Corupţia este pretutindeni. Şi nu voi rămâne în urmă! Nu ai înţeles niciodată că a fi nemilos înseamnă a câştiga. Am prieteni puternici, am avut întotdeauna. Da, nu m-aş opri de la nimic pentru a obţine ceea ce vreau. Am vrut dreptate acum doisprezece ani. La fel şi tu. Dacă am aranjat să sabotez câteva nave de luptă Jedi, ce-i cu asta?

Kad îşi îndreptă umerii şi-l fixă pe tatăl său cu o privire de oţel.

— Totul se termină acum. Voi informa navele Offworld că BioCruiserul nu este în niciun pericol. Apoi poţi alege o planetă şi te voi duce acolo. Nu vreau să te mai văd niciodată.

Vox apăru zguduit de tonul rece al fiului său.

— Văd că trebuie să fiu de acord.

Ieşi din cameră fără să arunce vreo privire înapoi. Kad se întoarse de la Jedi pentru o clipă, ca să se adune. Când se întoarse, ochii îi erau limpezi.

— Habar n-aveam, spuse el.

— Ştim asta, îi spuse Obi-Wan.

Dintr-o dată, nava fu zguduită de o explozie. Kad fu aruncat la podea. Obi-Wan şi Garen îşi înţepeniră picioarele şi trecută prin unda de şoc. Anakin se clătină.

Comunicatorul pe care i-l dăduse Den semnaliză. Obi-Wan îl activă.

Vocea agitată a lui Den izbucni imediat.

— Kern a sabotat nava! Se destramă!

Capitolul 21

Obi-Wan, Anakin şi Garen alergară spre cala de andocare. Kad încerca să ţină pasul cu ei, dar rămăsese în urmă. Când Jedii ajunseră la cală, îl văzură pe Den încercând cu disperare să-i reţină atât pe Kern, cât şi pe Vox, care încercau să acceseze capsulele de evacuare. Kern avea blasterul scos. Den era neînarmat şi apucase o cheie hidraulică pentru a se apăra. Încercarea era prostească şi curajoasă.

Obi-Wan se întinse către Forţă. Întinse mâna şi câteva butoaie cu echipamente ieşiră din grămadă şi căzură la podea între Kern şi uşile ecluzelor. Aveau să-i ofere şi acoperire lui Den.

Vox îl apucă de braţ pe Kern.

— Ai furat tezaurul! Nu ăsta era planul! Ce va face Offworld cu mine?

Kern îl scutură şi încercă să ţintească spre Den.

— Stai departe de mine, bătrâne!

Îi văzu pe Jedi şi întoarse focul blasterului spre ei. Garen şi Obi-Wan deviară focul în timp ce alergau, săbiile lor de lumină leagănându-se şi învârtindu-se într-o ceaţă aprinsă. Fragilul Vox adună o explozie de energie şi se eschivă pe lângă butoaie spre capsulele de evacuare. Accesă uşile şi sări în interior. Kern sări neîndemânatic peste butoaie, menţinând o ploaie furioasă de focuri spre Jedi. Obi-Wan sări înainte, accesând Forţa şi traversând o distanţă mare. Ateriză pe partea opusă Den. Cu un gest dezinvolt, Kern se întoarse pentru o fracţiune de secundă, îl împuşcă pe Vox, apoi îl aruncă din capsulă. Vox căzu pe podea rănit.

— Tată! ţipă Kad.

Ajunsese în cala de andocare şi acum se grăbi să se repeadă înainte.

Kern îşi îndreptă blasterul spre Kad în timp ce intra în capsulă. Anakin sări înainte pentru a devia focul în timp ce Obi-Wan se îndreptă spre uşile care se închideau ale capsulei de evacuare. Întârzie prea mult. Kern sări înăuntru şi capsula ţâşni. Kad alergă lângă tatăl său şi căzu în genunchi. Garen verifică

semnele vitale ale lui Vox şi clătină din cap spre Obi-Wan. Vox murea.

Nava se cutremură de la o altă explozie. Muncitorii începură să vină în cala de andocare, încercând să pregătească navele de evadare. Kad nici nu îi observă. Îşi strângea în braţe tatăl pe moarte. Buzele lui Vox erau albe.

— Iartă-mă, fiule.

Lacrimile cădeau ca o ploaie moale de pe obrajii lui Kad pe faţa înălţată a tatălui său. Le şterse de pe faţa bătrânului cu o mare blândeţe.

— Da, tată, spuse el. Te iert.

Vox abia reuşi să aprobe din cap. Apoi, cu privirea încă fixată pe fiul său, muri.

Kad plecă capul peste tatăl său. Obi-Wan le făcu semn celorlalţi să facă un pas înapoi.

— Trebuie să-i scoatem pe toţi de pe navă, spuse el. Nu am nicio îndoială că dacă Kern l-a trădat într-adevăr pe Vox şi a furat tezaurul, a făcut şi nava să explodeze.

Tocmai atunci apăru Andra, alergând spre ei, aplecată. Ochii ei priviră scena cu Kad care legăna trupul tatălui său. O altă explozie făcu nava să se cutremure.

— Ce se întâmplă? întrebă ea, cu ochii mari şi înfricoşaţi.

— Trebuie să evacuăm nava, îi spuse Den. Kern a sabotat-o.

— Suntem şi atacaţi, le spuse Andra. Navele alea care a sosit din cauza unui apel de primejdie fals trag acum în noi. Scutul defensiv a fost sabotat.

Anakin făcu un pas înainte.

— Trebuie să luptăm împotriva lor cu navele.

Obi-Wan ştia că Padawanul său avea dreptate. Ştia şi că Anakin voia să participe la luptă. Nevoia de a-l proteja pe Anakin şi cunoaşterea abilităţilor lui extraordinare ca pilot se luptară în interiorul lui. Anakin îşi păstră privirea pe Obi-Wan. Nu exista nici pic de pledoarie în ea. Era privirea calmă a unui Jedi, nu a unui copil.

Obi-Wan se întoarse spre Andra.

— Ai vreo navă de atac rapidă?

Ea aprobă din cap.

— Suntem paşnici, nu proşti.

— Anakin o va pilota.

— Eu voi folosi nava mea, spuse Garen. Haide, Anakin.

— Eu voi organiza evacuarea cu Andra, spuse Den. Nu este timp de pierdut.

Kad se ridică de pe podea.

— Trebuie să ajung pe punte. Va trebui să găsim cel mai apropiat port.

Comunicatorul lui Kad semnaliză şi se auzi o voce panicată.

— O echipă de droizi de atac a urcat pe navă! Sunt...

O explozie de foc blaster se auzi prin comunicator şi vocea fu întreruptă.

Capitolul 22

— Mă ocup eu de droizi, spuse Obi-Wan.

Îşi puse sabia înapoi la centură şi plecă. Alergă pe coridoarele navei care se clătina. În timp ce alerga, mintea lui trecea în revistă faptele pe care le ştia, căutând ceea ce nu se potrivea. Aflase de la Qui-Gon că, şi în mijlocul unei bătălii, el nu trebuia să înceteze să gândească. Vox îl acuzase pe Kern de furtul tezaurului. Dacă Offworld ar fi ştiut că Kern furase tezaurul înainte de a părăsi nava, de ce ar fi trimis droizii la bord? Singurul răspuns era că Offworld nu ştia că tezaurul lipsea. Fie Kern trădase Offworld, fie fusese agent dublu şi nu lucrase niciodată pentru ei.

Aceasta era o problemă pentru altă dată. Obi-Wan presupuse că droizii urmau planul iniţial şi se îndreptau către camera tehnică de citire a senzorilor şi apoi spre tezaur. Spera să aibă dreptate. Intră în camera tehnică de citire. Doi muncitori erau întinşi pe podea, loviţi de focuri de blaster. Singur muncitor rămas în picioare se adăpostise în spatele unei console. Droizii înaintau, trăgând un flux de salve blaster din piept şi mâini. Obi-Wan sări pe ei într-o clipită. Sabia sa de lumină era într-o continuă mişcare. Cu droizii de atac nu trebuia să-şi facă griji în privinţa strategiei. Nu erau deranjaţi de fracţiunile de secundă care îi erau necesare unei fiinţe. Erau neobosiţi, iar puterea lor de foc era rapidă şi feroce.

Obi-Wan s-ar fi putut baza pe cineva care să-i acopere flancul, dar profită de apărarea naturală oferită de stâlpii şi consolele camerei. Folosi lovituri lungi pentru a coborî câte doi droizi deodată. Se răsuci în săritură, prin aer, fiind prea rapid pentru ca droizii să-l poată urmări. Tăie capul unui droid şi lovi panoul de control frontal al altuia. Se întoarse şi lovi cu piciorul, trimiţând un alt droid în zbor, dar un altul i se strecurase pe flanc. Focul de blaster îi arse braţul, dar continuă să se mişte, tăind droidul în două. Fusese lovit, dar nu ştia cât de rău. Braţul stâng îl ardea şi era inutil. Obi-Wan îşi schimbă atacul la nivelul solului, aplecându-se şi apoi folosind o combinaţie rapidă de lovituri în sus pentru a distruge restul droizilor.

Se opri în cele din urmă. Sudoarea i se rostogolea pe faţă şi îi îmbiba tunica. Podeaua era plină de droizi. Se simţea ameţit din cauza rănii. Muncitorul tehnic care se adăpostise în spatele consolei se ridică. Obi-Wan îl recunoscu ca fiind un Pho Ph'eahian după cele patru braţe şi blana albastră mată.

— Ai fost lovit.

Obi-Wan tresări când se uită la rană.

— Nu este rău.

— Avem o trusă medicală aici. Stai aşa. Muncitorul tehnic se grăbi să-i aducă trusa lui Obi-Wan. Am ceva pregătire medicală, nu-ţi face griji.

Folosind cele patru braţe, desfăcu un bandaj, curăţând în acelaşi timp rana, scuturând bacta pe ea, şi oferindu-i lui Obi-Wan o înghiţitură de apă, îi bandajă apoi braţul.

— Ar trebui să ajungi la calele de încărcare, îi spuse Obi-Wan când terminase. Nava este evacuată.

— Unde este Uni? întrebă muncitorul.

— Pe punte. Nu va părăsi nava până când toată lumea nu va fi în siguranţă. Şi speră să ajungă într-un port pentru a salva şi nava.

— Atunci voi rămâne. Va avea nevoie de cineva în sala de citire pentru a monitoriza echipamentul.

Obi-Wan aprobă din cap, admirându-i curajul.

— Care este numele tău?

— Rhe Pabs.

— Mulţumesc, Rhe Pabs. Acum mă duc spre punte. Îi voi spune lui Uni că ai rămas.

Rhe Pabs aprobă din cap. Nava se scutură brusc de la o altă explozie, iar Obi-Wan se clătină, lovindu-se cu braţul de consolă. Îşi înăbuşi un strigăt de durere neaşteptată.

— Ar trebui să vezi un medic adevărat, spuse Rhe Pabs.

— Şi tu ar trebui să părăseşti nava, spuse Obi-Wan.

Schimbară un zâmbet, iar Obi-Wan ieşi pe uşă. Coridorul era acum aglomerat de locuitorii BioCruiserului. Unii duceau bunuri, unii erau panicaţi, alţii erau, pur şi simplu, nedumeriţi. Prin sistemul de difuzoare, se auzea vocea calmă a Andrei.

— Panica ne va întârzia. Fiţi atenţi la cei de lângă voi. Mergeţi spre calele de andocare. Avem loc pentru toţi. Siguranţa este prima noastră preocupare. Ajutaţi-i pe cei de lângă voi.

Obi-Wan se repezi prin mulţime, îndreptându-se spre

punte. Când năvăli înăuntru, Kad stătea la comenzile principale.

— Ştii cum să pilotezi nava? îl întrebă Obi-Wan.

— Da. Faţa lui Kad era încordată. I-am trimis pe ceilalţi la capsulele de evacuare. Eu nu voi părăsi nava.

— Sala de citire tehnică este încă funcţională. Rhe Pabs a acceptat să rămână.

— Bun. Ochii lui Kad cercetară spaţiul prin fereastra cabinei. Jedii tăi se descurcă bine. Au doborât deja două nave Offworld.

Obi-Wan văzu nava de luptă a lui Anakin ţâşnind şi ţintind o navă de luptă Offworld ale cărei arme trăgeau în BioCruiser. BioCruiserul se clătină din explozie. Anakin plonjă, trăgând cu torpilele protonice. O altă navă Offworld se desprinse brusc din atacul asupra BioCruiserului şi îşi roti armele spre nava lui Anakin.

— Sper că Jediul tău are ochi la ceafă, murmură Kad.

Obi-Wan spera şi el acelaşi lucru. În multe privinţe, Anakin se simţea cel mai confortabil atunci când era singur în scaunul pilotului unei nave spaţiale. Erau doar el, nava şi infinitele modalităţi prin care ar fi putut să o manevreze. Deşi era recunoscut la Templul Jedi că având haruri de pilot, nu avusese prea des şansa de a zbura. De aceea era atât de frustrat să afle că, dacă ar fi putut da timpul înapoi, ar fi putut fi unul dintre piloţii lui Clee Rhara din programul de antrenament.

* * *

Anakin ştia că nava Offworld se afla în spatele lui. Nu trebuia să se uite. Dar nu luă măsuri de evitare. Nu încă. Ştia că nava va aştepta până când va ieşi din raza de acţiune a navei Offworld pe care o ataca. Nu ar fi dorit ca resturile navei lui Anakin să se lovească de nava lor.

În ultima secundă, împinse nava, urlând, către dreapta, apoi urcă drept în sus, se răsturnă şi veni cu capul în jos spre nava din spatele lui.

— Nu te aşteptai la asta, nu-i aşa? strigă el în timp ce trăgea cu torpilele protonice.

Nava Offworld se dezintegră într-un duş de foc şi lumină. Anakin simţi cum îi bubuia sângele în vene la vederea navei distruse. Ştia că nu ar fi trebuit să simtă triumf, dar o făcea. Era

depăşit de puterea de foc a navelor Offworld, dar nu va fi niciodată depăşit la posibilităţile de manevră.

Vocea lui Garen se auzi prin unitatea de comunicare.

— Sunt câteva nave care se îndreaptă spre capsulele de evacuare. O iau eu pe cea din stânga.

— Am înţeles.

Anakin plonjă. Comenzile se simţeau calde în mâinile lui, chiar dacă ştia că nu erau. Nava se simţea vie sub mâinile lui, ca o creatură organică pe care o controla. Se simţise aşa din prima zi în care pusese mâinile pe comenzile unei nave, atunci când era un tânăr sclav de pe Tatooine, cu un ataş nărăvaş de curse.

Îl văzu pe Garen în faţă, acum în raza lui vizuală. Garen se întoarse spre stânga, iar Anakin zbură mai departe spre dreapta. Patru nave Offworld se îndreptau acum spre capsulele de evacuare. Putea vedea clar cercul rupt de pe aripile lor.

Anakin se întinse spre Forţă. Se simţea una cu motoarele. Voinţa navei era împletită cu a lui. Se simţea legat chiar şi de Garen. Cei doi împinseră motoarele la maxim. Zig-zagară în drumul lor spre navele mai mari. Navele îi văzură venind şi îşi întoarseră puterea de foc asupra celor două nave de luptă agile.

— E timpul să urc, mormăi Anakin, eliberând uşor comenzile.

Nava ţâşni în sus şi inversă direcţia, evitând o lovitură la motorul tribord. Se dădu peste cap şi atacă nava dintr-un unghi lateral, eliberându-şi torpilele. Punctă aripa cu foc, şi apoi avu noroc. Una dintre explozii lovi rezervorul de combustibil. Nava explodă cu un vuiet, trimiţând unde de şoc către el. Nava lui de luptă dansă din cauza vibraţiilor.

— Bun spectacol! se auzi vocea lui Garen prin unitatea de comunicare. Hai să o luăm pe a doua într-o mişcare de cleşte.

— Am înţeles. Gata sau nu...

Anakin se aruncă spre stânga în timp ce Garen plonja în dreapta. Torpilele porniră, prinzând a doua navă între ele. Nava pluti în derivă, în spirală, cu motoarele moarte. Anakin se îndrepta deja spre a treia navă. Cât timp fusese angajat cu celelalte nave, a treia navă reuşise să distrugă aripa uneia dintre navele de salvare. Anakin atacă nava Offworld de sus, căzând cu viteza maximă de parcă ar fi vrut să se izbească de punte. În acel unghi, armele navei nu îl puteau ajunge. Nava viră şi el o urmă. Când avu o lovitură clară, trase spre motorul

din stânga. Torpilele loviră, iar motorul explodă. Şchiopătând, nava de atac se întoarse la crucişătorul Offworld. Garen se ocupase de ultima navă. Anakin se uită în jur.

Spaţiul era gol de nave Offworld.

— Tocmai am vorbit cu Obi-Wan, spuse Garen. El şi Kad rămân la bordul BioCruiserului. Kad vrea să ajungă la Tentrix. Sistemul de ghidare este distrus. Au nevoie de noi să-i escortăm.

Anakin îşi dădu seama după vocea încordată a lui Garen, că nava avea probleme mari. Putea să vadă asta: nava era aplecată într-o parte şi nori mari de fum ieşeau din motoare. BioCruiserul era o capcană a morţii. Ultimul lucru pe care voia să-l facă Anakin era să rămână afară, în timp ce Maestrul său era prins pe o navă pe moarte. Voia să fie alături de Maestrul său. Dar era Jedi. Învăţase că asta înseamna să facă lucruri opuse firii tale. Întoarse nava spre dreapta şi îl urmă pe Garen.

* * *

— Am citiri că sistemul secundar de celule de alimentare este pe ducă, spuse Rhe Pabs.

Vocea îi era calmă, dar Obi-Wan şi Kad schimbară o privire. Dacă ceda sistemul secundar de celule de alimentare, nava ar fi intrat într-un colaps catastrofal. Nu ar mai fi avut timp să ajungă la capsulele de evacuare.

— Rhe Pabs, e timpul să pleci, spuse Kad, cu vocea calmă.

— Nu, domnule, cred că voi rămâne aici.

Kad oftă de exasperare.

— Bine, atunci. Ţine-ne la curent. Se întoarse spre Obi-Wan. Voi risca. Aş putea folosi mai puţină energie, ceea ce ar putea ajuta sistemul. Dar aşa ar trebui să menţin nava operaţională o perioadă mai lungă de timp. Ne cedează şi alte sisteme, de asemenea. Voi creşte puterea, astfel încât să putem ajunge la Tentrix mai repede.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Bine.

Kad se întoarse la comenzi.

— Este un moment bun pentru tine ca să pleci de pe navă.

— Rămân, spuse Obi-Wan.

— Asta nu este lupta ta.

— Acum este, răspunse Obi-Wan.

A fost o călătorie agonizantă. Comenzile navei erau haotice. Pe aproape fiecare panou erau aprinse lumini de avertizare.

Obi-Wan îşi ţinu ochii asupra navelor care îi flancau. Erau atât de aproape încât putea vedea expresia tensionată a lui Anakin, încordarea lui în timp ce încerca să zâmbească şi să-i dea asigurări lui Obi-Wan că totul era bine.

— De ce vrei atât de mult să salvezi BioCruiserul? îl întrebă Obi-Wan pe Kad.

— Pentru că am invitat toate acele fiinţe să mi se alăture, spuse el sumbru. Şi-au părăsit casele. Şi-au pierdut averile. Nava este singurul lucru care le-a mai rămas. Nu o voi pierde.

Vocea lui Garen trosni prin unitatea de comunicare:

— Tentrix este chiar în faţă. Platforma de andocare orbitală va fi pe poziţie în opt minute.

— O să reuşim, mormăi Kad.

Acum, Obi-Wan putea vedea marea planetă Tentrix. Platforma de andocare era un punct mic în depărtare, doar puţin mai mare decât o stea. Pe măsură ce se apropiau şi platforma de andocare orbita spre ei, ajunse să crească din ce în ce mai mult.

— Aproape am ajuns, şopti Kad.

Deodată, unitatea de comunicaţii prinse viaţă şi vocea agitată a lui Rhe Pabs izbucni într-un avertisment.

— Droizii de luptă încă sunt la bord! I-am văzut îndreptându-se spre punte!

Obi-Wan se întoarse, cu sabia de lumină scoasă, chiar când se deschiseră uşile punţii. Intră o echipă de droizi de luptă, trăgând cu blasterele. Salvele măturară consolele şi pătrunseră în tapiţeria scaunelor de comandă. Obi-Wan sări peste consolă, în timp ce doi droizi ţinteau spre Kad. Le devie salvele cu sabia în acelaşi timp în care ţâşnea spre droizi. Lovi panoul de control al unui droid în timp ce îl lovea cu piciorul pe celălalt. Amândoi căzură cu o bufnitură. Se întoarse şi îl tăie pe următorul în două. Deviind salvele de blaster, avansă constant până când droizii fură încolţiţi, apoi cu o singură lovitură îi tăie pe amândoi la genunchi. Căzură pe podea, încă trăgând şi atunci le tăie capetele. Se rostogoliră împreună cu un clinchet şi rămaseră nemişcate.

— Încep procedurile de andocare, spuse Kad cu vocea tremurată.

Îi aruncă lui Obi-Wan o privire recunoscătoare.

— O să reuşim. Mulţumită ţie.

Capitolul 23

Soarele răsări târziu pe Tentrix. După masa de dimineaţă, Obi-Wan şi Anakin ieşiră pe platforma principală de andocare pentru a privi soarele colorând puntea în portocaliu şi atingând planeta de mai jos cu lumină.

Anakin se simţea exaltat. Era o senzaţie bună să se afle la jumătate de galaxie distanţă de Coruscant şi de Templu, privind în jos, la o planetă necunoscută, după o misiune încheiată cu succes. Se simţea pentru prima dată ca un Jedi adevărat.

— Nu-mi pasă ce zice Yoda, remarcă Anakin. Cred că descoperirea sabotajului, ajutorul dat la evacuare şi îndrumarea unei nave aproape distruse spre siguranţă, este o misiune.

Obi-Wan zâmbi.

— A fost o misiune, Anakin.

— Bine, spuse Anakin cu satisfacţie. Sunt câteva lucruri pe care totuşi nu le înţeleg.

— De obicei, aşa se întâmplă după o misiune.

— Cum a putut Kad să-l ierte pe tatăl său la sfârşit? izbucni Anakin. Îl trădase. Ar fi putut fi responsabil pentru nenumărate morţi.

— Da, a făcut multe lucruri rele, fu de acord Obi-Wan. Dar i-a cerut iertare fiului său înainte să moară. Trebuie să fi existat şi bine în el. Cred că este o dovadă a caracterului lui Kad faptul că a reuşit să-l ierte pe tatăl său.

Anakin clătină din cap.

— Încă nu înţeleg.

— L-ai ierta pe Yoda dacă ar face ceva cumplit? întrebă Obi-Wan.

— Yoda nu ar face niciodată ceva cumplit, spuse Anakin cu fermitate.

— Nu, nu cred că ar face, spuse Obi-Wan. Dar trebuie să-ţi aminteşte întotdeauna, Anakin, de puterea părţii întunecate.

Gura lui Anakin se formă într-o linie subţire. Încă nu înţelegea. Decise să schimbe subiectul.

— Mi-aş dori să-l putem găsi pe Kern.

— Poate că va reuşi Garen.

Garen se oferise voluntar să caute capsulele de evacuare. Continuau să spere că tezaurul BioCruiserului ar fi putut fi recuperat.

— Nu înţeleg ce făcea Kern, spuse Anakin. A lucrat pentru Offworld sau nu?

— Mă îndoiesc, spuse Obi-Wan. Cred că lucrează pentru altă bandă. Sau poate că Vox l-a contactat în numele lui Offworld şi el a decis să lucreze pentru el însuşi. Tezaurul era o ispită grozavă. Iar Kad a spus că a furat şi planurile BioCruiserului. Are planuri detaliate ale tuturor tehnologiilor lor inovatorii.

— Ce crezi că vrea să facă cu ele?

— Le va vinde, zise Obi-Wan. O navă care călătoreşte încontinuu, având o populaţie mare la bord, ar putea fi văzută ca o ameninţare de către o organizaţie care caută controlul galaxiei. Oricine îl conduce pe Kern era interesat să distrugă mişcările lui Kad, dar şi să fure tezaurul. Dacă îl putem găsi pe Kern, poate că vom obţine nişte răspunsuri.

— Sună de parcă nu crezi că Garen îl va găsi, ghici Anakin.

Obi-Wan privi spre stelele care începeau să se estompeze din cauza soarelui care răsărea.

— Există multe locuri unde să te ascunzi în galaxie. Şi Kern este obişnuit cu înşelăciunea. Dar este un final bun pentru prima ta misiune, Anakin. Uneori, fiinţele rele scapă. Facem doar ceea ce putem.

— Dar eu vreau să câştig mereu, spuse Anakin.

Obi-Wan se încruntă.

— Misiunile nu înseamnă doar a câştiga sau a pierde. Înseamnă să laşi bine în urmă.

Auziră paşi în spatele lor. Kad venea spre ei.

— Tentrix este o lume frumoasă, spuse el, privind în jos spre planeta albastră.

— Vei rămâne aici o vreme? întrebă Obi-Wan.

— Mi-e teamă că reparaţiile vor dura ceva timp, răspunse Kad. Organizăm întâlniri pentru a decide următorul nostru pas. Nu este clar ce o să facem. Sunt reticent să iau decizii. Unii vorbesc despre a coloniza o lume nouă sau să găsim o planetă pe Inelul Exterior care ne-ar primi. Vom vedea. Am condus toate aceste fiinţe departe din ceea ce ştiau, dar nu le pot oferi un viitor.

— Sunt sigur că drumul va deveni clar, spuse Obi-Wan.

Kad aprobă din cap.

— Vreau să ştii că, deşi nu sunt sigur cu privire la viitor, cel puţin mi-am îngropat trecutul. Sper că este îngropat şi pentru tine. Mi-ai salvat viaţa, dar nu de asta îl pot îngropa. Acum ştiu că nu ai provocat moartea fratelui meu. Veninul era în inima familiei noastre. Ştiu acum că Bruck l-a avut. Şi tatăl meu l-a avut. Şi cel mai greu lucru pe care trebuia să-l recunosc este că şi eu l-am avut. Am pus bazele unui sistem de respingere. M-am întors cu spatele la viaţă. Ce altceva ar putea cauza asta decât o inimă plină de venin? Este amuzant cum faptul că am înţeles asta mi-a adus, în cele din urmă, pacea.

Anakin privi cu atenţie. Maestrul său şi Kad se priviră în ochi. Se întâmplă ceva între ei. Simţea ceva uşurându-se în Maestrul lui, ca şi cum o greutate se ridicase de pe umerii lui.

— Atunci, viaţa ţi-a făcut un cadou, zise Obi-Wan. Trebuie să începi din nou.

— Am auzit că aţi aranjat să fiţi transportaţi înapoi pe Coruscant, spuse Kad. Vrei să-ţi iei rămas bun de la Andra şi Den? Te aşteaptă.

— Desigur, spuse Obi-Wan. Anakin?

— Voi veni imediat, spuse Anakin.

Încă nu voia să plece de pe platforma de andocare. Mintea lui încă era plină de întrebări şi învăţături. Îşi dorea să-l întrebe pe Obi-Wan, dar nu credea că o va face.

Orice ar fi fost în trecutul lui Obi-Wan, fusese o rană adâncă. Înţelesese asta. Avea şi el propriile răni. Poate că într-o zi ar putea ajunge, la fel ca Obi-Wan, să simtă cum i se ridică povara de pe umeri.

Se gândi din nou la Kad, legându-şi tatăl în timp ce murea, cu lacrimi în ochi. Existau nivele de compasiune pe care încă nu le înţelegea. Cum transforma o fiinţă furia în milă? Îl cuprinse frustrarea. Obi-Wan încerca să-l înţeleagă. Îşi iubea Maestrul pentru asta. Dar nimeni nu putea înţelege. Nici colegii studenţi de la Templu, nici profesorii săi, nici măcar Yoda, care părea să înţeleagă atât de multe.

Se va simţi mereu separat de ceilalţi datorită trecutului său? Şi acel sentiment de separare însemna că nu va deveni niciodată un Cavaler la fel de bun ca Qui-Gon sau Obi-Wan? Asta era cea mai mare frică a lui.

Anakin se întoarse spre umbra din portul spaţial, spre prieteni, căldură, lumină şi spre Maestrul său.

Viitorul avea să vină, îşi spuse lui însuşi.

În acel moment, tot ce simţea era recunoştinţa că îl avea pe Obi-Wan care să-i arate calea.

SFÂRŞIT

Universsul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

